

PLAN URZĄDZENIA LASU

Urzędu Morskiego w Szczecinie

Na okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2022 r.

ELABORAT (OPISANIE OGÓLNE)

Program opracowano w TAXUS UL Sp. z o.o. Warszawa

*Akceptuje:
Prezes TAXUS UL w Warszawie*

.....
mgr inż. Bogusław Popis

WARSZAWA – SZCZECIN 2013 r.

PLAN URZĄDZENIA LASU
sporządzony na lata od 01.01.2013 do 31.12.2022

Wzór nr 9

dla lasów Skarbu Państwa będących w użytkowaniu Urzędu Morskiego w Szczecinie

na podstawie stanu lasu w dniu 1 stycznia 2013 r.

I. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI według stanu na 01.01.2013 r.

I.1. POWIERZCHNIA OGÓLNA LASÓW - ha 8 0 5 | 4 5
w tym według Obwodów Ochrony Wybrzeża:

1) Niechorze 3 6 4 | 2 1 2) Międzyzdroje 3 9 8 | 6 4

3) Wolin 1 4 | 7 3 4) Nowe Warpno 2 7 | 8 7

I.2. POWIERZCHNIA LASÓW - ha 8 0 5 | 4 5
w tym:

a) według pełnionych funkcji:
- lasów stanowiących rezerwy przyrody 0 | 6 5

- lasów uznanych za ochronne 7 9 2 | 5 2

- pozostałych lasów (lasów gospodarczych) 1 2 | 2 8

b) według grup kategorii użytkowania:
- gruntów zalesionych 7 4 8 | 2 3

- gruntów niezalesionych 4 4 | 9 4

w tym: do odnowienia 0 | 0 0

- gruntów związanych z gospodarką leśną 1 2 | 2 8

I.3 POWIERZCHNIA POZOSTAŁYCH GRUNTÓW
(GRUNTÓW NIELEŚNYCH) - ha 0 | 0 0

w tym: przeznaczonych do zalesienia 0 | 0 0

II. ZESTAWIENIE ZADAŃ NA LATA OD 01.01.2013 DO 31.12.2022

II.1. POZYSKANIE DREWNA W ILOŚCI NIE WIĘKSZEJ NIŻ:

1 2 0 3 2 | 0 0 m3 grubizny netto, w tym:

a) obligatoryjny etat cięć w użytkowaniu rębny

5 4 7 1 | 0 0
m3 grubizny netto

b) powierzchniowy etat cięć w użytkowaniu przedrębny - ha 4 5 3 | 7 9
o orientacyjnej miąższości

5 2 9 2 | 0 0 m3 grubizny netto

c) miąższościowy etat użytków przygodnych na pozycjach nieobjętych użytkowaniem

1 2 6 9 | 0 0 m3 grubizny netto

II.2. PIELĘGNOWANIE LASU NA POWIERZCHNI - ha

4 8 4 | 2 7

w tym:

a) pielęgnowanie zainwentaryzowanych upraw

9 | 6 1

b) pielęgnowanie zainwentaryzowanych młodników

2 0 | 8 7

c) trzebieże

4 5 3 | 7 9

II.3. POZOSTAŁE ZADANIA OKREŚLONE KIERUNKOWO:

II.3.1. Zadania dotyczące zalesień i odnowień:

a) zalesienia gruntów przeznaczonych do zalesienia - ha

0 | 0 0

b) odnowienie halizn, płazowin i zrębów - ha

0 | 0 0

c) orientacyjna powierzchnia odnowień drzewostanów
przewidzianych do użytkowania rębego - ha

2 6 | 0 0

w tym zrębami zupełnymi

9 | 5 0

d) orientacyjna powierzchnia podsadzeń i dolesień - ha

2 5 | 9 5

e) orientacyjna powierzchnia poprawek i uzupełnień - ha

0 | 8 1

f) orientacyjna powierzchnia wprowadzenia podszytów - ha

0 | 5 0

g) orientacyjna powierzchnia melioracji - ha

5 0 | 2 6

w tym wodnych - ha

0 | 0 0

II.3.2. Kierunkowe zadania z zakresu ochrony lasu (w tym ochrony przeciwpożarowej) przedstawione opisowo

Spis treści

Protokół z posiedzenia Komisji Założeń Planu.....	8
NOTATKA Z USTALEŃ ODNOŚNIE WYKONANIA PROJEKTU PLANU URZĄDZENIA LASU dla lasów pasa technicznego Urzędu Morskiego w Szczecinie uwzględniające specyfikę obiektu	9
Protokół z Narady Techniczno-Gospodarczej.....	12
1. Ogólna charakterystyka lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia będących w użytkowaniu Urzędu Morskiego w Szczecinie.....	13
1.1. Przestrzenne usytuowanie urządzanego obiektu oraz krótki rys historyczny	13
1.1.1. Przestrzenne usytuowanie urządzanego obiektu	13
1.1.2. Zestawienie powierzchni leśnej UMS w Szczecinie, objętej planem urządzenia lasu	16
1.1.3. Podział lasów w ramach obwodów i obchodów ochrony wybrzeża.....	18
1.1.4. Historia gospodarki leśnej.....	20
Podstawowe dane z okresu definitywnego planu urządzenia lasu	21
Podstawowe dane z okresu I rewizji planu urządzenia lasu.....	21
Porównanie planu i wykonania zadań z zakresu użytkowania lasu w okresie II rewizji planu urządzenia lasu	22
Plan i wykonanie prac z zakresu hodowli lasu w okresie II rewizji u. l.	23
Intensywność cięć w trzebieżach podczas III rewizji planu u.l.	26
1.2. Podstawowe założenia polityki zagospodarowania przestrzennego regionu dotyczące gospodarki leśnej i ochrony przyrody z uwzględnieniem regionalnych strategii rozwoju oraz regionalnych programów ochrony środowiska.....	27
1.3. Charakterystyka warunków przyrodniczych w lasach Urzędu Morskiego w Szczecinie ..	46
1.3.1. Przynależność do krainy przyrodniczo-leśnej i mezoregionów	46
1.3.2. Położenie fizyczno-geograficzne	46
1.3.3. Warunki klimatyczne, glebowe i wodne	46
1.4. Charakterystyka warunków ekonomicznych gospodarki leśnej	49
1.5. Charakterystyka stanu lasu oraz analiza stanu zasobów drzewnych nadleśnictwa	49
Porównanie cech taksacyjnych	49
Tabela bonitacji panujących gatunków drzew, łącznie dla wszystkich typów siedliskowych lasu	49
Powierzchniowy i miąższościowy udział drzewostanów w klasach wieku	50
Porównanie udziału klas wieku na przestrzeni ostatnich rewizji planu urządzenia lasu	51
Powierzchniowo-miąższościowa tabela klas wieku wg gatunków panujących (tab. nr III) ...	52
Porównanie udziału powierzchniowego gatunków panujących w ostatnich rewizjach planu u.l.	54
Tabela Va – powierzchniowa tabela klas wieku wg rzeczywistego udziału gatunków drzew w typach siedliskowych lasu	54
Porównanie zmian udziału procentowego wg miąższości gatunków rzeczywistych w IV i V rewizji planu u.l.	60
1.6. Ocena zgodności składu gatunkowego drzewostanów z Typami Drzewostanu	60
1.7. Ocena stanu uszkodzenia drzewostanów i jakości technicznej	63
2. Wyniki analizy gospodarki leśnej za okres obowiązywania dotychczasowego planu urządzenia lasu	65
2.1. Analiza gospodarki przeszłej sporządzona przez Specjalistę do spraw gospodarki wydnowo-leśnej.....	65
Wstęp	67
Podział gospodarczy	67
Akty prawne regulujące sprawy lasów ochronnych.....	68
Ocena użytkowania zasobów drzewnych w ubiegłym okresie	68
Analiza użytkowania rębego i przedrębego	68
Zagospodarowanie lasu	70
Ocena prac z zakresu hodowli lasu	70

Szkółka leśna.....	71
Prace związane z przygotowaniem gleby	71
Ochrona lasu.....	71
Ochrona przeciwpożarowa.....	72
Sytuacja pożarowa w ubiegłym okresie.	72
Kryteria klasyfikacji obszarów leśnych do kategorii zagrożenia pożarowego lasu.....	72
Działania gospodarcze ograniczające rozprzestrzenianie się pożarów	73
Bazy sprzętu przeciwpożarowego	73
Dostępność terenów leśnych dla sił i środków.....	74
Działalność informacyjna i ostrzegawcza	75
System obserwacji i łączności.....	75
Zaopatrzenie w wodę.	76
Wnioski. 76	
2.2. Koreferat wykonawcy planu urządzenia lasu na temat analizy gospodarki przeszłej.....	77
Ocena użytkowania zasobów drzewnych.....	77
Wykonanie prac zakresu hodowli lasu	77
Ocena ochrony lasu	78
Ocena ochrony przeciwpożarowej	79
3. Opis zasad określania zadań gospodarczych dla nadleśnictwa wraz z zestawieniami tych zadań	80
3.1. Podstawy gospodarki przyszłego okresu	80
Wieki rębności ustalone podczas Komisji Założeń Planu	81
Podział na ostępy.....	81
3.2. Określenie rozmiaru użytkowania rębego i przedrębego	82
Użytkowanie rębne.....	82
Porównanie użytkowania rębego z poprzednimi rewizjami planu u.l.	84
Wykaz drzewostanów w KO i KDO	85
Użytkowanie przedrębne	85
Tabela XVI	86
Etat miąższościowy użytków głównych	87
Użytki przygodne	88
3.3. Zestawienie i opisanie zadań z zakresu hodowli lasu.....	89
Tabela nr XVIII.....	91
3.4. Kierunkowe wytyczne z zakresu ochrony lasu	93
3.5. Założenia ochrony przeciwpożarowej	95
Sytuacja pożarowa w ubiegłym okresie.	95
Kryteria klasyfikacji obszarów leśnych do kategorii zagrożenia pożarowego lasu.....	95
Czynniki zwiększające ryzyko zagrożenia pożarowego.....	98
Analiza przypuszczalnego okresu swobodnego rozwoju pożaru	99
Działania gospodarcze ograniczające rozprzestrzenianie się pożarów	101
Siedziby straży pożarnych.....	101
Bazy sprzętu przeciwpożarowego	104
Dostępność terenów leśnych dla sił i środków.....	105
Działalność informacyjna i ostrzegawcza	105
System obserwacji i łączności.....	106
Zaopatrzenie w wodę.	107
Wnioski	107
4. Program ochrony przyrody.....	108
5. Prognoza stanu zasobów drzewnych na koniec okresu gospodarczego	108
Tabela XIII	109
Tabela VIIIb	110
6. Podsumowanie prac urządzeniowych	112
Prace geodezyjne.....	112

Prace glebowosiedliskowe	112
Prace taksacyjne	112
Prace kameralne	113
Odbiory prac.....	113
Wykaz materiałów i dokumentów wykorzystanych w pracach urządzeniowych	114
Współpraca służb urządzeniowych ze zleceniodawcą	114
Zestawienie planu urządzenia lasu	115
13. Załączniki tabelaryczne	116
Dla Urzędu Morskiego ogółem i dla poszczególnych OOW:	116
Tabela I: Zestawienie powierzchni gruntów nadleśnictwa według rodzajów użytków gruntowych, kategorii użytkowania i grup rodzajów powierzchni zgodnie z podziałem administracyjnym kraju.....	116
Tabela II: Zestawienie powierzchni typów siedliskowych lasu według panujących gatunków drzew oraz ich bonitacji.	116
Tabela III: Powierzchniowa i miąższościowa tabela klas wieku według głównych (dominujących) funkcji lasu i gatunków panujących.	116
Tabela Vb: Miąższościowa tabela klas wieku według rzeczywistego udziału gatunków drzew w typach siedliskowych lasu.	116
Tabela VIIa: Tabela klas wieku spodziewanego bieżącego rocznego przyrostu miąższości według gatunków panujących i stref uszkodzenia – przyrost tablicowy.	116
Tabela XV: Zestawienie powierzchni manipulacyjnej użytków rębnych według rodzajów rębni w gospodarstwach.	116
Tabela XVI: Zestawienie zbiorcze powierzchni drzewostanów zaprojektowanych do użytkowania przedrębego we wskazaniach gospodarczych opisu taksacyjnego według rodzajów cięć i gatunków panujących oraz klas i podklas wieku.....	116
Tabela XVII: Zestawienie łączne etatu użytków głównych według kategorii cięć.	116
Tabela XVIII: Zestawienie zbiorcze wskazań gospodarczych z opisów taksacyjnych w zakresie hodowli lasu.	116
Wzór nr 6: Wykaz projektowanych cięć rębnych.	116

Protokół z posiedzenia Komisji Założeń Planu

NOTATKA Z USTALEŃ ODNOŚNIE WYKONANIA PROJEKTU PLANU URZĄDZENIA LASU dla lasów pasa technicznego Urzędu Morskiego w Szczecinie uwzględniające specyfikę obiektu

Zgodnie z zapisami SIWZ prace mają być wykonane w oparciu o zapisy Instrukcja Urządzania Lasu (IUL), która to instrukcją jest wewnętrznym aktem prawnym Lasów Państwowych napisaną pod specyfikę gruntów będących w zarządzie LP. W związku z czym konieczne jest uszczegółowienie zakresu prac poprzez dostosowanie niektórych zapisów IUL do specyfiki obiektu jakim jest pas techniczny Urzędu Morskiego w Szczecinie. Mając to na uwadze na podstawie wspólnych uzgodnień pomiędzy reprezentującym Zamawiającego a Wykonawcą zapisano następujące ustalenia:

1. Prace taksacyjne

- A) Prace taksacyjne obejmą wszystkie grunty leśne (ewidencyjne Ls) oraz użytki rolne przeznaczone do zalesienia, wyszczególnione w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (protokół KZP, pkt 1).
- B) Prace taksacyjne zostaną wykonane w oparciu o karty dokumentacji źródłowej programu TAXATOR 6. Zebrane w terenie informacje posłużą do zbudowania bazy danych w formacie *.mdb, który stanowi obowiązujący standard niezbędny m.in. do ujawnienia danych w ogólnopolskim Banku Danych o Lasach.
- C) Wyznaczanie granic wyłączeń będzie oparte na podziale dotychczasowym, z uwzględnieniem wydzieleni siedliskowych, wynikających z operatu glebowo-siedliskowego, a także niezbędnych korekt zauważonych m.in. w wyniku analizy ortofotomapy.
- D) Inwentaryzacja zapasów drzewnych będzie wykonana na powierzchniach próbnych kołowych zgodnie z zapisami IUL. Liczba powierzchni kołowych zostanie obliczona na podstawie przedstawionego wzoru:
$$Np = 400 * A/8000 + A/50 + (1000 * p/A) * A/8000$$
gdzie:

- Np. – liczba prób
- $400 * A/8000$ – minimalna liczba prób, przy której podwójny błąd standardowy miąższości
- w obrębie nie powinien przekroczyć 5%;
- A – łączna powierzchnia wszystkich drzewostanów objętych pomiarem (w ha);
- p – łączna powierzchnia (w ha) drzewostanów o zróżnicowanym składzie
- gatunkowym i zróżnicowanej budowie pionowej

Standardowy wzór na liczbę prób jaki jest zapisany w IUL jest dostosowany do średniej powierzchni obrębu wynoszącą 8000 ha. W związku z tym, że powierzchnia obiektu (około 800 ha) znacząco odbiega od średniej wielkości obrębu leśnego zastosowano współczynnik dostosowujący liczbę prób do powierzchni wykonywanego obiektu.

2. Ustalenie etatu cięć

- A) Wszystkie lasy UMS zaliczone zostaną do gospodarstwa specjalnego.
- B) Etat cięć użytków rębnych będzie stanowił sumę miąższości koniecznej do pozyskania w wyniku stwierdzonej na gruncie potrzeby hodowlanej (stan sanitarny, odślanianie

- odnowień, ew. zadania wynikające z planów zadań ochronnych obszaru Natura 2000).
- C) Kwalifikowanie drzewostanów do użytkowania rębego będzie ograniczone do niezbędnego minimum ze względu na ochronną rolę lasów oraz przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.
 - D) Etat cięć użytkowania przedrębego będzie wynikał z sumy miąższości drzewostanów zaplanowanych do pielęgnowania z pozyskaniem masy (zabiegi : TW, TP, CPP).
 - E) Wskaźnik użytkowania (procent pozyskania grubizny) będzie ustalony indywidualnie dla każdego drzewostanu wg potrzeb pielęgnacyjnych. Przyjmuje się zasadę, że wskaźnik ten nie może być wyższy niż 15% aktualnego zapasu.
 - F) Drzewostany cenne przyrodniczo, a także przerzedzone czy szczególnie narażone na czynniki abiotyczne, położone na nieustabilizowanych wydmach, będą pozostawiane bez wskazania gospodarczego skutkującego użytkowaniem lasu. (obligatoryjne uzgodnienie z kierownikiem jednostki).
 - G) Wzorem poprzedniej rewizji planu u.l. do miąższości użytkowania przedrębego zatwierdzanego przez Ministra Środowiska zostanie dodana miąższość użytków przygodnych w drzewostanach dla których nie zaplanowano zadań z zakresu użytkowania (uprzęatanie wywrotów i złomów powstałych wskutek silnych wiatrów, usuwanie drzew niebezpiecznych z czynnych klifów).
 - H) Plan cięć będzie wykonany bez przypisania terminu wykonania w konkretnym roku gospodarczym.

3. Przebudowa drzewostanów

- A) Pierwszoplanową zasadą planu urządzenia lasu będzie utrzymanie lasów, ze względu na ich ważne funkcje ochronne (glebochronne i wodochronne). Kwalifikowanie drzewostanów do przebudowy będzie więc ograniczone do niezbędnych przypadków.
- B) Przebudowa typu A (pełna pilna) będzie miała charakter zapobiegania rozpadowi lasu i będzie dotyczyła drzewostanów mocno uszkodzonych przez czynniki biotyczne i abiotyczne.
- C) Przebudowa typu B (pełna stopniowa) będzie w wyjątkowych przypadkach projektowana w zniekształconych antropogenicznie płatach siedlisk przyrodniczych. Ich realizacja będzie polegała na wykonaniu podsadzeń produkcyjnych.
- D) Przebudowa typu C (częściowa) będzie realizowana poprzez prowadzenie przekształceniowych cięć pielęgnacyjnych, polegających na popieraniu gatunków drzew właściwych dla siedliska leśnego.

4. Wskaźniki niezbędne do właściwego zbilansowania zadań gospodarczych

- A) Poprawki i uzupełnienia na gruntach projektowanych do odnowienia i zalesienia przyjęto w wysokości 20 %.
- B) Wskaźnik zniszczeń młodego pokolenia po cięciach uprzęatających przy rębniach złożonych - 20%
- C) Wskaźnik użytków przygodnych w drzewostanach nieprzewidzianych do użytkowania – 5%. (Możliwa korekta – po analizie gospodarki przeszłej podczas NTG).

5. Rozbieżności ewidencyjne

- A) Ujawnione podczas prac taksacyjnych rozbieżności pomiędzy danymi ewidencji powszechnej a stanem na gruncie zostaną przedstawione Zleceniodawcy w formie protokołu rozbieżności.
- B) Klasyfikacja użytków (las/grunt nieleśny) wynikająca ze stanu na gruncie będzie skutkowała odpowiednio: ujęciem lub nieujęciem danego gruntu w planie urządzenia lasu.

6. Część kartograficzna planu u.l.

- A) Podstawą prac będą aktualne dane geometryczne pochodzące z Powiatowych Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.
- B) Mapy zostaną wykonane przy użyciu narzędzi GIS z uwzględnieniem standardów określonych w Instrukcji Urządzania Lasu przeznaczonej dla Lasów Państwowych.
- C) Atrybuty warstw geometrycznych będą zawierały informacje zgromadzone w bazie Taksatora.
- D) Dane geometryczne zostaną przekazane Zleceniodawcy w strukturze warstw pochodnych w formacie *shp , co umożliwi obsługę map numerycznych przy pomocy aplikacji gisowych (w tym wolnego oprogramowania).

Osoba upoważniona
do reprezentowania Zamawiającego

Wykonawca

Protokół z Narady Techniczno-Gospodarczej

1. Ogólna charakterystyka lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia będących w użytkowaniu Urzędu Morskiego w Szczecinie

1.1. Przestrzenne usytuowanie urządzanego obiektu oraz krótki rys historyczny

1.1.1. Przestrzenne usytuowanie urządzanego obiektu

Na mocy Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 7 października 1991 r. utworzono Urząd Morski w Szczecinie w obecnym kształcie organizacyjnym i określono jego terytorialny zakres działania.

Terytorialny zakres działania Urzędu Morskiego w Szczecinie obejmuje:

- morskie wody wewnętrzne,
- morze terytorialne,
- wyłączną strefę ekonomiczną,
- 19 morskich portów i przystani
- pas techniczny wybrzeża

od zachodniej granicy państwa do południka 15°23'24" długości geograficznej wschodniej (82,4 km).

Morskie wody wewnętrzne sięgają aż do północnej strony mostu na szczecińskiej Trasie Zamkowej.

W granicach zasięgu UMS, morskimi wodami wewnętrznymi są:

- część Jeziora Nowowarpieńskiego i część Zalewu Szczecińskiego wraz ze Świną i Dziwną oraz Zalewem Kamieńskim, znajdująca się na wschód od granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec, oraz rzeka Odra pomiędzy Zalewem Szczecińskim a wodami portu Szczecin;
- wody portów określone od strony morza linią łączącą najdalej wysunięte w morze stałe urządzenia portowe, stanowiące integralną część systemu portowego.

Zgodnie z Art. 36. Ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U.2003.153.1502 – ze zm.), pasem nadbrzeżnym jest obszar lądowy przyległy do brzegu morskiego. W skład pasa nadbrzeżnego wchodzi:

- 1) pas techniczny - stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu; jest on obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
- 2) pas ochronny - obejmujący obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego.

Pas nadbrzeżny przebiega wzdłuż wybrzeża morskiego. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa minimalną i maksymalną szerokość pasa technicznego i ochronnego oraz sposób wyznaczania ich granic, kierując się uwarunkowaniami lokalnymi, rzeźbą terenu, formą jego zabudowy oraz uwzględniając oddziaływanie żywiołu morskiego na brzeg morski. Natomiast dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, określa:

- 1) granice pasa technicznego, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej - po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa technicznego w terenie;
- 2) granice pasa ochronnego w uzgodnieniu z właściwym wojewodą i właściwymi radami gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej - po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa ochronnego.

Zgodnie z art. 37. 1. ustawy o obszarach morskich, pas techniczny może być wykorzystywany do innych celów niż wymieniony w art. 36 ust. 2 pkt 1 za zgodą właściwego organu administracji morskiej, który jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania. **Zabrania się tworzenia obwodów łowieckich na obszarze pasa technicznego.** Pozwolenia wodnoprawne, decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzje o pozwoleniu na budowę oraz decyzje w sprawie zmian w zalesianiu, zadrzewianiu, tworzeniu obwodów łowieckich, a także projekty studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i planów zagospodarowania przestrzennego województwa, dotyczące pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani, wymagają uzgodnienia z dyrektorem urzędu morskiego.

Pas techniczny wyznaczają aktualnie następujące nowe zarządzenia dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie (Dz. U. Woj. Zachodniopom. nr 25 z dnia 14 marca 2011 r, poz 402-404:

- Nr 5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie określenia granic pasa ochronnego na terenie Miasta i Gminy Międzyzdroje (zmienione Zarz. nr 4 z dnia 6 sierpnia 2013 r.),

- Nr 6 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie określenia granic pasa ochronnego na terenie Miasta i Gminy Wolin,

- Nr 7 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie określenia granic pasa ochronnego na terenie Miasta i Gminy Dziwnów,

oraz

- Nr 2 dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 4 czerwca 2010 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego, na terenie gminy Rewal (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 25 czerwca 2010 r., Nr 57, poz. 1112),

- Nr 3 dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 4 czerwca 2010 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego, na terenie gminy Trzciatów (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 25 czerwca 2010 r., Nr 57, poz. 1113),

- Nr 2 dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego, na terenie gminy Kamień Pomorski (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 30 stycznia 2013 r., poz. 521).

Starsze zarządzenia (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 25 stycznia 2008 r., Nr 6):

- poz. 154 – Zarz. Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego od strony lądu na terenie Miasta Świnoujścia,

- poz. 155 – Zarz. Nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego od strony lądu na terenie gminy Stepnica,

- poz. 156 – Zarz. Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego od strony lądu na terenie gminy Police,

- poz. 157 – Zarz. Nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego od strony lądu na terenie gminy Nowe Warpno.

Urząd Morski w Szczecinie posiada w użytkowaniu lasy Skarbu Państwa położone wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego oraz nad morskimi wodami wewnętrznymi. Są to grunty w pasie technicznym oraz częściowo poza pasem, którego granice zostały w ostatnich lasach zmieniane. Zarządzeniem nr 2 w sprawie określenia granic pasa technicznego na terenie gminy Rewal, wyłączono część lasów w gminie (obręby Pustkowo, Pobierowo, Niechorze) z pasa technicznego. Jednak decyzją Komisji Założeń Planu, lasy które znalazły się poza pasem, a były w użytkowaniu Urzędu Morskiego od grudnia 1947 r. postanowiono pozostawić nadal w użytkowaniu Urzędu Morskiego, uzasadniając to tym, że wydzielony nową granicą obszar leśny jest integralną częścią kompleksów leśnych położonych w pasie technicznym, a przy tym nie sąsiadujących z Lasami Państwowymi. Ze względu na położenie i funkcje ochronne niezbędne jest objęcie tego terenu Planem Urządzania Lasu.

Położenie administracyjne

Lasy Urzędu Morskiego W Szczecinie położone są w Województwie Zachodniopomorskim w 5 powiatach, wg poniższego zestawienia:

Powiat Goleniowski:

- Gmina Stepnica

Powiat Gryficki:

- Gmina Rewal
- Gmina Trzebiechów

Powiat Kamieński

- Gmina Dziwnów
- Gmina Kamień Pomorski
- Gmina Międzyzdroje
- Gmina Wolin

Powiat Policki

- Gmina Police
- Gmina Nowe Warpno

Powiat Świnoujski

- miasto Świnoujście

Fot. Kanał Piastowski leżący w gminie Świnoujście o statusie miejskim (oddz. leśne 17L, 17P).

Począwszy od wschodniej granicy zasięgu UMS, gdzie na Redze w Dźwirzynie przebiega granica zasięgów administracji urzędów morskich (zaczyna się tam teren Urzędu Morskiego w Słupsku) granice obszarów leśnych w użytkowaniu UMS stanowią (nie licząc terenów zurbanizowanych):

- lasy Nadleśnictwa Gryfice,

- lasy Nadleśnictwa Międzyzdroje,
- lasy Wolińskiego Parku Narodowego,
- lasy Nadleśnictwa Międzyzdroje,
- w części południowej OOW Wolin - lasy Nadleśnictwa Goleniów
- w OOW Nowe Warpno – lasy Nadleśnictwa Trzebież.

Lasy w części północnej OOW Wolin graniczą głównie z gruntami rolnymi i nieużytkami.

1.1.2. Zestawienie powierzchni leśnej UMS w Szczecinie, objętej planem urządzenia lasu

Zestawienie powierzchni gruntów Urzędu Morskiego w Szczecinie wg kategorii użytkowania gruntów leśnych i grup rodzajów powierzchni (na podstawie Tabeli I):

Kategoria gruntu leśnego	Powierzchnia (ha)	Procent
Grunty leśne zalesione	748,1500	92,9
- drzewostany	748,1500	92,9
Grunty leśne niezalesione	44,9626	5,6
1. do odnowienia	0	0,0
- halizny	0	0,0
- zręby	0	0,0
- płazowiny	0	0,0
2. pozostałe	44,9626	5,6
- przewidziane do naturalnej sukcesji	44,7994	5,6
- objęte szczególnymi formami ochrony	0,1632	0,0
Grunty związane z gospodarką leśną	12,0845	1,5
- budynki i budowle	0,1324	0,0
- linie podziału przestrzennego lasu	0,5601	0,1
- drogi leśne	10,3370	1,3
- tereny pod liniami energetycznymi	0,0358	0,0
- urządzenia turystyczne	1,0192	0,1
Razem	805,1971	100,0

Kategorie wymagające wyjaśnienia:

- budynki i budowle wśród gruntów związanych z gospodarką leśną to siedziba obchodu Karsibór,

- grunty objęte szczególnymi formami ochrony – to grunt niezalesiony w rezerwacie „Białodrzew Kopicki”.

Szczegółowa Tabela nr 1 z rozbiem na powiaty, gminy i obręby ewidencyjne znajduje się na końcu elaboratu – w załącznikach.

Wyjaśnienia wymaga różnica w powierzchniach: ewidencyjnej rozliczanej do 0,0001 ha oraz gospodarczej planu urządzenia lasu podawanej z zaokrągleniem do 0,01 ha. Suma powierzchni gospodarczych zaokrąglonych do 0,01 wynosi **805,45 ha** i taką powierzchnią będziemy się posługiwać w dalszych analizach stanu lasu. Jest to zgodne z obowiązującą Instrukcją urządzenia lasu.

W trakcie prac taksacyjnych stwierdzono na gruncie rozbieżności pomiędzy danymi ewidencji powszechnej a stanem na gruncie. W planie urządzenia lasu ujęto powierzchnie, które są faktycznie lasami, sporządzając wykaz rozbieżności ewidencyjnych.

Rozbieżności powodujące zwiększenie powierzchni leśnej:

ODDZIAŁ PODODDZ.	POWIAT	GMINA	OBR.	DZ.	STAN NA GRUNCIE	POW.	UŻ. WG EWIDENCJI	UWAGI
373 -d	05	072	0003	284/1	D-STAN	0,0312	N	zalesiony nieużytek - 28 lat
18 -b	63	011	0010	418/2	D-STAN	0,054	N	inny przebieg granicy Ls/N niż kontury użytków w ewidencji
18 -c	63	011	0010	418/2	D-STAN	1,04	N	
393 -a	07	015	0001	841	D-STAN	0,2398	N	zalesiony nieużytek - 38 lat
416 -a	07	044	0016	193/2	D-STAN	0,345	N	zalesiony nieużytek - 46 lat
416 -f	07	045	0017	811/2	D-STAN	0,3418	N	zalesiony nieużytek - 47 lat
417 -a	07	045	0017	813	D-STAN	0,49	N	zalesiony nieużytek - 47 lat
418 -c	63	011	0016	12	D-STAN	0,5407	N	zalesiony nieużytek - 30 lat
418 -d	63	011	0016	12	D-STAN	0,2155	N	zalesiony nieużytek - 40 lat
419 -a	63	011	0016	10	D-STAN	0,6668	N	zalesiony nieużytek - 39 lat
420 -g	63	011	0016	8	D-STAN	0,2155	N	zalesiony nieużytek - 31 lat
420 -h	63	011	0016	8	D-STAN	0,1831	N	zalesiony nieużytek - 17 lat
421 -a	63	011	0016	6	D-STAN	1,8814	N	zalesiony nieużytek - 37 lat
422 -a	63	011	0016	4	D-STAN	0,4385	N	zalesiony nieużytek - 38 lat
425 -a	63	011	0002	181/1	D-STAN	0,0361	N	zalesiony nieużytek - 45 lat
Wolin 1 -b	07	035	0007	21/2	D-STAN	0,2099	PsVI	błąd ewidencyjny - stary las
Wolin 4 -a	07	065	0025	245/10	D-STAN	0,016	ŁVI	las z samosiewu - 30 lat
Wolin 4 -a	07	065	0025	245/10	D-STAN	0,2021	PsVI	
N.Warpno 6a	11	035	0001	402	D-STAN	0,3173	N	błąd ewidencyjny - stary las
N.Warpno 6b	11	045	0112	1	D-STAN	0,2108	N	
N.Warpno 6b	11	045	0112	1	D-STAN	0,3241	ŁV	
N.Warpno 7a	11	045	0112	43	D-STAN	1,515	PsVI	zalesione PsVI - 35 lat
N.Warpno 7b	11	045	0112	43	D-STAN	0,49	PsVI	zalesione i samosiew na PsVI - 30 lat
Razem						10,0046		

Rozbieżności powodujące zmniejszenie powierzchni leśnej:

ODDZIAŁ PODODDZ.	POWIAT	GMINA	OBR.	DZ.	STAN NA GRUNCIE	POW.	UŻ. WG EWIDENCJI	UWAGI
przy 348a/349b	05	085	0023	415	N	1,0885	Ls	plaża, błąd ewidencyjny
378d	05	072	0001	991/14	Bi	0,1531	Ls	nie ujawnione w ew. wyłączenie z produkcji
371c	05	072	0008	438/7	Dr	0,0061	Ls	nie ujawnione w ew. wyłączenie z produkcji
przy 381b	07	015	0005	539	N	0,1615	Ls	wynik dawnej abrazji klifu
przy 382a,c	07	015	0005	539	N	0,3801	Ls	wynik dawnej abrazji klifu
przy 383a,b	07	015	0005	539	N	0,3649	Ls	wynik dawnej abrazji klifu
przy 384b,f	07	015	0005	539	N	0,136	Ls	przebieg granicy Ls/N (klifu) niezgodny z warstwą użytków z ewidencji
przy 385a-f	07	015	0005	539	N	0,1447	Ls	
przy 14Ld	63	011	0010	361/7	N	2,8979	Ls	pole refulacyjne*
przy 16La	63	011	0010	416/1	N	5,6952	Ls	

ODDZIAŁ PODODDZ.	POWIAT	GMINA	OBR.	DZ.	STAN NA GRUNCIE	POW.	UŻ. WG EWIDENCJI	UWAGI
przy 17La	63	011	0010	416/1	N	0,8597	Ls	teren o trwale nieleśnym charakterze (plac składowy, nieużytek)
przy 17L	63	011	0010	416/2	Bi	0,0302	Ls	budowle, obiekty
przy 17P	63	011	0015	633/4	Bi	0,03	Ls	nawigacyjne (bramy torowe)
przy 17Pa	63	011	0015	633/3	N, Lz	1,041	Ls	błąd ewidencyjny, nieużytek i Lz
nowy oddz. 18	63	011	0010	418/2	N	2,1384	Ls	inny przebieg granicy Ls/N niż kontury użytków w ewidencji - patrz też tabela powyżej (różnica na plus i na minus)
przy 386 a,c	07	015	0005	539	N	0,2808	Ls	wynik abrazji klifu
przy 387b	07	015	0003	182/2	N	0,3746	Ls	wydma przednia
przy 387i	07	015	0003	5/3	N, Lz	0,0947	Ls	Lz / N - dwa kontury użytków na poł. od szosy. Nie spełniają też minimalnych kryteriów powierzchniowych dla lasu.
przy 425a	63	011	0002	181/1	N	0,0552	Ls	wydma przednia
przy 427b	63	011	0001	3/3	Bi	0,0197	Ls	stacja meteorologiczna
przy 4a (Wolin)	07	065	0025	245/10	Ł	0,026	Ls	inny przebieg granicy Ls/N niż kontury użytków w ewidencji - patrz też tabela powyżej (różnica na plus i na minus)
Razem						15,9783		

Zgodnie z art. 20 ust. 2 Ustawy o lasach: „W ewidencji gruntów i budynków uwzględnia się ustalenia planów urządzenia lasu i uproszczonych planów urządzenia lasu dotyczące granic i powierzchni lasu. Przedstawiony wykaz rozbieżności ewidencyjnych, wykonany w oparciu o prace urządzeniowe, daje podstawę do podjęcia czynności umożliwiających dokonanie zmian w powszechnej ewidencji gruntów i budynków.

Największą zinną in minus jest powierzchnia czynnego pola refulacyjnego na nieużytku. Ewidencja powszechna powinna odzwierciedlać stan na gruncie, a więc jest to już trwały nieużytek lub jeśli wcześniej był tam las - jest to grunt trwale wyłączony z produkcji leśnej. Wyłączenie powstało przed uchwaleniem ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z projektami planów ochrony Obszarów Natura 2000 i ich wskazaniami planistycznymi, grunty obciążane refulatami są szczególnie cenne dla ptactwa wodno-błotnego i nie mogą być zalesiane, czy poddawane sukcesji (zakrzewienia i zadrzewienia).

1.1.3. Podział lasów w ramach obwodów i obchodów ochrony wybrzeża

Podział na Obchody OW UMS , po uwzględnieniu zmian organizacyjnych z roku 2010 oraz uwagi zawartej w protokole Komisji Założeń Planu dotyczącym projektu PUL na lata 2013-2022.

Podział na obchody ochrony wybrzeża:

- 1- Niechorze – oddz. 346 - 385

- 2- Międzyzdroje – 386-398, 412-423, 425-428 11L, 11P, 12L, 12P, 13L, 13P, 14L, 14P, 15L, 16L, 17L, 17P, 18
- 3- Wolin – oddz. 1-7
- 4- Nowe Warpno. – 1-7

Podział na obchody ochrony wybrzeża :

OOW Niechorze

1. Rogowo - oddz. 346 - 353A
2. Mrzeżyno – 353B - 362
3. Niechorze – 363-373
4. Pobierowo – 374-385

OOW Międzyzdroje

5. Dziwnów – 386-392A
6. Międzywodzie – 392B - 398
7. Międzyzdroje – 412-419
8. Karsibór – 420-423, 11P-14P, 17P
9. Świnoujście – 425-428, 11L-17L + gr. leśne nie ujęte w poprzednim PUL (działka 418/2) – dla których przyjęto nr oddziału 18

OOW Wolin

10. Kamień Pomorski – 1-4
11. Stepnica – 5-7

OOW Nowe Warpno

12. Nowe Warpno – 1-5
13. Trzebież – 6-7.

Numeracja oddziałów opiera się na kilometrażu wybrzeża, który przebiega ze wschodu na zachód. Administracja Urzędu Morskiego w Szczecinie rozpoczyna się na kilometrze 346 – w Dźwirzynie a kończy na kilometrze 428 w Świnoujściu. Oddziały przyjmują numer kolejnego kilometra znajdującego się po zachodniej stronie oddziału. Z omawianego odcinka poza pasem użytkowanym przez UMS pozostają odcinki:

- kilometry 397 – 412 należące do Wolińskiego Parku Narodowego,
- kilometry 412-413 w granicach miasta Międzyzdroje,
- kilometry 424-425 - tereny gazoportu
- mniejsze odcinki stanowiące tereny portów i przystani rybackich.

Również wzdłuż Kanału Piastowskiego numeracja opiera się na kilometrażu biegnącym od morza na południe wzdłuż kanału. Lasy po wyłączeniu części terenu należącego do portu Świnoujście rozciągają się między kilometrem 11 a 17 przyjmując numery wg kilometrażu znajdującego się na południowym skraju oddziału, z tym, że lasy znajdujące się po zachodniej stronie kanału mają przy numerze dużą literę L (strona lewa), natomiast po stronie wschodniej – P (strona prawa). W planie urządzenia lasu V rewizji po raz pierwszy objęto planem urządzenia lasu grunty położone wzdłuż brzegu Zalewu Szczecińskiego na Wyspie Uznam, na odcinku od granicy państwa do początku Kanału Piastowskiego. Grunty te utworzyły oddział, któremu nadano numer 18.

Na gruntach leśnych OOW Wolin i Nowe Warpno kompleksy leśne pogrupowano w oddziały, którym nadano numery 1-7 (OOW Nowe Warpno) i 1-7 (OOW Wolin).

Granice oddziałów biegnące po kilometrażu są w terenie najczęściej naturalne. Nie ma potrzeby tworzenia odlesionych linii oddziałowych. Wynika to ze swoistego, ochronnego

charakteru lasów, jak i z faktu, że ze względu na ukształtowanie terenu linie te nie mogłyby służyć jako dojazdowe drogi pożarowe. Numery kilometrażu umieszczone są na metalowych słupach umieszczonych głównie w okolicach szczytu wydmy szarej. Sporadycznie kilometraż oznaczony jest też na słupkach betonowych od strony lądowej pasa technicznego. Wskazane jest okresowe odnawianie opisu numerów na tych słupach.

1.1.4. Historia gospodarki leśnej

Okres do II wojny światowej

Tereny ujścia Odry i zachodniego wybrzeża Polski od zamierzchłych czasów uchodziły za niezwykle atrakcyjne dla osadnictwa. Jak wskazują odkrycia archeologiczne, pierwsze plemiona pojawiły się tu ok. 4200-1700 r. p.n.e. Później był to obszar osadnictwa tak Germanów, jak i Słowian. W czasach historycznych teren ten stanowił przedmiot zainteresowania ościennych państw: Niemców, Duńczyków, Szwedów i Polaków. Swego czasu największe znaczenie dla regionu miało miasto Wolin. O wiele później na kartach historii pojawiły się Międzyzdroje i Świnoujście.

Od wieków ludność zamieszkująca tereny nadmorskie trudniła się przede wszystkim rzemiosłem i handlem, w mniejszym stopniu zaś rolnictwem. Nieco bardziej rolniczy charakter miał teren dzisiejszej Gminy Trzebiatów. Taki typ osadnictwa decydował o tym, że tereny leśne były wylesiane i przekształcane w stosunkowo mniejszym stopniu niż gdzie indziej. Świadczą o tym chociażby dobrze zachowane ekosystemy leśne dzisiejszego Wolińskiego Parku Narodowego.

Charakteru wypoczynkowego tereny nadmorskie zaczęły nabierać w początkach XIX wieku. Miejscowościami o charakterze kurortów były Międzyzdroje i Rewal, z czasem również Świnoujście.

Duży wpływ na tereny nadmorskie miał ich strategiczny i obronny charakter. Budowano tu od ok. poł. XIX w. twierdze i fortyfikacje. W latach trzydziestych XX wieku infrastruktura wojskowa rozbudowała się jeszcze bardziej i jej pozostałości są widoczne na wybrzeżu obraz wybrzeża jeszcze dziś (głównie Mierzeja Przytorską).

Inny ważny czynnik wpływający charakter przyrodniczo-krajobrazowy regionu związany jest z budową torów wodnych i portów oraz pogłębianiem nurtów Świny i Dziwny. Najbardziej spektakularnym momentem było otwarcie w 1880 roku Kanału Piastowskiego.

Tereny leśne administrowane przez UMS w rejonie kanału i w niektórych innych miejscach Zalewu Szczecińskiego położone są na tzw. refulatach – czyli sztucznych utworach antropogenicznych powstałych z pogłębiania i poszerzania szlaków wodnych.

Bardziej szczegółowa historia terenów ujścia Odry i wybrzeża polskiego Bałtyku zachodniego znajduje się w Programie Ochrony Przyrody.

Okres po 1945 r.

Urząd Morski w Szczecinie utworzony został w 1947 r. na podstawie zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 9 grudnia 1947 r. o utworzeniu Urzędów Morskich i Kapitanatów Portów. Pracownicy Wydziału Ochrony Wybrzeża rozpoczęli prace związane z zabudową biologiczną i techniczną wybrzeża. Rozpoczęły się również prace typowo leśne. Całość terenu przedstawiała jedno pobojuwisko, gdzie pełno było porozrzucanego sprzętu wojskowego. Teren był umocniony i poorany okopami. Należało uprzątnąć sprzęt wojskowy, amunicję oraz miny, naprawić poprzerywane wały wydymowe i można było rozpocząć właściwą gospodarkę wydymowo-leśną. W wyniku działań wojennych zniszczone zostało ok. 50% areалу lasów. Największe zniszczenia odnotowano w okolicach Dziwnowa.

W latach 1947-1960 wykonano następujące prace:

- utrwalanie wydmy – 434 ha,
- zatrawianie wydmy – 202 ha,
- zakrzewienia i zalesienia – 212 ha,
- poprawki i uzupełnienia – 116 ha,
- pielęgnowanie młodników – 16 ha,
- pozyskanie drewna – 3262 m³ netto,
- umocnienia techniczne – 6107 m.b.

Sprawy planowej gospodarki leśnej na terenach pasa technicznego były zaniedbane i nie miały również tradycji przedwojennych. Lata 50-te były okresem, w którym dostrzeżono konieczność sporządzenia planów urządzenia lasu dla pasa nadbrzeżnego.

W roku 1954, równolegle z wyodrębnieniem Województwa Koszalińskiego, przekazano część pasa nadbrzeżnego dla nowo powstałego Koszalińskiego Urzędu Morskiego, na mocy o Zarządzenia Ministra Żeglugi nr 96 z dnia 22 maja 1954 roku.

Pierwszym istotnym dokumentem planistycznym w zakresie urządzania lasu był:

Plan definitywnego urządzenia lasu

W roku 1958 zostały wykonane przez Poznańskie Okręgowe Przedsiębiorstwo Miernicze Oddz. w Szczecinie pierwsze prace pomiarowe i ścisłe podkłady geodezyjne. Na tych materiałach w 1960 roku opracowano, dzięki staraniom Ministra Żeglugi, plan definitywnego urządzenia lasu. Był to pierwszy plan sporządzony dla Urzędu Morskiego w Polsce. Wykonawcą było Biuro Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa Oddział w Gorzowie Wielkopolskim. Plan ten obejmował okres: 1 października 1960 – 30 września 1970 r.

Podstawowe dane z okresu definitywnego planu urządzenia lasu

Powierzchnia ogólna	Zadania z użytkowania lasu		Zadania z hodowli lasu					Umocnienia biologiczne brzegów	
	Użytkowania nie rębne	Użytkowania przedrębne	Zakrzewienia a wraz z poprawkami	Zalesienia wraz z poprawkami	Pielęgnowania nie upraw i zakrzewień	Pielęgnowanie młodników	Wprowadzanie podszyców	Utrwalanie wydmy	Zatrawianie wydmy
2343,26 ha	3879 m ³ netto 39,67 ha	2690 m ³ netto 751,51 ha	293,65 ha	375,28 ha	493,39 ha	36,42 ha	326,47 ha	151,23 ha	65,90 ha

Są to wielkości planowane do wykonania. Skonfrontowanie planu z wykonaniem nie jest możliwe, ze względu na braki w dokumentacji.

I Rewizja planu urządzenia lasu

Plan I rewizji planu urządzenia lasu obejmował okres 1.10.1970-31.12.1980 r.

Podstawowe dane z okresu I rewizji planu urządzenia lasu

Powierzchnia ogólna 2061,99 ha	Zadania z użytkowania lasu		Zadania z hodowli lasu					Umocnienia biologiczne brzegów	
	Użytkowanie rębne	Użytkowanie przedrębne	Zalesienia i odnowienia	Poprawki, uzupełnienia upraw i zakrzewień	Pielęgnowa- nie upraw i zakrzewień	Pielęgn. młoczków	Wprowa- dzenie podszyców	Utrwalanie wydm	Zatrważanie wydm
Plan	2466 m ³ netto 12,73 ha	1329 m ³ netto 357,36 ha	113,02 ha	88,58 ha	236,91 ha	47,69 ha	62,38 ha	41,05 ha	17,13 ha
Wykonanie planu	3305 m ³ 31,34 ha	1125 m ³ 377,28	117,12 ha	91,89 ha	252,04 ha	48,88 ha	62,86 ha	108,3 3 ha	47,06 ha

Do pozyskanej masy należy doliczyć użytki przygodne w użytkowaniu rębnym i przedrębnym łącznie, które wyniosły 1183 m³.

Ponadto planowano i wykonano: melioracje agrotechniczne na powierzchni 113,17 ha, w oraz na wydmach 81,59 ha. Zakrzewienia i uzupełnienia na wydmach planowano na pow. 129,28 ha, a wykonano 134,74 ha (104%).

W okresie tym dokonano zalesienia wydm przednich w oddziałach 419 – 424. Jest to również okres obfitego wprowadzania do przyrody neofitów: czeremchy amerykańskiej, dębu czerwonego, różnych gatunków wierzb i sosen. Urząd Morski w Szczecinie dysponował wówczas trzema szkołkami o powierzchni łącznej 0,87 ha.

II Rewizja planu urządzenia lasu

Plan II rewizji obejmował okres od 1 stycznia 1981 do 31 grudnia 1990 r.

Lasy stanowiły jedno gospodarstwo: specjalne i w całości zaliczone zostały do ochronnych.

Obowiązywały wieki rębności: dla sosny i buka 160 lat, dla dębu 180 lat, dla olszy, świerka i brzozy – 100 lat oraz dla topól, wierzb i osiki – 60 lat.

Porównanie planu i wykonania zadań z zakresu użytkowania lasu w okresie II rewizji planu urządzenia lasu

Obwód	UŻYTKOWANIE RĘBNE				UŻYTKOWANIE PRZEDRĘBNE				OGÓŁEM
	W ramach etatu	Nie zaliczone na etat	Przygodne	Razem	Czyszczenia	Trzebieże	Przygodne	Razem	
	plan , <i>wykonanie</i> ha/m3								
Niechorze	1,10	-	-	1,10	12,55	245,45	-	258,00	259,10
	186	58		244	23	849		872	1116
	1,10	-	0,70	1,80	13,21	246,82	-	260,03	261,83
	239	65	213	517	124	1186	825	2135	2652
Między- zdroje	3,97	-	-	3,97	47,09	308,28	-	355,37	359,34
	757	174		931	56	1345		1401	2332
	3,97	-	0,55	4,52	60,91	359,04	-	419,95	424,47
	497	274	484	1235	88	1535	925	2648	3883
Razem	5,07	-	-	5,07	59,64	553,73	-	613,37	618,44
	943	232		1175	79	2194		2273	3448
	5,07	-	1,25	6,32	74,12	605,86	-	679,98	686,30
	1182	339	697	1752	212	2721	1750	4783	6535
%	100	-	-	125	124	109	-	111	111
	125	146		149	268	124		210	189

Jak obrazuje zamieszczona powyżej tabela w okresie obowiązywania II rewizji planu urządzenia lasu doszło do przekroczenia wszystkich planowanych wielkości z zakresu użytkowania lasu. Przyczyną tego, w głównej mierze było niedoszacowanie zapasu drzewostanów na pniu, co wiązało się bezpośrednio z przyjęciem zbyt niskich wskaźników trzebieżowych. Oprócz tego pozyskiwano duże ilości drewna w ramach użytków przygodnych, co wynikało z usuwania złomów i wywrotów, wiatrołomów posztormowych, osuwisk klifowych itp. W niewielkim stopniu lasy dotknęła również gradacja brudnicy mniszki i poprocha cetyniaka, powodując dodatkowe wydzielanie się posuszu.

Intensywność cięć w użytkach przedrębnych wynosiła w tamtym okresie 2,9 m³/ha w czyszczeniach, 7,5 m³/ha w trzebieżach, co daje łącznie 7 m³/ha w użytkach przedrębnych.

Pozyskanie drewna w ramach użytków przygodnych wynosiło:

- 20,3 % w użytkowaniu rębnym,
- 36,6 % w użytkowaniu przedrębnych
- 32,3 % łącznie.

Plan i wykonanie w tym okresie obrazuje poniższa tabela:

Plan i wykonanie prac z zakresu hodowli lasu w okresie II rewizji u. I.

OOW	Zręby bieżące	Halizny i płazowiny	Zręby po pożarze	Pod osłoną		Doleśnienia luk	Poprawki i uzupełnienia	Wprowadzanie podszytów	Pielęgnowanie			Melioracje	
				Przy rębniach częściowych	Podsadzenia produkcyjne				Gleby	Upraw	Młodników	Nawożenie	Agrotechniczne
Powierzchnia zredukowana – ha													
plan													
wykonanie													
OOW Niechorze	1,10	2,50	-	-	-	0,20	19,45	2,39	b.d.	9,11	90,30	-	19,46
	1,10	2,50	0,70	-	-	0,61	27,66	14,02		94,04	97,28	-	34,00
OOW Międzyzdroje	3,97	8,38	-	-	-	1,20	42,18	3,77		51,06	145,66	-	28,96
	3,97	14,08	8,10	-	-	2,24	48,79	16,07		247,62	152,75	-	48,15
Razem UMS	5,07	10,88	-	-	-	1,40	61,63	6,16		60,17	235,96	-	48,42
	5,07	16,58	8,80	-	-	2,85	76,45	30,09		341,66	250,03	-	82,15
% wykonania	100	152,4	-	-	-	203,6	124	488,5		567,8	106	-	169,7

Zadania wykonane znacznie przekroczyły plan, co świadczy o dobrym gospodarowaniu leśników w tamtym okresie. Większość (88,4 %) założonych upraw leśnych oceniono jako zgodne lub częściowo zgodne z docelowym składem drzewostanu. Przeciętne zadrzewienie wyniosło 0,74. Uprawy o zadrzewieniu 0,6 i niższym stanowiły 2,76 ha (15,1%). Wyniki prac odnowieniowych oceniono wysoko, ze względu na trudność wielu powierzchni (skrajnie ubogie siedlisko, wiele czynników utrudniających odnowienie).

W omawianym okresie na terenie administrowanym przez Urząd Morski znajdowały się 4 szkółki, o łącznej powierzchni manipulacyjnej 1,04 ha. Praktycznie spełniały one potrzeby w zakresie produkcji materiału sadzeniowego.

W latach 1982-83 terenów pasa nadbrzeżnego nie ominęła gradacja brudnicy mniszki. Stosowano zwalczanie chemiczne na pow. 989 ha. W roku 1988 doszło również do masowego pojawu poprocha cetyniaka, którego zwalczano na pow. 50 ha.

Okres II rewizji był okresem, w którym borykano się z problemem licznych pożarów lasu, zwłaszcza w strefie przywydmowej.

III Rewizja planu urządzenia lasu

W omawianym okresie obowiązywały następujące wieki rębności:

Sosna – 160 lat

Buk – 160 lat

Dąb - 180 lat

Olcha, brzoza - 80 lat

Topola, wierzba, osika – 60 lat.

Realizację planu cięć podsumowano w poniższej tabeli:

REALIZACJA PLANU CIĘĆ W LATACH 1992-2001

Lp.	Kategorie planu (użytków) 1992-2001	OOW Niechorze				OOW Międzyzdroje				Razem			
		Plan		Wykonanie		Plan		Wykonanie		Plan		Wykonanie	
		ha	m ³	ha	m ³	ha	m ³	ha	m ³	ha	m ³	ha	m ³
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I	UŻYTKI RĘBNE	10.46	1151	9.55	983	67.74	3737	55.51	1596	78.20	4888	65.06	2579
1.	Zaliczone na etat pow.	10.46	1151	9.40	881	33.87	3646	22.63	1532	44.33	4797	32.03	2413
1.1.	Zręby zupełne	9.55	1103	5.34	601	20.06	2639	8.82	530	29.61	3742	14.16	1131
1.2.	Zręby częściowe	0.91	48	4.06	279	13.81	957	13.81	1002	14.72	1005	17.87	1281
2.	Nie zaliczone na etat pow.			0.15	102	33.87	91	32.88	64	33.87	91	33.03	166
2.1.	Przestoje				40	33.87	91	32.88	64	33.87	91	32.88	102
2.2.	Powiększenie szkólek			0.15	62							0.15	62
2.3.	Przygodne rębne	-	-										
-	W tym: zręby na pożarzyskach	-	-	-	-								
II	UŻYTKI PRZEDRĘBNE	253.04	1623	99.69	2276	337.19	1475	323.29	2674	590.23	3098	423.08	4950
1.	Czyszczenia	28.90	17	14.60	26	71.95	57	49.86	35	100.85	74	64.46	61
2.	Trzebieże	224.14	1606	85.09	676	265.24	1418	274.53	1536	489.38	3024	359.62	2212
2.1.	II kl. wieku	27.59	147	32.48	247	22.78	94	22.78	119	50.37	241	55.26	366
2.2.	III kl. wieku	11.13	58	6.18	41	115.56	564	115.56	627	126.69	622	121.74	668
2.3.	IV kl. wieku	185.42	1401	46.43	387	126.90	760	136.19	790	312.32	2161	182.62	1177
3.	Przygodne przedrębne				1574				1103				2677
Razem I - II		263.50	2774	109.24	3259	404.93	5212	378.90	4270	668.43	7986	488.14	7529

Zręby zupełne planowane na 29,61 ha wykonano 14,16 ha, głównie w latach 1993-1996. Od roku 1997 ograniczono się do niezbędnych cięć sanitarnych, pielęgnacyjnych i uprzętających. Mimo tych ograniczeń wykonanie sumaryczne użytków rębnych i przedrębnych jest blisko stuprocentowe. Wiązało się to z wykonaniem przygodnych rębnych w ilości 2677 m³. Na cięcia te złożyło się m.in. usuwanie wiatrołomów posztormowych.

Intensywność cięć w trzebieżach była zbliżona do planowanych i kształtowała się następująco:

Intensywność cięć w trzebieżach podczas III rewizji planu u.l.

Lp.	Klasa wieku trzebieży	Planowane cięcia	Wykonane cięcia
1.	II	4,82 m ³ /ha	6,62 m ³ /ha
2.	III	4,89 m ³ /ha	5,47 m ³ /ha
3.	IV	6,92 m ³ /ha	6,43 m ³ /ha

Uwzględniając pozyskanie użytków przygodnych intensywność cięć w czyszczeniach i trzebieżach wyniosła 11,67 m³/ha. Trzeba zaznaczyć, że planowana intensywność cięć była bardzo niska. Realna wielkość pozyskania na poziomie ok. 12 m³/ha nie wynika z nadmiernego przerzedzania drzewostanów wskutek zbyt ostrych zabiegów a jedynie z konieczności usuwania efektów zjawisk kłeskowych.

Wykonanie zadań z zakresu hodowli lasu przedstawia poniższa tabela:

L.p.	Kategorie planu 1992-2001	Jm	OOW Niechorze		OOW M-zdroje		R-m	
			Plan	Wyk.	Plan	Wyk.	Plan	Wyk.
I.	Odnowienie lasu	ha	11,21	12,30	24,48	22,96	35.69	35.26
1.	Odnowienia sztuczne na pow. otwartej	ha	10,30	8,24	15,82	13,29	26.12	21.53
1.1	Zręby zupełne	ha	9,31	5,34	13,28	11,10	22.59	-
1.2	Halizny i płazowiny	ha	-	2,90	2,53	2,19	2.53	16.44
1.3	Pożarzyska	ha	-	-	-	-	-	5.09
2.	Odnowienia sztuczne pod osłoną	ha	0,91	4,06	9,67	9,67	10.58	13.73
II.	Poprawki i uzupełnienia	ha	8,31	10,65	30,63	22,65	38.94	33,30
1.	Poprawki i uzupełnienia	ha	5,46	9,60	30,63	22,65	36.09	32,25
2.	Dolesianie luk	ha	2,85	1,05	0,20	-	3.05	1,05
III.	Pielęgnowanie lasu	ha	87,96	126,46	227,38	217,27	315.34	343,73
1	Uprawy	ha	10,30	30,00	101,33	102,88	111.63	132.88
2	Młodniki	ha	66,91	86,03	120,17	110,20	187.08	196.23
3	Podszyty	ha	10,75	10,43	5,88	4,19	16.63	14.62
IV	Agromelioracje	ha	15,17	11,80	101,13	100,77	116.30	112.57

W omawianym okresie korzystano ze szkółki leśnej w Obwodzie Międzyzdroje o powierzchni 0,16 ha oraz w Obwodzie Niechorze o powierzchni 0,42 ha. Szkółka w Międzyzdrojach w trakcie tej rewizji planu u.l. zlikwidowana. Produkcja szkółkarska odbywała się więc głównie w szkółce OOW Niechorze, oddz. 369, na powierzchni 0,42 ha.

W okresie tym wykonywano następujące zadania z zakresu ochrony lasu:

- grodzenie upraw - 14,96 ha
- opryski przeciwko osutce – 0,58 ha
- moczenie sadzonek So przeciwko szeliniakowi – 3,98 ha
- wyłożenie pułapek przeciwko szeliniakowi – 3,98 ha
- smarowanie upraw repelentem – 2,50 ha
- oprysk upraw przeciwko szeliniakowi – 0,63 ha

W omawianym okresie nie było masowych pojawów owadów, nie podejmowano, zatem akcji ich zwalczania.

IV rewizja planu urządzenia lasu została omówiona w niniejszym elaboracie w rozdziale dotyczącym analizy gospodarki w ubiegłym okresie.

1.2. Podstawowe założenia polityki zagospodarowania przestrzennego regionu dotyczące gospodarki leśnej i ochrony przyrody z uwzględnieniem regionalnych strategii rozwoju oraz regionalnych programów ochrony środowiska

Synteza ustaleń miejscowego prawa zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do ich wpływu na lasy i środowisko przyrodnicze.

Województwo Zachodniopomorskie

Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do 2020 roku.

Strategia zakłada:

- zachowanie i ochronę wartości przyrodniczych,
- racjonalne gospodarowanie zasobami,
- usuwanie skutków i przeciwdziałanie degradacji środowiska,
- kształtowanie infrastruktury na styku morze/ląd,
- rozwój branż: leśnictwo i przemysł drzewny.

Podobnie ogólne założenia mają plany, studia i strategię na poziomie powiatowym. W dalszej analizie skupiono się więc na opracowaniach dla gmin. Pominięto w analizie gminy Stepnica, Wolin, Kamień Pomorski i Trzebież, ze względu na to, że lasy Urzędu Morskiego znajdujące się w tych gminach zajmują niewielkie powierzchnie i nie są generalnie przeznaczone do prowadzenia gospodarki leśnej, cechując się ważnymi funkcjami ochronnymi i zachowawczymi.

Gmina Trzebiatów

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebiatów.

Studium uchwalone Uchwałą Nr XXIV/191/12 Rady Miejskiej w Trzebiatowie z dnia 28 czerwca 2012 roku

Zgodnie z danymi zawartymi w tym dokumencie, wg stanu na 2009 w gminie znajdowały się 33 podmioty związane z leśnictwem, rolnictwem i łowiectwem, co jest stosunkowo dobrym wynikiem na tle innych gmin nadmorskich.

W ramach ochrony przeciwpowodziowej trwa obecnie pogłębianie ujścia Regi, a stały urobek z pogłębiania dna rzeki jest składowany na terenie Mrzeżyna, w miejscach wskazanych w planach zagospodarowania przestrzennego.

Z dokumentu wynika, że głównym typem zagrożenia osuwaniem się mas ziemnych są procesy abrazji wzdłuż linii brzegowej gminy Trzebiatów, gdzie występuje brzeg mierzejowo-wydmowy. Jest on przy wysokich stanach morza na całym odcinku silnie podcinany. Tworzy się podcios klifowy wału wydmowego, niszczone jest roślinność porastająca wydmy i wprowadzana dla ochrony brzegu tzw. zabudowa biologiczna. Często zniszczeniu ulegają zejścia na plażę. Transport wzdłuż brzegowy rumowiska przydenne powoduje stałe zapiaszczanie ujścia Regi i przetoki jeziora Resko. Konieczne jest także stosowanie zabiegów sztucznego zasilania plaży a także budowa umocnień brzegowych. Jest w studium zapis o tym, że w granicach pasa technicznego brzegu wód morskich dopuszcza się jedynie lokalizowanie zespołów obsługi zejść i zjazdów technicznych na plażę, zgodnie z przepisami odrębnymi. Oprócz tego na terenach wydmy i plaży dopuszcza się lokalizację:

- 1) zjazdów technicznych na plażę dla pojazdów ratowniczych i służb Urzędu Morskiego;
- 2) skanalizowanych przejść pieszych;
- 3) zaplecza sanitarnego dla obsługi ruchu turystycznego;
- 4) budowę i utrzymanie elementów infrastruktury technicznej i zabudowy brzegów;
- 5) lokalizacje plenerowych, sezonowych urządzeń rekreacyjnych, poza strefą wydmy, min 3 m od podstawy wydmy.

Na terenach wydmy i plaży zabrania się:

- 1) lokalizowania trwałej zabudowy;
- 2) lokalizacji elementów utrudniających nawigację;
- 3) zagospodarowania niezgodnego z przepisami odrębnymi m. in. Dotyczącymi: pasa technicznego, granicy państwowej, ochrony przyrody, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Cele przestrzenne określone w studium:

- zapewnienie rozwoju przestrzennego przy zachowaniu walorów kulturowych i przyrodniczych środowiska
- zachowanie wszystkich elementów sieci osadniczej
- uporządkowanie struktury przestrzennej miasta
- rewaloryzacja i integracja centrum miejskiego
- zmiana systemu komunikacyjnego miasta
- zagospodarowanie nowych terenów dla funkcji mieszkaniowej i produkcyjnej
- rewitalizacja wsi.

Cele ochronne:

- czynna ochrona wartości przyrodniczych, utworzenie terenów prawnie chronionych
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej i utylizacji odpadów w skali gminy
- ograniczenie, eliminacja i neutralizacja zanieczyszczeń obniżających walory środowiska i jakość życia mieszkańców
- rekultywacja terenów zdegradowanych: wyrobisk i wysypisk śmieci
- zachowanie terenów otwartych o wartościach krajobrazowych, kulturowych i przyrodniczych.

Plan rozwoju miasta i gminy Trzebiatów na lata 2005-2010

Gmina Trzebiatów jako jedna z gmin Powiatu Gryfickiego została objęta realizacją strategii rozwoju wdrażanej przez władze powiatu. Gminę Trzebiatów uznano za gminę o kluczowym znaczeniu w dziedzinie turystyki. W ramach projektu Mrzeżno – Rogowo zakłada się rozbudowę portu w Mrzeżynie według standardów „SuPortNet” (międzynarodowy program, którego celem jest utworzenie sieci portów jachtowych i aktywizacja morskiej turystyki jachtowej wokół Bałtyku). W celu uzupełnienia oferty turystycznej planowana jest również budowa kompleksu hotelowego wraz z wysokiej klasy zapleczem, tj. zespołu basenów, pola golfowego oraz reaktywacja lotniska w Rogowie.

Ujęcie wody w Mrzeżynie: analizy badań wody pobranych ze studni i pochodzących z ostatnich 30 lat wskazują, że jakość wody na ujęciu nie uległa zmianie i jest bardzo dobrej jakości. Zebrane dane na temat ujęcia wody w Mrzeżynie wskazują, że produkcja wody na ujęciu jest dużo mniejsza niż zatwierdzone zasoby eksploatacyjne. Na terenie gminy funkcjonuje jedna duża komunalna

oczyszczalnia ścieków mechaniczno-biologiczna. Znajduje się ona na przedmieściu Trzebiatowa. Oczyszczalnia ta o proj. przepustowości $Q_{dob.} = 4\,500\text{ dm}^3/\text{d}$ działa od roku 1994 i osiąga wysoki stopień redukcji zanieczyszczeń. W chwili obecnej obciążona jest w 70%. Do oczyszczalni ścieków spływają ścieki sanitarne z miasta Trzebiatów oraz miejscowości Mrzeżyno, Trzebusz PGR i Nowielice.

W pobliżu morza przebiega tylko jedna droga wojewódzka: nr 109 relacji Płoty – Gryfice – Trzebiatów – Mrzeżyno oraz jedna droga powiatowa nr 41 184: Bieczynko – Bieczyno – Roby – Mrzeżyno – Rogowo – Dźwirzyno. Sieć dróg w gminie jest wystarczająca, ale w złym stanie technicznym. Dotyczy to dróg powiatowych i gminnych. Zakłada się wzrost średniego dobowego ruchu na drogach o 72% do roku 2015 oraz wzrost wskaźnika motoryzacji do ok. 200 - 250 sam./1 000 mieszkańców. Stacja kolejowa znajduje się w Trzebiatowie. Na terenie Gminy nie istnieje zorganizowany system dostarczania energii cieplnej. Ogrzewanie budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej odbywa się w oparciu o indywidualne piece termiczne i kotłownie.

Z planowanych inwestycji w rejonie Mrzeżyna należy wymienić:

- dokończenie budowy obwodnicy Mrzeżyna,
- budowę amfiteatru,
- rozbudowę kanalizacji w Mrzeżynie,
- budowę szaleatów przy dojazdach do plaży w miejscowościach Mrzeżyno i Rogowo.

Aktualizacja programu ochrony środowiska dla gminy Trzebiatów na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2018.

Zgodnie z tym dokumentem, lasy w gminie zajmują 13,8 % powierzchni. Poprawa jakości powietrza, ochrona przed hałasem, zachowanie równowagi ekologicznej, ochrona lasów i terenów zieleni – to priorytetowe cele do zrealizowania w ramach dążenia do ulepszenia jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego mieszkańców.

W dokumencie wskazano m. in. na potrzebę modernizacji drogi Mrzeżyno-Dźwirzyno oraz budowę ścieżki rowerowej wraz z infrastrukturą na trasie Mrzeżyno-Pogorzelica.

Gmina Rewal

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal

Wybrzeże gminy od jej zachodniej granicy aż do Niechorza jest typowym wybrzeżem klifowym ustawicznie poddawanych procesom abrazji. Procesy te przebiegają z różną intensywnością powodując stałą zmianę linii brzegowej. Również na znacznej części wybrzeża mierzejowo-wydmowego Niechorze-Pogorzelica procesy abrazji niszczą nadmorski wał wydmy grożąc wlewaniami wód na jego zaplecze. Odcinkiem najbardziej zagrożonym przez abrazję jest brzeg klifowy pomiędzy zejściem w Rewalu (371,060 km M), a zejściem przy Zakładzie Wychowawczym (369,750 km M), odcinek klifu na wsch. od opaski betonowej w Niechorzu (368,300 do 369,400 km M) oraz w strefie mierzejowej na wsch. od ujścia kanału Liwia Łuża (365,550 do 366,650 km M). Procesy abrazji zachodzą na skutek oddziaływania wysokich stanów morza, budowy geologicznej brzegu (układ warstw i ich odporność), stosunków wodnych (wysięki wód gruntowych) oraz gospodarki wodno-ściekowej na zapleczu brzegu, a także intensywnej w okresie letnim penetracji pieszej. Najczęstszą formą niszczenia brzegu jest grawitacyjne osuwanie się mas ziemnych po stoku klifu, zerwami w koronie nad głębokimi podcięciami abrazyjnymi, spływami w strefie wycieków wód i wylotów lokalnego drenażu na zapleczu klifu oraz klasyczne osuwiska we wsch. części Rewala. Wykonana w Rewalu opaska szczelna ze studniami drenażowymi okresowo osuwisko to zabezpiecza, lecz ze

względem na występowanie zaburzonego układu warstw, w tym obecność warstwy iltów oraz stałe wycieki wód gruntowych, trwa sukcesywny rozwój osuwiska poza przyczółkami opaski.

W lasach ochronnych pasa technicznego gospodarkę leśną prowadzi Urząd Morski w Szczecinie na podstawie Planu urządzenia lasu.

Zasady i kierunki rozwoju gospodarki leśnej:

- zachowanie funkcji ochronnych lasu, podporządkowanie działalności gospodarczej kryteriom ochronnym,
- ochrona lasów w pasie technicznym wybrzeża morskiego przed zmianą przeznaczenia na cele nieleśne i zachowanie lasów glebochronnych,
- przebudowa lasów w celu zwiększenia pojemności rekreacyjnej (trasy turystyczne, miejsca odpoczynku, punkty widokowe, itp.) wg specjalistycznych opracowań,
- przedsięwzięcia mogące mieć wpływ na środowisko leśne realizowane będą po przeprowadzeniu właściwych ekspertyz dla wybrania optymalnego rozwiązania,
- zalesienia około 7 ha gruntów niższych klas, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksów leśnych w m. Pobierowo i Pustkowo. Dopuszcza się inne, niezależnie od grup własnościowych - po uzyskaniu opinii służb leśnych - nie określone na rysunku dolesienia na słabych gruntach,
- prowadzenie gospodarki leśnej wg zasad ustalonych w Planach urządzenia lasu Nadleśnictwa Gryfice i Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Planuje się utworzenie strefy ruchu małych jednostek pływających (turystycznych i rybackich) w obszarze morza terytorialnego RP - szerokości 12 mil morskich od linii podstawowej. Zakłada się, że przystanki „białej floty” będą w miejscowościach:

Pobierowo - przy projektowanym molo - na przedłużeniu ul. Moniuszki,

Rewal - przy projektowanym molo - w rejonie głównego zejścia na plażę,

Niechorze - przy projektowanym molo - z wykorzystaniem istniejącego pirsu.

Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Rewal do 2015 r.

W dokumencie tym uznaje się, że środowisko przyrodnicze, oprócz funkcji rekreacyjnych i estetycznych, bardzo istotny czynnik atrakcyjności gminy. Tereny zielone zajmują w gminie 63,9%, w tym lasy 29,6%. Sektor produkcji „rolnictwo, łowiectwo, leśnictwo” reprezentowany jest przez najmniejszą, spośród wszystkich grup, liczbę podmiotów gospodarczych - 10. Gmina skupia za to największą liczbę obiektów i miejsc noclegowych w północno-zachodniej Polsce.

Celami rewitalizacji są m.in. modernizacja i rozbudowa istniejącej bazy i infrastruktury turystycznej. W planie jest m.in. budowa skansenu rybackiego przy latarni morskiej w Niechorzu, wyznaczenie nowych tras dla ruchu pieszego.

Gmina Dziwnów

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dziwnów jest nieaktualne. Zmiana studium uchwalona przez gminę w marcu 2005 r. została uznana przez Wojewodę Zachodniopomorskiego za nieważną, gdyż została uchwalona z rażącym naruszeniem prawa.

Strategia Rozwoju Gminy Dziwnów na lata 2007-2020

Wg dokumentu, lasy stanowią 27% powierzchni gminy.

Celami strategicznymi są:

- rozbudowa infrastruktury komunalnej i portowej,
- ochrona wód zmineralizowanych (ujęcia w Dziwnowie i Międzywodziu) i rozwój na tej bazie lecznictwa sanatoryjnego,

- utrzymanie ochronnej roli lasów – borów nadmorskich,
- zachowanie korytarzy ekologicznych (Dziwna, Zalew Szczeciński, Dolna Odra),

Warunki transportowe

Drogi wojewódzkie w gminie to droga nr 102 Międzywodzie-Kołobrzeg oraz 107 Dziwnówek-Kamień Pomorski. Drogi powiatowe: Międzywodzie-Wolin, Łukęcin-Strzyżewo.

Najbliższa stacja kolejowa osobowo-towarowa znajduje się w Kamieniu Pomorskim. W zakresie zmian komunikacyjnych planuje się:

- obejście Dziwnówka – od strony jez. Wrzosowskiego
- obejście Międzywodzia – od południa.

Zakłada się, że ze względu na cenne siedliska przyrodnicze, inwestycje będą obwarowane ograniczeniami środowiskowymi - zachowane zostaną przepusty i przejścia dla zwierząt. W celach zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza celem strategicznym jest kontynuowanie przebudowy kotłowni opalanych węglem. W Dziwnowie nie ma cennych zabytków, miasto straciło szansę większego rozwoju na skutek zapiaszczenia Dziwny w XIII wieku.

W sferze gospodarczej planuje się rozwój lokalnego rybołówstwa, co będzie wymagało przebudowy i modernizacji infrastruktury nabrzeżnej, a także promocja rybołówstwa poprzez utworzenie stref handlu rybami „prosto z kutra”.

W strategii duży nacisk położono na edukację ekologiczną mieszkańców i przedsiębiorców, tworzenie nowych form ochrony przyrody, obszarów zieleni ochronnej i izolacyjnej.

Za cele pilne uznano:

- budowę i modernizację infrastruktury turystycznej i usługowej w pasie nadmorskim,
- modernizację chodników i ścieżki rowerowej Dziwnów-Międzywodzie,
- opracowanie planu przeciwdziałania erozji nabrzeża i wydmy, przy preferowaniu metod naturalnych.

W szczegółowych opisach planowanych i częściowo już realizowanych inwestycji można znaleźć następujące zadania:

- budowa moła, promenad nadmorskich i zejść na plażę,
- budowa obiektów z lokalami usługowymi wzdłuż promenady,
- komunalizacja i modernizacja portu,
- umocnienia nabrzeży przy porcie na długości 400 m.

Program ochrony środowiska dla miasta i gminy Dziwnów na lata 2009-2012 z perspektywą na lata 2013-2016

Wg danych pochodzących z programu, podmiotów gospodarczych związanych z leśnictwem, łowiectwem i rolnictwem jest tylko 5, a więc najmniej z wszystkich branż. W gminie nie ma scentralizowanej gospodarki ciepłej.

Wg programu celami do zrealizowania są m.in.:

- zachowanie ekosystemów w stanie zbliżonym do naturalnego,
- wzrost udziału surowców odnawialnych w produkcji energii,
- ograniczenie dzikiej turystyki i rekreacji.
- poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych,
- ochrona i racjonalne użytkowanie lasów.

Gmina Międzyzdroje

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje

Studium po zmianie uchwalonej uchwałą Rady Miejskiej z dnia 29 czerwca 2010 r.

Zgodnie z danymi zawartymi w studium, lasy zajmują 44% powierzchni gminy. Przez gminę przebiega droga krajowa nr 3 z Jakuszyca do Świnoujścia, droga wojewódzka nr 102 od skrzyżowania z drogą nr 3 wzdłuż wybrzeża na wschód w kierunku Kamienia Pomorskiego, drogi powiatowe 001Z Zalesie-Wicko-Wapnica-Lubin, 002Z Wapnica – dr. nr 3. Od 1899 r. Międzyzdroje dysponuje linią kolejową, obecnie zelektryfikowaną. Oprócz wymienionych szlaków komunikacyjnych, barierą ekologiczną są jeszcze szerokie linie energetyczne Dargobądz-Świnoujście. Najbardziej uciążliwą barierą jest droga nr 102, która nie posiada łączników (rozwiązań konstrukcyjnych zapewniających możliwość przemieszczania się zwierząt. Na terenie gminy znajdują się udokumentowane złoża ropy naftowej, gazu, torfu, piasku, gliny, wapieni i wód zmineralizowanych. Ze względu na kolizje z elementami przyrody pozyskiwana jest jedynie woda zmineralizowana, głównie dla kurortu Świnoujście.

Najcenniejsze przyrodniczo miejsca znajdują się na terenie Wolińskiego Parku Narodowego. Gmina jest jedną z najatrakcyjniejszych turystycznie w Polsce, co wiąże się z gwałtownym wzrostem liczby ludności w okresie letnim. Zagęszczenie osób na plaży może przekraczać 1000 osób na hektar, co wiąże się również z penetracją wydym, klifów itd. W gminie nie ma dużych emiterów zanieczyszczeń.

Pod względem zajmowanej powierzchni leśnictwo stanowi najważniejszy dział gospodarki w gminie. W Międzyzdrojach funkcjonuje system kanalizacji rozdzielczej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni mechaniczno-biologicznej. Oczyszczalnia ścieków znajduje się w Wapnicy.

Studium w stosunku do lasów i zadrzewień wskazuje następujące sposoby gospodarowania gruntami:

- lasy ochronne należy użytkować zgodnie z ich funkcją i chronić przed nadmiernym przeznaczaniem na cele nieleśne,
- w obrębie lasów nie dopuszczać do zainwestowania nie związanego z ochroną i powiększaniem zasobów leśnych,
- przestrzegać zasad ekologicznego gospodarowania w lasach,
- gospodarka leśna powinna być ukierunkowana na ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych, zgodnie z dominującymi funkcjami gminy,

W zakresie ochrony wydym i klifów zapisano m.in., że należy wprowadzać nowe nasadzenia roślinności ochronnej z oczywistym zakazem niszczenia stanowisk istniejących. W strefie wydym dopuszczalna jest lokalizacja: urządzeń i obiektów nawigacyjnych dla potrzeb żeglugi, a także ciągów pieszych z tarasami widokowymi i związanymi usługami przyplażowymi o konstrukcji wyniesionej ponad poziom wydym, każdorazowo zgodnie z uwarunkowaniami środowiskowymi i za zgodą dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, który określi warunki tego zagospodarowania. Wobec małej odporności wydym konieczna jest aktywna ochrona cennych elementów przyrodniczych przed antropopresją. Obsługa komunikacyjna strefy plaży i wydym dopuszczalna jest jedynie w formie sięgaczy, z czasowym dopuszczeniem ruchu kołowego.

Studium zaleca, by od strony zachodniej miasta Międzyzdroje spowodować połączenie funkcjonalne miasta i terenów leśnych poprzez przedłużenie promenady na zapleczu wydymy w kierunku lasu i śródleśnych ośrodków wypoczynkowych. Las gospodarczy wg studium ma być zagospodarowany w kierunku parkowym.

Szlaki przyrodnicze i ścieżki przyrodniczo-edukacyjne należy projektować w uzgodnieniu z przyrodnikami. Należy utrzymywać strefę ciszy na Delcie Wstecznej Świny (używanie łodzi motorowych tylko za zezwoleniem).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący działkę oznaczoną numerem 4, część działek o numerach 2 i 5 obrębu 16 jednostki ewidencyjnej gminy Międzyzdroje, przyjęty Uchwałą Nr V111/59/11 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 29 marca 2011 r.

Ten fragmentaryczny plan sąsiaduje z częścią gruntów położonych w oddz. 414 OOW Międzyzdroje (wg rysunku planu należy tu też działka 193/2). Niewielki fragment tej działki, na krawędzi pasa technicznego od strony lądu (przy działce 2/2 obr. ew. 16), przeznaczono w planie na tereny dróg publicznych – ulica lokalna (4KD. L). Po wyłączeniu gruntu z produkcji leśnej oraz zrealizowaniu inwestycji grunt należy przekazać gminie Międzyzdroje.

Program ochrony środowiska dla gminy Międzyzdroje z 19 lipca 2006 r.

Program Ochrony Środowiska dla gminy Międzyzdroje uwzględnia wiele aspektów związanych z ochroną środowiska. W opracowaniu przywołano podstawowe akty prawne związane z omawianymi zagadnieniami – zarówno przepisy krajowe, jak i odnośne dyrektywy UE. Ze względu na duży już upływ czasu, program wymaga aktualizacji. Oprócz zagadnień omówionych w Studium, POŚ podkreśla również ważną rolę edukacji ekologicznej społeczeństwa. W programie zapisano również, że nie dopuszcza się budowy na terenie gminy farm wiatrowych. Zwraca się uwagę na duże ryzyko poważnych awarii i katastrof ekologicznych związanych z rozbudową portu w Świnoujściu, dziś już wiadomo, że także gazoportu. Program nakreśla również orientacyjnie działania na dalsze lata z perspektywą do roku 2015.

Miasto Świnoujście

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujście z 2002 r. Dokument po ostatniej aktualizacji z 8 września 2011 r.

W związku z tym, że miasto Świnoujście posiada uchwalone aktualne miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które bezpośrednio odnoszą się do interesujących nas gruntów, poniżej skupiono się na omówieniu m.p.z.p. dla następujących części miasta:

- Dzielnica Nadmorska,
- Warszów,
- Wydrzany
- Karsibór.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujścia, obszar VI - Karsibór (UCHWAŁA NR XXVI/226/2007 RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIA z dnia 25 października 2007 roku)

Obszar objęty planem miejscowym leży w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 PLB320002 "Delta Świny" oraz obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 PLH3200019 - "Wolin i Uznam", co oznacza, że:

- Zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

- Przedsięwzięcia o potencjalnym bezpośrednim lub pośrednim wpływie na stan obszaru Natura 2000 podlegają procedurze sporządzenia oceny oddziaływania na siedliska przyrodnicze oraz siedliska roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczony został obszar Natura 2000.

Na terenie opracowania wyznaczono pas nadbrzeżny, w skład którego wchodzi:

- pas techniczny - stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu; jest on obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
- pas ochronny - obejmujący obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego.

Lokalizacja wszelkich obiektów w pasie technicznym wymaga uzyskania zgód na wykorzystanie pasa technicznego do celów innych niż ochrona brzegu, a także uzyskania zwolnienia z zakazów określonych w przepisach odrębnych. Utrzymanie istniejących i realizacja nowych obiektów oznakowania nawigacyjnego wraz z niezbędną do ich obsługi infrastrukturą jest dopuszczalna niezależnie od ustaleń dotyczących poszczególnych terenów elementarnych. Na terenach technicznych, w strefie występowania lasów ochronnych wzdłuż Kanału Piastowskiego, ogranicza się dopuszczalne zagospodarowanie terenów na cele nie związane z obsługą Kanału zgodnie z wymogami ochrony.

Zgodnie z planem, na terenach niebudowlanych bezpośredniego zagrożenia powodzią oraz zagrożonych powodzią, w miejscach nie zastrzeżonych ze względu na wymogi ochrony przyrody, nie przewidzianych do urbanizacji, dopuszcza się wykorzystanie refulatów, dopuszczalna wysokość składowania do 1,50 m n.p.m. Tereny zaliczone do kategorii terenów leśnych służą prowadzeniu gospodarki leśnej zgodnej z ograniczeniami wynikającymi z istniejących stref ochrony lub zagrożeń.

Na terenach leśnych jako uzupełnienie funkcji podstawowej dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) dróg gospodarczych;
- 2) linii energetycznych i innych elementów infrastruktury technicznej;
- 3) tras turystycznych i edukacyjnych;
- 4) urządzeń melioracji wodnych i urządzeń hydrotechnicznych;
- 5) ogrodzeń.

Lasy administrowane przez Urząd Morski w Szczecinie, położone w zasięgu opracowania tego planu, zostały w planie zaliczone do kategorii terenów technicznych (TT), które przeznacza się na cele funkcji obsługi technicznej terenu i zaopatrzenia w media. Oddziały 11P-17P znalazły się w obszarach TT.VI.C.01 oraz TT.VI.C.03. Droga biegnąca wzdłuż Kanału Piastowskiego zaliczona do terenów komunikacyjnych (KDD).

Na terenach technicznych dopuszcza się jako uzupełnienie funkcji podstawowej lokalizowanie:

- 1) obiektów administracyjnych, biurowych i warsztatowych dla potrzeb terenów technicznych;
- 2) obiektów nawigacyjnych, hydrotechnicznych oraz innych obiektów niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa na wodach morskich;
- 3) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 4) innych urządzeń i obiektów służących technicznej obsłudze miasta;
- 5) garaży i miejsc postojowych dla potrzeb własnych, na własnej działce;
- 6) dojazdów i dojazdów;
- 7) zieleni urządzonej.

Na terenach technicznych dopuszcza się w planie lokalizowanie budynków mieszkalnych dla całodobowego dozoru wyłącznie w miejscach wskazanych w planie.

Na terenach technicznych nie dopuszcza się w planie koncentrowania obiektów budowlanych i elementów zagospodarowania, jeśli ze względu na ilość, położenie, rozmiary lub powodowaną uciążliwość mogłyby ograniczać lub uniemożliwiać funkcjonowanie tych terenów, zastrzeżenia to obowiązują także w przypadku zmian użytkowania lub rozbudowy istniejących obiektów.

Dla terenu TT.VI C.01 o powierzchni 23,8094 ha (w którym położone są oddziały 11P-14P) oraz terenu TT.VI C.03 o powierzchni 10,9773 ha ustalono w planie:

- 1) przeznaczenie terenu:
teren techniczny obsługi Kanału Piastowskiego;
- 2) zasady i warunki parcelacji terenu:
 - a) nie dopuszcza się dokonywania podziałów terenu,
 - b) dopuszcza się możliwość zmian przebiegu linii brzegowej;
- 3) kształtowanie zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - a) możliwość lokalizowania obiektów nawigacyjnych, hydrotechnicznych oraz innych obiektów niezbędnych dla obsługi kanału,

- b) możliwość lokalizacji elementów małej architektury i zagospodarowania terenu dla potrzeb funkcji rekreacyjnej nie kolidujących z podstawową funkcją terenu,
- c) zagospodarowanie terenu w formie parku leśnego,
- d) wzdłuż kanału wymóg przeprowadzenia ogólnodostępnej trasy turystycznej,
- e) dopuszczalna lokalizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w szczególności sieci gazowych, elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, w tym masztów telefonii cyfrowej, nie kolidujących z podstawową funkcją terenu;
- 4) ustalenia dotyczące obsługi inżynierskiej terenu – obsługa komunikacyjna i inżynierska z drogi 06.VI.KD.D oraz z terenu TT.VI C.02;
- 5) warunki ochrony:
 - a) teren położony w obszarze Natura 2000 PLB320002 "Delta Świny" oraz Natura 2000 PLH3200019 - "Wolin i Uznam" obowiązują ustalenia § 5. i § 6.,
 - b) teren położony w strefie bezpośredniego zagrożenia powodzią, obowiązują odrębne wymagania zawarte w § 18 planu,
 - c) teren położony w granicach pasa technicznego, obowiązują wymagania zawarte w § 20 planu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujścia, jednostka obszarowa nr V (UCHWAŁA NR XX/158/2004 RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIA z dnia 19 lutego 2004 roku)

Lasy Urzędu Morskiego w Szczecinie wchodzi w skład jednostki planistycznej określonej w planie pod literą „D” – Mierzeja Przytorską.

Teren jednostki planistycznej D „Mierzeja Przytorską” rozciąga się od granicy z gminą Międzyzdroje do wschodniej granicy terenów portowych i osiedla Warszów, jest w przeważającej części terenem leśnym przeznaczonym do zachowania, ochrony oraz w części do adaptacji na cele turystyczne. Głównym celem planu jednostki planistycznej D jest:

- 1) modernizacja układów komunikacyjnych;
- 2) zagospodarowanie turystyczne, w szczególności adaptacja dla celów wypoczynkowych i oświatowo-edukacyjnych terenów położonych w pasie nadmorskim;
- 3) ochrona środowiska, w szczególności stref ochronnych ujęć wody.

Ustalenia dotyczące terenów wydm i plaży (PL):

Tereny pełnią trzy podstawowe funkcje kolidujące ze sobą: wypoczynkową, ochronną i pasa technicznego wybrzeża.

Jest to teren wrażliwy przyrodniczo, poddany najwyższej antropopresji w sezonie wakacyjnym. Należy chronić ten teren przed szkodliwym wpływem poprzez – zabudowę ekologiczną wydm, lokalizację przejść na plażę tylko w wybranych miejscach oraz zapewnienie odpowiedniego zaplecza sanitarnego.

Dla terenu wydm i plaż ustalono szczegółowe zasady i warunki parcelacji terenu, zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasady obsługi inżynierskiej oraz ograniczenia stosowania ustaleń dotyczących danej kategorii przeznaczenia terenu odpowiednio do warunków wynikających z konkretnych lokalizacji.

Zasady i warunki parcelacji terenu: zakaz przeprowadzania podziałów terenu.

Kształtowanie zabudowy i zagospodarowania terenu: zakaz lokalizacji wszelkiej zabudowy oraz tymczasowych miejsc handlu i usług (zakaz nie dotyczy obiektów sanitarnych dla potrzeb obsługi plaży).

Warunki ochrony:

- 1) teren położony w granicach pasa technicznego;
- 2) w części teren użytku ekologicznego;
- 3) teren bezpośrednio zagrożony powodzią.

Tereny leśne (LS) stanowią wg planu tereny zalesione oraz przeznaczone pod zalesienia, służące hodowli lasu. Na terenach leśnych dopuszcza się wprowadzanie zabudowy i zagospodarowania dla potrzeb gospodarstwa leśnego oraz dla potrzeb wypoczynkowych jedynie w miejscach i w sposób zgodny z planami urządzeniowymi lasu i planami ochrony oraz ustaleniami

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na terenie opracowania wyznaczono następujące tereny leśne:

LS.V.A.19, LS.V.A.21, LS.V.A.22, LS.V.B.53, LS.V.B.72, LS.V.B.73, LS.V.B.75, LS.V.C.10, LS.V.C.12, LS.V.C.13, LS.V.C.27, LS.V.C.29, LS.V.D.03, LS.V.D.07-1, LS.V.D.08, LS.V.D.09, LS.V.D.10, LS.V.D.12-1, LS.V.D.17, LS.V.D.19, LS.V.D.20, LS.V.D.21, LS.V.D.22, LS.V.D.24, LS.V.D.25, LS.V.D.31;

Dla poszczególnych terenów leśnych w § 230–240 ustalono szczegółowe zasady i warunki parcelacji terenu, zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasady obsługi inżynierskiej oraz ograniczenia stosowania ustaleń dotyczących danej kategorii przeznaczenia terenu odpowiednio do warunków wynikających z konkretnych lokalizacji.

Oddziały leśne OOW Międzyzdroje od granicy z Gminą Międzyzdroje do portu w Świnoujściu (414-422) zawierają się w obszarze LS.V.D.03.

Dla terenu LS.V.D.03 o powierzchni 655,4734 ha ustala się:

- Funkcja terenu: teren lasu ochronnego do zachowania i ochrony.
- Przeznaczenie terenu zgodnie z ustaleniami dla kategorii terenów leśnych określonymi w § 229 planu.
 - Dopuszczalne ograniczone udostępnienia dla potrzeb ruchu turystycznego. Zakaz swobodnej penetracji terenu przez pieszych i rowerzystów.
 - Zasady i warunki parcelacji terenu: zakaz przeprowadzania podziałów terenu.
 - Kształtowanie zabudowy: zakaz lokalizacji wszelkiej zabudowy oraz tymczasowych miejsc handlu i usług. Dopuszczalne prowadzenie ruchu pieszego i rowerowego wyłącznie po wydzielonych, przygotowanych trasach oznaczonych symbolami V.D.03/1, V.D.03/2, V.D.03/3, V.D.03/4, V.D.03/5, 6, V.D.03/7 i V.D.03/8.
 - Zasady zagospodarowania terenu: lokalizacja elementów małej architektury dopuszczalna jedynie na obrzeżu terenu leśnego.
 - Warunki ochrony:
 - 1) teren częściowo położony w strefie pośredniej ochrony ujęcia wody „ODRA”, „WARSZÓW”, „NA WYDMACH” ;
 - 2) obszar cenny ekologicznie;
 - 3) w części terenu lokalizacja użytku ekologicznego;
 - 4) teren położony częściowo w granicach pasa technicznego;
 - 5) lokalizacja obiektów architektury militarnej objętych ochroną konserwatorską.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujścia, jednostka obszarowa nr III (UCHWAŁA NR XXII/180/2004 RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIA z dnia 29 kwietnia 2004 roku)

Grunty leśne Urzędu Morskiego w ramach tej części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajdują się w części B – „Świdny Las”.

Dla jednostki tej plan ustala:

1. Teren jednostki planistycznej B „Świdny Las” obejmuje obszary leśne oraz tereny mieszkaniowe i zespoły ogrodów działkowych przeznaczone do zachowania i uporządkowania oraz uzupełnień istniejącej zabudowy.
2. W obrębie jednostki planistycznej B zabudowa oraz zagospodarowanie jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem niepowodowania kolizji z ochroną wartości środowiska przyrodniczego.
3. Lokalizowanie zabudowy bez zapewnienia ochrony przeciwpowodziowej jest niedopuszczalne.
4. Kształtowanie zabudowy i zagospodarowania terenu należy podporządkować wytycznym kompozycyjnym krajobrazu przyrodniczego - zabudowa neutralnie wpisana w otaczający krajobraz leśny.

Dla terenu TT.III.B.42 o powierzchni 48,2948 ha (oddziały leśne OOW Międzyzdroje po zachodniej stronie Kanału Piastowskiego oznaczone literą L) ustala się:

1) Funkcja terenu: nabrzeża i pas terenów zielonych położonych wzdłuż Kanału Piastowskiego;

2) Przeznaczenie terenu zgodnie z ustaleniami dla kategorii terenów technicznych; teren techniczny obsługi Kanału Piastowskiego.

3) Zasady i warunki parcelacji terenu:

- nie dopuszcza się podziałów terenu;
- dopuszcza się możliwość zmian przebiegu linii brzegowej.

4) Kształtowanie zabudowy i zagospodarowania terenu:

• możliwość lokalizowania obiektów nawigacyjnych, hydrotechnicznych oraz innych obiektów niezbędnych dla obsługi kanału;

• możliwość lokalizacji elementów małej architektury i zagospodarowania terenu dla potrzeb funkcji rekreacyjnej nie kolidujących z podstawową funkcją terenu;

• zalecane zagospodarowanie terenu w formie parku leśnego;

• dopuszcza się prowadzenie tras pieszych, rowerowych i konnych;

• teren ogólnodostępny;

• **zakaz grodzenia terenu**;

• zastosowane oświetlenie od strony wody winno posiadać przesłony uniemożliwiające bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię nabrzeża;

• niedopuszczalne jest stosowanie świateł, kolorystyki lub form mogących sugerować oznakowanie nawigacyjne.

5) Ustalenia dotyczące obsługi inżynierskiej terenu: Obsługa komunikacyjna i inżynierska z drogi 25.III.KD.D.

6) Warunki ochrony:

• teren położony w granicach zespołu przyrodniczo - krajobrazowego;

• teren położony częściowo w granicach pasa technicznego, wszelkie inwestycje wymagają uzgodnienia z Urzędem Morskim;

• teren położony częściowo w granicach portu;

• tereny położone w granicach strefy „C” ochrony uzdrowiska.

Dla terenu TO.III.B.38 o powierzchni 74,5781 ha (oddział leśny 18 OOW Międzyzdroje), plan ustala:

1) zakaz trwałego przekształcania terenu;

2) zakaz lokalizowania wszelkiej zabudowy;

3) dopuszcza się podziały terenu bez możliwości trwałego grodzenia;

4) dopuszcza się jedynie skanalizowany ruch pieszy po wyznaczonych, przygotowanych trasach;

5) na terenie wydzielenia wewnętrznego III.38/1 dopuszcza się lokalizację pomostów drewnianych;

6) teren położony w granicach pasa technicznego ochrony wybrzeża;

7) teren bezpośredniego zagrożenia powodzią;

8) teren położony w granicach projektowanego Zespołu Przyrodniczo - Krajobrazowego;

9) teren położony w strefie „C” ochrony uzdrowiska.

Należy zauważyć, że planiści nie wzięli pod uwagę istniejących na tym obszarze gruntów leśnych, które stanowią siedliska przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym: łągi olszowe Fraxino-alnetum.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujścia, jednostka obszarowa Dzielnica Nadmorska (UCHWAŁA NR LXIX/559/2010 RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIA z dnia 7 maja 2010 roku).

Planem tym objęte są grunty leśne Urzędu Morskiego w Szczecinie położone w oddziałach 425-428.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów objętych obszarem opracowania podporządkowane jest wiodącej funkcji Uzdrowiska Świnoujście – uzdrowskiej i leczniczo-sanatoryjnej, z określeniem uwarunkowań wynikających z chronionych wartości środowiska przyrodniczego, krajobrazowego i kulturowego, przyjmując za podstawę zasadę zrównoważonego rozwoju. Przepisy związane z ochroną środowiska zawarto w § 7 uchwały, np.

- Poza obszarami zainwestowanymi, w zagospodarowaniu terenów ustala się maksymalną ochronę i zachowanie istniejącego drzewostanu, z obowiązkiem wzbogacenia gatunkowego, z zakazem stosowania w projektowaniu i nasadzeniach obcych geograficznie i inwazyjnych gatunków drzew i krzewów, w szczególności: amerykańskiej czeremchy późnej, róży pomarszczonej, wierzb kaspijskiej, robinii grochodrzew.

- Ze względu na położenie zachodniego fragmentu terenu objętego planem w specjalnym obszarze ochrony siedlisk „Natura 2000” (SOO) PLH 320019 Wolin - Uznam, chroniącym siedliska przyrodnicze, na obszarze tym zabronione są działania, które mogą w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogą wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których obszar został wyznaczony. Przedsięwzięcia prowadzone na obszarze wymagają przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a działania o wykazanym potencjalnie negatywnym wpływie wymagają zezwolenia w trybie przepisów odrębnych.

Ustalenia dla terenów UTp – plaża i wydmy nadmorskie:

	Ustalenia dla terenów o symbolach:		4a UTp	- powierzchnia 13,7229 ha	ark. nr 1, 3, 4, 6
			4 UTp	- powierzchnia 4,6568 ha	ark. nr 6, 7,
			5 UTp	- powierzchnia 9,1214 ha	ark. nr 6, 7, 9, 10
			6 UTp	- powierzchnia 14,9090 ha	ark. nr 9, 10, 12, 13
			7 UTp	- powierzchnia 1,9935 ha	ark. nr 12
1)	przeznaczenie terenu		plaża i wydmy nadmorskie;		
2)	kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu	a)	utrzymuje się użytkowy, rekreacyjno-wypoczynkowy charakter plaży,		
		b)	zasady zagospodarowania na terenie 4a UTp, w części oznaczonej na rysunku planu, zgodnie z planem ochrony obszaru „Natura 2000”,		
		c)	zakaz zabudowy trwałej nie związanej z ochroną brzegu morskiego, z wyjątkiem zejść i zjazdów na plażę, kładki spacerowej wzdłuż wydmy oraz obiektów związanych z ratownictwem plażowym,		
		d)	lokalizacja zejść na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych: 046 KP, 047 KP, 048 KP, 050 KP, 051 KP i teren 45 UTm, 053 KP, 054 KP, 054a KP, 055a KP, 056a KP, 057a KP, 060 KP i teren 65 UTm, 061 KP, 062 KP, 064 KP, drogi 039a KDD, - na przedłużeniu ciągów pieszych: 046 KP, 048 KP, 056a KP, 064 KP i drogi 039a KDD obowiązuje dostosowanie zejść na potrzeby zjazdów na plażę sprzętu ciężkiego, pływającego sprzętu sportowego oraz na potrzeby osób niepełnosprawnych,		
		e)	przebieg kładki spacerowej na słupach – wzdłuż wydmy na odcinku od ciągu pieszego 048 KP do ciągu pieszego 057a KP, z platformą widokową na osi terenu 055a KP i 62 KPr – wg rysunku planu, - dopuszcza się podniesienie platformy widokowej powyżej kładki ze względu na lokalizację budynku socjalno- technicznego WOPR, - w przebiegu kładki realizacja małych platform wyposażonych w ławki, - wzdłuż całego przebiegu kładki oświetlenie na słupach, - na terenie plaży, przy zejściach z kładki dopuszczalna lokalizacja natrysków,		

		f)	na terenie 5 UTp, pod tarasem widokowym na osi terenu 62 KPr, lokalizacja budynku socjalno-technicznego ratowników WOPR, skomponowana architektonicznie z tarasem: - dopuszcza się podniesienie platformy widokowej powyżej kładki ze względu na lokalizację budynku socjalno-technicznego WOPR,
		g)	do czasu realizacji obiektu j.w. dopuszcza się na lokalizację budynku w rejonie ciągu 056a KP, w obszarze wyznaczonym nieprzekraczalnymi liniami zabudowy: - powierzchnia zabudowy do 160 m ² , - wysokość zabudowy 1 kondygnacja – do 4,0 m, - dach płaski,
		h)	w rejonach zejść na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych 048 KP i 054 KP, w obszarach wyznaczonych nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, dopuszcza się lokalizację tymczasowych, 1-kondygn., obiektów usługowych gastronomii, - obiekt o podstawowej formie prostopadłościanu, o maksymalnej wysokości 3,5 m, - obiekty o wysokich walorach estetycznych, otwarte lub kryte, wykonane z materiałów naturalnych, z dużym udziałem drewna, z dopuszczeniem osłon ażurowych i/lub z trwałych materiałów przezroczystych, - w przypadku lokalizacji obiektów po obu stronach zejścia plażowego, obowiązuje zabudowa symetryczna pod względem podstawowej formy i wielkości, - zakaz lokalizacji obiektów typu camping, kontener, namiot, barak, - poza obszarem wyznaczonym nieprzekraczalnymi liniami zabudowy dopuszcza się ułożenie drewnianych tarasów i pomostów,
		i)	dopuszcza się lokalizację tymczasowych, rozbielanych urządzeń sportowych, rekreacyjnych i obiektów ratownictwa plażowego,
		j)	wzdłuż zejść na plażę dopuszcza się przebieg przyłączy infrastruktury technicznej;
3)	zasady podziału terenu		zakaz podziału;
4)	ustalenia w zakresie ochrony środowiska	a)	na części terenu 4a UTp i 4 UTp siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - kidzina, wydmy inicjalne i nadmorskie wydmy białe, nadmorskie wydmy szare - częściowo objęte obszarem ochrony siedlisk „Natura 2000” - obowiązują ustalenia wg § 7 mpzp.,
		b)	na części terenu 5 UTp, 7 UTp siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - kidzina, wydmy inicjalne i nadmorskie wydmy białe, nadmorskie wydmy szare - obowiązują ustalenia wg § 7 mpzp.,
		c)	na części terenu 6 UTp siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - kidzina, wydmy inicjalne i nadmorskie wydmy białe, nadmorskie wydmy szare, nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika (patrz rysunek planu) - obowiązują ustalenia wg § 7 mpzp.,
		d)	na terenie wydm stanowiska roślin gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową - obowiązują ustalenia wg § 7;
5)	ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków		części terenu 4a UTp (patrz rysunek planu) oraz tereny 4 UTp, 5 UTp i 6 UTp położone w strefie „K 5” ochrony krajobrazu,
6)	ustalenia komunikacyjne		dostęp do terenu z ciągów pieszych - zejść na plażę;
7)	ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej	a)	w rejonach zejść na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych 048 KP i 054 KP dopuszcza się budowę tymczasowych przyłączy wody i energii elektrycznej w technologii umożliwiającej demontaż, związanych z tymczasowymi obiektami gastronomicznymi i sportowo-rekreacyjnymi,
		b)	obsługa w zakresie sanitarnym (w.c., natryski) na terenie oznaczonym symbolem 34 Up i 49 Up;
8)	ustalenia wynikające przepisów odrębnych	z a)	teren 4 UTp i części terenów: 4a UTp, 5 UTp (patrz rysunek planu) położone w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 1,
		b)	części terenów 4a UTp, 5 UTp i 6 UTp (patrz rysunek planu) położone w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 2,
		c)	część terenu 6 UTp (patrz rysunek planu) położona w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 3,
		d)	teren położony na obszarze pasa technicznego nadbrzeżnego pasa wybrzeża morskiego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 4,
		e)	część terenu 7 UTp (patrz rysunek planu) położona w granicach portu morskiego Świnoujście - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 6,
		f)	teren 7 UTp położony w obszarze stref zarezerwowanych dla prawidłowego funkcjonowania systemu nawigacji świetlnej toru wodnego,

		g)	część terenu (patrz rysunek planu) położona w granicach obszaru i terenu górniczego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 7,
		h)	części terenów (patrz rysunek planu) położone na obszarze zagrożenia powodzią - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 5.

Ustalenia dla terenów ZLo – zieleni leśna – lasy ochronne:

Ustalenia dla terenu o symbolu		8 ZLo	- powierzchnia 5,7669 ha	ark. nr 1, 2, 3, 4
1)	przeznaczenie terenu	zieleni leśna – lasy ochronne;		
2)	kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu	a)	zasady zagospodarowania zgodnie z planem urządzenia lasu oraz, w części oznaczonej na rysunku planu, z planem ochrony obszaru „Natura 2000”,	
		b)	zakaz zabudowy, z wyjątkiem obiektów związanych z gospodarką leśną oraz zejść i zjazdów na plażę,	
		c)	lokalizacja zejść na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych: 046 KP, 047 KP, 048 KP, - dopuszczalna realizacja kładek na słupach, - na przedłużeniu ciągów pieszych: 046 KP, 048 KP obowiązuje dostosowanie zejść na potrzeby zjazdów na plażę sprzętu ciężkiego, pływającego sprzętu sportowego oraz na potrzeby osób niepełnosprawnych;	
3)	zasady podziału terenu	dopuszczalny podział terenu w dostosowaniu do potrzeb gospodarki leśnej;		
4)	ustalenia w zakresie ochrony środowiska	a)	na części terenu siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - nadmorskie wydmy szare, nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika, bory na wydmach nadmorskich - częściowo objęte obszarem ochrony siedlisk „Natura 2000” (patrz rysunek planu) - obowiązują ustalenia wg § 7 mpzp.	
		b)	na terenie stanowiska roślin gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową - obowiązują ustalenia wg § 7;	
6)	ustalenia komunikacyjne	dostęp do terenu z ciągów pieszych - zejść na plażę;		
7)	ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej	a)	na przedłużeniu ciągu pieszego 048 KP dopuszcza się budowę tymczasowych przyłączy wody i energii elektrycznej w technologii umożliwiającej demontaż, związanych z tymczasowymi obiektami gastronomicznymi i sportowo-rekreacyjnymi na terenie plaży;	
		b)	na przedłużeniu pozostałych przejść pieszych na plażę dopuszcza się budowę sieci elektroenergetycznej dla potrzeb ich oświetlenia;	
8)	ustalenia wynikające z przepisów odrębnych	a)	część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 1,	
		b)	część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 2,	
		c)	teren położony na obszarze pasa technicznego nadbrzeżnego pasa wybrzeża morskiego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 4,	
		d)	część terenu (patrz rysunek planu) położona w granicach obszaru i terenu górniczego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 7.	

4.	Ustalenia dla terenów o symbolach:	9a ZLo - powierzchnia 0,4515 ha 9 ZLo - powierzchnia 1,2460 ha	ark. nr 4 ark. nr 4, 6, 7
1)	przeznaczenie terenu	zieleni leśna – lasy ochronne;	
2)	kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu	a) zasady zagospodarowania zgodnie z planem urządzenia lasu, b) zakaz zabudowy, z wyjątkiem obiektów związanych z gospodarką leśną oraz zejść na plażę, c) lokalizacja zejścia na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych: 050 KP, 053 KP, 054 KP, - dopuszczalna realizacja kładek na słupach, - dostosowanie zejść na plażę na potrzeby osób niepełnosprawnych;	
3)	zasady podziału terenu	dopuszczalny podział terenu w dostosowaniu do potrzeb gospodarki leśnej;	
4)	ustalenia w zakresie ochrony środowiska	a) na terenie siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - nadmorskie wydmy szare, nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika, lasy mieszane na wydmach nadmorskich, bory na wydmach nadmorskich - obowiązują ustalenia wg §7, b) na terenie stanowiska roślin gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową - obowiązują ustalenia wg § 7;	
5)	ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	teren położony w strefie „K 5” ochrony krajobrazu;	

6)	ustalenia komunikacyjne	dostęp do terenu z ciągów pieszych - zejść na plażę;
7)	ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej	a) na przedłużeniu ciągów pieszych 054 KP dopuszcza się budowę tymczasowych przyłączy wody i energii elektrycznej w technologii umożliwiającej demontaż, związanych z tymczasowymi obiektami gastronomicznymi i sportowo-rekreacyjnymi na terenie plaży; b) na przedłużeniu ciągów pieszych 050 KP, 053 KP, 054 KP i 055a KP dopuszcza się budowę sieci elektroenergetycznej do potrzeb oświetlenia zejść na plażę i platformy widokowej oraz tymczasowych obiektów sportowo- rekreacyjnych na terenie plaży;
8)	ustalenia wynikające z przepisów odrębnych	a) teren położony w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 1, b) teren położony na obszarze pasa technicznego nadbrzeżnego pasa wybrzeża morskiego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 4, c) teren położony w granicach obszaru i terenu górniczego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 7.

5.	Ustalenia dla terenu o symbolu	10 ZŁo	- powierzchnia 1,2748 ha	ark. nr 7, 10
1)	przeznaczenie terenu	zieleni leśna – lasy ochronne;		
2)	kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu	a) zasady zagospodarowania zgodnie z planem urządzenia lasu, b) zakaz zabudowy, z wyjątkiem obiektów związanych z gospodarką leśną, zejść i zjazdów na plażę oraz przejścia na kładkę spacerową i taras widokowy na osi terenu 62 KPr, c) lokalizacja zejść na plażę na przedłużeniu ciągów pieszych: 054a KP, 056a KP, 057a KP, - dopuszczalna realizacja kładek na słupach, - dostosowanie zejść na plażę na potrzeby osób niepełnosprawnych;		
3)	zasady podziału terenu	dopuszczalny podział terenu w dostosowaniu do potrzeb gospodarki leśnej;		
4)	ustalenia w zakresie ochrony środowiska	a) na terenie siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - nadmorskie wydmy szare, lasy mieszanne na wydmach nadmorskich (patrz rysunek planu) - obowiązują ustalenia wg § 7, b) na terenie stanowiska roślin gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową - obowiązują ustalenia wg § 7;		
5)	ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	teren położony w strefie „K 5” ochrony krajobrazu;		
6)	ustalenia komunikacyjne	dostęp do terenu z ciągów pieszych - zejść na plażę;		
7)	ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej	a) wzdłuż ciągu pieszego realizacja przyłącza elektroenergetycznego, wodociągowego i kanalizacji sanitarnej na potrzeby budynku ratowników WOPR; b) na przedłużeniu pozostałych przejść na plażę dopuszcza się budowę sieci elektroenergetycznej dla potrzeb ich oświetlenia oraz tymczasowych obiektów sportowo- rekreacyjnych na terenie plaży;		
8)	ustalenia wynikające z przepisów odrębnych	a) część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 1, b) część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 2, c) teren położony na obszarze pasa technicznego nadbrzeżnego pasa wybrzeża morskiego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 4, d) teren położony w granicach obszaru i terenu górniczego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 7.		

6.	Ustalenia dla terenu o symbolu	11 ZŁo	- powierzchnia 3,4664 ha	ark. nr 10, 12, 13
1)	przeznaczenie terenu	zieleni leśna – lasy ochronne;		
2)	kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu	a) zasady zagospodarowania zgodnie z planem urządzenia lasu, b) zakaz zabudowy, z wyjątkiem obiektów związanych z gospodarką leśną, zejść i zjazdów na plażę, c) lokalizacja zejść na plażę na przedłużeniu drogi 039a KDD, ciągów pieszych 061 KP, 062 KP, 064 KP, - dopuszczalna realizacja kładek na słupach, - na przedłużeniu drogi 039a KDD oraz ciągu pieszego 064 KP obowiązuje dostosowanie zejść na potrzeby zjazdów na plażę sprzętu ciężkiego, pływającego sprzętu sportowego oraz na potrzeby osób niepełnosprawnych;		
3)	zasady podziału terenu	dopuszczalny podział terenu w dostosowaniu do potrzeb gospodarki leśnej;		

4)	ustalenia w zakresie ochrony środowiska	a) na części terenu siedliska przyrodnicze podlegające ochronie - wydmy inicjalne i nadmorskie wydmy białe, nadmorskie wydmy szare, nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika, lasy mieszane na wydmach nadmorskich (patrz rysunek planu) - obowiązują ustalenia wg § 7, b) na terenie stanowiska roślin gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową - obowiązują ustalenia wg § 7, c) obowiązuje kształtowanie zieleni zapewniające ekspozycję fortu położonego poza pld. granicą opracowania;
5)	ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	teren położony w strefie „K 5” ochrony krajobrazu;
6)	ustalenia komunikacyjne	dostęp do terenu z drogi 039a KDD i ciągów pieszych;
7)	ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej	a) na przedłużeniu ciągów pieszych 061 KP i 064 KP dopuszcza się budowę tymczasowych przyłączy infrastruktury technicznej związanych z tymczasowymi obiektami sportowo-rekreacyjnymi na terenie plaży; b) na przedłużeniu pozostałych przejść pieszych dopuszcza się budowę sieci elektroenergetycznej dla potrzeb oświetlenia przejść;
8)	ustalenia wynikające z przepisów odrębnych	a) część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 2, b) część terenu (patrz rysunek planu) położona w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 3, c) teren położony na obszarze pasa technicznego nadbrzeżnego pasa wybrzeża morskiego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 4, d) część terenu (patrz rysunek planu) położona w granicach portu morskiego Świnoujście - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 6, e) część terenu (patrz rysunek planu) położona w obszarze stref zarezerwowanych dla prawidłowego funkcjonowania systemu nawigacji świetlnej toru wodnego, f) część terenu (patrz rysunek planu) położona w granicach obszaru i terenu górniczego - obowiązują ustalenia wg § 11 ust. 7, g) część terenu (patrz rysunek planu) położona na obszarze zagrożenia powodzią.

Obszar 40 UI - powierzchnia 0,0257 ha to stacja meteorologiczna, której nie ujęto w planie urządzenia lasu. W m.p.z.p. nie przewidziano dla tego terenu innych funkcji towarzyszących, w tym leśnej.

Gmina Nowe Warpno

Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy Nowe Warpno, uchwalone Uchwałą Rady Miejskiej w Nowym Warpnie z dnia 03 czerwca 2008 roku.

Lasy w gminie stanowią 76,50% wszystkich gruntów. Jest to najmniejsza pod względem ludności gmina w Zachodniopomorskiem.

Rozmieszczenie uzbrojenia na obszarze gminy jest niejednorodne. Zintegrowany system wodociągowo-kanalizacyjny występuje wyłącznie w Nowym Warpnie, w tym w oddalonych od siebie częściach miasta Karszno i Podgrodzie. Natomiast miejscowości Brzózki i Warnołęka są pozbawione kanalizacji ściekowej i występuje tam tylko sieć wodociągowa. Cały obszar gminy pokryty jest siecią elektroenergetyczną wraz stacjami transformatorowymi i siecią telekomunikacyjną.

Istotną barierą rozwojową gminy jest niezadawalający stan infrastruktury komunikacyjnej. Podstawowa sieć głównych dróg publicznych ogranicza się do jednej drogi wojewódzkiej relacji Trzebież – Nowe Warpno (nr 114) i trzech dróg powiatowych, w tym jednej relacji Karszno – Dobieszczyń (nr 0600Z), drugiej relacji Myślibórz Wielki – Trzebież (nr 0601Z) i trzeciej relacji Karpin – Police (nr 0604Z). Parametry techniczne tych dróg są niskie i nie odpowiadają wymaganiom stawianym drogom publicznym kategorii dróg wojewódzkich i powiatowych. Nie zapewniają dostatecznego bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz obniżają pożądany komfort podróżowania. Drogi gminne mają jeszcze niższy standard. Znaczna część tych ulic i dróg nie posiada nawierzchni utwardzonych. Brak jest także ścieżek rowerowych, tak ważnych dla rozwijającej się w ostatnim czasie turystyki rowerowej.

Pewnym ograniczeniem w możliwościach rozwojowych gminy mogą być także uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony przyrody. Niemniej jednak mając na względzie, że istniejące zasoby przyrodniczo-krajobrazowe gminy są jej atutem, a ochrona przyrody jest niekwestionowaną powinnością, ograniczenia te nie powinny wpłynąć w sposób znaczący na wykorzystanie tych możliwości.

Do gruntów należących do Urzędu Morskiego, poza gruntami pod wodami, zaliczają się również użytki ekologiczne, nieużytki, tereny różne - objęte pasem technicznym wybrzeża. Stanowią one ok. 67%. Pas techniczny obejmuje także grunty leśne, zadrzewione i zakrzewione oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe – ok. 30%. Pozostałą część gruntów (ok. 3%) zajmuje morskie przejście graniczne i fragmenty portu rybackiego.

Linia brzegowa Zalewu Szczecińskiego na odcinku od Nowego Warpna do Trzebieży ma długość 28,4 km. Na odcinku 23,1 km przeważa wybrzeże płaskie. Wybrzeże strome, zlokalizowane koło Miroszewa i na wschód od Trzebieradza (Popielewa), osiąga łączną długość 5,3 km. Aktualnie podcinany klif znajduje się tylko na odcinku 600 m koło Miroszewa. Jest to klif żywy, w którym podcios brzegowy wywołują fale sztormowe oraz kra lodowa. Tempo abrazyj jest tu dość znaczne, sięga 1 m rocznie. Rozmiary niszczenia wynikają ze słabej spójności materiału (piaski, mułki) budującego brzegu zalewu. Drugi klif o długości 4,7 km na wschód od Trzebieradza znajduje się obecnie prawie całkowicie poza zasięgiem fal i jest tzw. klifem martwym. Jest to stara faleza przeobrażona przez procesy denudacyjne i przedstawiająca się teraz jako pochyły, często zalesiony próg o wysokości od 5,0 do 12,0 m. Powierzchnia abrazyjna i akumulacyjna u podnóża klifu martwego zarośnięta jest w części lądowej przez bagienny las, a w części wodnej przez szeroki pas szuwarów.

Zgodnie z założeniami programowymi wynikającymi z opracowań urbanistycznych wyższego rzędu, studium wskazuje przebieg trzech tras rowerowych o znaczeniu międzynarodowym o łącznej długości 34,1 km:

- 1 wzdłuż brzegów Zalewu Szczecińskiego
- 2 wzdłuż zachodniej granicy państwa
- 3 odgałęzienie do przejścia granicznego do Rieth .

Studium wskazuje przebieg siedmiu tras rowerowych o znaczeniu lokalnym o łącznej długości 28,8 km. Trasy rowerowe o znaczeniu lokalnym będą uzupełnieniem tras rowerowych o znaczeniu międzynarodowym i wraz z tymi ostatnimi, utworzą wzajemnie uzupełniający się układ komunikacji rowerowej obejmujący swym zasięgiem ustalone w studium strefy rozwoju przestrzennego, a w szczególności strefy rozwoju o dominującej funkcji zabudowy turystyki, rekreacji i sportu oraz udostępnią dla turystyki rowerowej miejsca atrakcyjne pod względem przyrodniczym lub kulturowym.

Trasy ścieżek do jazdy konnej. Studium wskazuje przebieg ścieżek do jazdy konnej o łącznej długości ponad 40 km. Trasy ścieżek do jazdy konnej łączą miejscowości Miroszewo, Brzózki, Warnołękę, Myślibórz Wielki i Myślibórz Mały, gdzie przewidywany jest rozwój funkcji zabudowy turystycznej związanej z hipiką, a także są skierowane w stronę sąsiadującego od południa obszaru gminy Police. Preferowany w studium przebieg ścieżek do jazdy konnej nie wyklucza możliwości wytyczania ścieżek do jazdy konnej w innej lokalizacji. W każdej sytuacji, wyznaczanie ścieżek do jazdy konnej będzie wymagało uzgodnień z zarządcami terenów, a w szczególności na terenach leśnych – z Nadleśnictwem Trzebież.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym w zakresie dróg publicznych wojewódzkich, studium wskazuje budowę obejść drogowych w ciągu drogi nr 114 o parametrach technicznych dróg klasy G, w tym obejścia niżej wymienionych miejscowości:

- Brzózki (od południa),
- Warnołęka (od zachodu),
- Nowe Warpno – Karszno (od wschodu),

a także przebudowę pozostałych odcinków drogi nr 114 do parametrów technicznych klasy G.

Z głównych rozstrzygnięć umożliwiających podejmowanie przedsięwzięć z zakresu gospodarki morskiej, jako inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym jest możliwości odkładu

urobku z robót pogłębiarskich wykonywanych na torach wodnych. W studium wyznaczono trzy rejony, w tym:

- polder Nowe Warpno o powierzchni ok. 100 ha do wykorzystania pod przyszłe zagospodarowanie na cele rozwoju strefy z dominującą funkcją zabudowy turystyki, rekreacji i sportu oraz strefy z dominującą funkcją zieleni urządzonej,

- tereny pod wodami przybrzeżnymi do wykorzystania pod przyszłe zagospodarowanie (rozbudowę plaż), z których to teren pierwszy położony w Nowym Warpnie, teren drugi położony w Podgrodziu, teren trzeci położony pomiędzy Miroszewem a Podgrodziem, teren czwarty położony w Warnołęce, teren piąty położony w Brzózkach i teren szósty położony w Popielewie (Brzózkach) o łącznej powierzchni ok. 65 ha.

Materiał piaszczysty z pogłębień, jako materiał mineralny w postaci piasków o różnej granulacji pochodzących z pogłębiania toru wodnego i realizowania innych robót w obrębie akwenu, będzie mógł być odkładany we wskazanych w studium rejonach, jeżeli będzie spełniał wymogi czystości określone w przepisach odrębnych.

Następnymi inwestycjami o znaczeniu także ponadlokalnym, a dotyczącymi zagadnień gospodarki morskiej, będzie zagospodarowanie fragmentów pasa technicznego wybrzeża na cele urządzenia plaż: Podgrodzie, Miroszewo, Warnołęka, Brzózki, Popielewo.

Strategia rozwoju gminy Nowe Warpno, uchwalona 26 stycznia 2005 r.

W grupie potrzeb zmierzających do podniesienia walorów turystycznych gminy poprzez wzbogacenie i unowocześnienie struktury funkcjonalno-przestrzennej ujęto następujące zadania:

- rewitalizację Nowego Warpna,
- budowę nowoczesnych plaż w Brzózkach, Warnołęce, Podgrodziu (pomosty, boiska do piłki plażowej, zjeżdżalnie itp.),
- budowę amfiteatru i basenu krytego,
- budowa nowoczesnej hali sportowej,
- utworzenie zespołu sportowo-rekreacyjnego (boiska, korty tenisowe, plac zabaw),
- wypromowanie 6 do 10 imprez o charakterze turystycznego produktu gminy,
- utworzenie lokalnego muzeum umożliwiającego prezentację historii i kultury gminy Nowe Warpno,
- zabieganie na rzecz uruchomienia planowanych przejść granicznych: Dobieszczyń, Reith, promu samochodowego Nowe Warpno – Altwarp,
 - zabieganie na rzecz utrzymania dróg w należytej staranności oraz modernizacji drogi Dobieszczyń - Nowe Warpno,
 - budowanie parkingów dla carawangu i pól namiotowych,
 - naprawianie, modernizowanie oraz budowanie ciągów pieszych i rowerowych na terenie gminy, w tym zbudowanie ciągu pieszego i rowerowego wzdłuż wybrzeża.

Program Ochrony Środowiska gminy Nowe Warpno na lata 2010-2013 z perspektywą do roku 2018.

Zgodnie z programem, w celu zachowania cennych walorów przyrodniczo – ekologicznych należy:

- ograniczyć inwestycje na terenach zajmowanych przez roślinność przyczyniającą się do oczyszczania środowiska naturalnego oraz przecinających korytarze ekologiczne,
- ograniczyć inwestowanie na glebach III i IV – tej klasy bonitacyjnej,
- utrzymać wszystkie naturalne struktury przyrodnicze, w tym ustawowo chronione zadrzewienia i zakrzaczenia, oczka wodne, bagna, torfowiska, itp.,
- przeciwdziałać erozji gleby w szczególności w dolinach rzecznych na skarpach i terenach o dużym nachyleniu przez ochronę i tworzenie struktur roślinnych, przyczyniających się do ochrony,

- zapobiegać niszczeniu i dewastacji brzegów zbiorników wodnych oraz podziemnych źródeł wód na kompleksach torfowiskowych w obrębie stref faunistycznych,
- utrzymać istniejące i wprowadzać nowe szerokopasmowe zadrzewienia wzdłuż dróg, linii kolejowych i cieków wodnych oraz uzupełnienia istniejących o nowe nasadzenia (jeżeli zostały uszkodzone),
- nie wykaszać szuwarów w sezonie wegetacyjnym i w okresie lęgowym ptaków,
- przestrzegać zasady, aby nowe inwestycje drogowe lub modernizacja dróg uwzględniała w miejscach kolizji z trasami migracji zwierząt, budowę przepustów, a istniejące przepusty muszą być regularnie czyszczone lub przebudowywane oraz powiększane w celu zachowania ich drożności,
- zmniejszać intensywność upraw monokulturowych,
- promować zakładanie gospodarstw ekologicznych,
- dostosować poziom nawożenia do zdolności sorpcyjnej gleb,
- ograniczyć stosowanie środków ochrony roślin do potrzebnego minimum oraz nie stosować ich w pasie przybrzeżnym i w pobliżu zbiorników wodnych,
- promować stosowanie ekstensywnych sposobów zagospodarowania użytków zielonych,
 - nie wypalać resztek roślinności na użytkach rolnych, jak również na innych terenach,
 - pozostawiać w stanie niezmienionym miedzę, zarośla i zadrzewienia,
 - nie naruszać i nie zasypywać śródpolnych oczek wodnych,
 - nie osuszać i nie zalesiać torfowisk,
 - nie zamieniać użytków zielonych na pola uprawne ani ich nie zalesiać,
 - wprowadzać wypas zwierząt w celu utrzymania układów półnaturalnych,
 - dążyć do odtworzenia dawnej kompozycji parków oraz strzec całości dawnych układów zadrzewieniowych, np. alei przydrożnych,
- ograniczyć liczbę polowań w obrębie stref faunistycznych,
- promować powstawanie gospodarstw agroturystycznych, które staną się zapleczem turystycznym w oparciu o istniejącą sieć osadniczą,
- wyznaczać szlaki turystyczne i ścieżki dydaktyczne w obrębie obszarów chronionych, do których nie jest zabroniony wstęp,
- wyznaczyć trasy dla turystyki pieszej, rowerowej i konnej oraz zaplanować odpowiednie zaplecze dla tras kajakowych,
- organizować różnorodne formy edukacji społeczeństwa na temat ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Podsumowując zagadnienia związane z uwarunkowaniami rozwoju, planami zagospodarowania przestrzennego, strategiami rozwoju i programami ochrony środowiska należy stwierdzić, że we wszystkich gminach na pierwszym miejscu stawiane jest utrzymanie walorów przyrodniczych i ochronnych funkcji lasu, jednak planowane są również, głównie w centrach turystycznych, inwestycje, które będą miały wpływ na wydmy nadmorskie, a także – w mniejszym stopniu – na lasy.

1.3. Charakterystyka warunków przyrodniczych w lasach Urzędu Morskiego w Szczecinie

1.3.1. Przynależność do krainy przyrodniczo-leśnej i mezoregionów

Nowa regionalizacja przyrodniczo-leśna z 2010 roku w opracowaniu Romana Zielonego i Anny Kliczkowskiej dokonała zmian w klasyfikacji. Zlikwidowano m.in. dzielnice przyrodniczo-leśne.

Kraina Bałtycka (I) obejmuje obszar w północno-zachodniej części Polski o powierzchni 40,2 tys. km², co stanowi ok. 13% pow. kraju. W jej zasięgu znajduje się 100% lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Wg podziałów niższego rzędu lasy UMS znajdują się w następujących mezoregionach:

- Mezoregion Wolińsko-Trzebiatowski (I.1) : całość lasów OOW Niechorze, OOW Międzyzdroje oraz oddziały 1-4 OOW Wolin.
- Mezoregion Puszczy Wkrzańskiej i Goleniowskiej (I.5) : całość lasów OOW Nowe Warpno oraz oddziały 5-7 OOW Wolin.

Szczegółowa charakterystyka mezoregionów znajduje się w Programie ochrony przyrody, który jest częścią składową niniejszego planu urządzenia lasu.

1.3.2. Położenie fizyczno-geograficzne

Według podziału na regiony fizyczno - geograficzne (Kondracki, 2002 r.) grunty Urzędu Morskiego w Szczecinie położone są następująco:

Obszar – Europa Zachodnia

Podobszar – Pozaalpejska Europa Zachodnia

Prowincja 31 - Niż Środkowoeuropejski

Podprowincja 313 – Pobrzeże Południowobałtyckie

Makroregion 313.2-3 Pobrzeże Szczecińskie.

Mezoregion 313.21 Uznam i Wolin,

Mezoregion 313.22 Wybrzeże Trzebiatowskie,

Mezoregion 313.33 Równina Gryficka,

Mezoregion 313.23 Równina Wkrzańska,

Mezoregion 313.25 Równina Goleniowska

Szczegółowa charakterystyka mezoregionów wraz z opisem rzeźby terenu znajduje się w Programie ochrony przyrody, który jest częścią składową niniejszego planu urządzenia lasu.

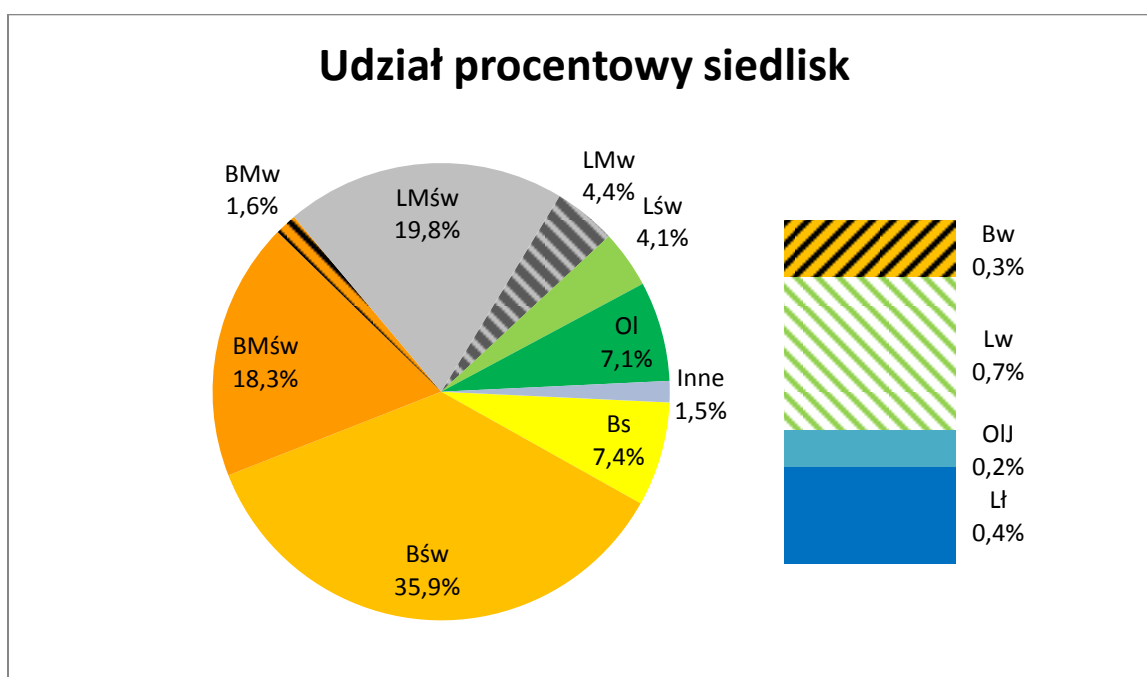
1.3.3. Warunki klimatyczne, glebowe i wodne

Szczegółowa charakterystyka warunków klimatycznych, glebowych i wodnych, znajduje się w Programie ochrony przyrody, który jest częścią składową niniejszego planu urządzenia lasu.

W rozdziale tym skupiono się na omówieniu typów siedliskowych lasu zinwentaryzowanych w ramach prac urządzeniowych, przy wykorzystaniu operatu glebowo-siedliskowego i map siedliskowych sporządzonych dla Urzędu Morskiego w roku 2004 przez PUPI „Borus” z Gorzowa Wielkopolskiego.

Tabela siedliskowych typów lasu zinwentaryzowanych na gruntach leśnych zalesionych i niezalesionych, wg powierzchni wydzieli taksacyjnych (na podstawie Tabeli nr II IUL):

Typ siedliskowy lasu	Powierzchnia (ha)	Procent
Bs	55,21	7,4
Bśw	268,72	35,9
Bw	1,89	0,3
BMśw	136,66	18,3
BMw	11,60	1,6
LMśw	148,15	19,8
LMw	33,21	4,4
Lśw	30,55	4,1
Lw	5,01	0,7
Ol	52,89	7,1
OlJ	1,20	0,2
Lł	3,14	0,4
Razem	748,23	100,0

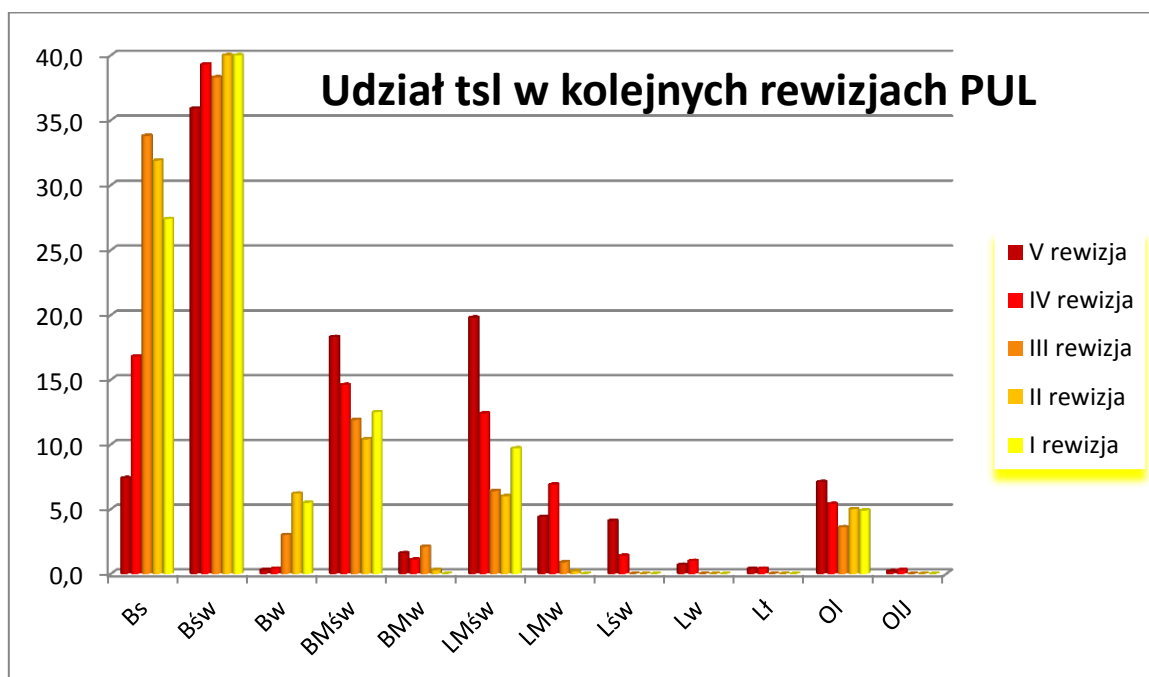

Szczegółowa tabela powierzchni typów siedliskowych lasu wg panujących gatunków drzew oraz ich bonitacji (Tabela II) znajduje się na końcu elaboratu – w załącznikach. Charakterystykę siedlisk w odniesieniu do gatunków rzeczywistych w klasach i podklasach wieku przedstawia Tabela Va znajdująca się w załącznikach.

W trakcie prac związanych ze sporządzeniem planu urządzenia lasu uwzględniono po raz pierwszy wyniki prac glebowo-siedliskowych. Należy jednak stwierdzić, że nie spowodowało to znaczących zmian w udziale typów siedliskowych lasu określonych w poprzedniej rewizji planu.

Porównanie udziału typów siedliskowych lasu w poszczególnych rewizjach planu urządzenia lasu:

Typ siedliskowy lasu	Stan obecny		IV rewizja	III Rewizja	II Rewizja	I Rewizja
	ha	%				
Bs	55,21	7,4	16,8	33,8	31,9	27,4
Bśw	268,72	35,9	39,3	38,3	40,0	40,0
Bw	1,89	0,3	0,4	3,0	6,2	5,5
BMśw	136,66	18,3	14,6	11,9	10,4	12,5
BMw	11,60	1,6	1,1	2,1	0,3	-
LMśw	148,15	19,8	12,4	6,4	6,0	9,7
LMw	33,21	4,4	6,9	0,9	0,2	-
Lśw	30,55	4,1	1,4	-	-	-
Lw	5,01	0,7	1,0	-	-	-
Lł	3,14	0,4	0,4	-	-	-
OI	52,89	7,1	5,4	3,6	5,0	4,9
OIJ	1,20	0,2	0,3	-	-	-
Razem	748,23	100	100	100	100	100

W tabeli uwidacznia się początkowy wzrost, a następnie spadek powierzchni Bs, w miarę stabilną powierzchnię Bśw oraz wzrost powierzchni BMśw, LMśw i Lśw, a także OI.

1.4. Charakterystyka warunków ekonomicznych gospodarki leśnej

Gospodarka leśna prowadzona w Urzędzie Morskim w Szczecinie wchodzi w skład gospodarki wydawniczo-leśnej, którą zajmuje się Inspektorat Ochrony Wybrzeża. Gospodarka leśna nie jest prowadzona, na zasadzie wypracowania możliwie wysokiego zysku z działalności leśnej. Przychody ze sprzedaży drewna stanowią niewielki ułamek budżetu niezbędnego do właściwego prowadzenia kosztownej gospodarki wydawniczo-leśnej, naprawiania szkód, umacniania wydym, klifów, itp.

Usytuowanie w regionie, uwarunkowania planistyczne i strategię rozwoju wraz z programami ochrony środowiska zostały omówione w rozdziale „Podstawowe założenia polityki zagospodarowania przestrzennego regionu dotyczące gospodarki leśnej i ochrony przyrody z uwzględnieniem regionalnych strategii rozwoju oraz regionalnych programów ochrony środowiska”.

1.5. Charakterystyka stanu lasu oraz analiza stanu zasobów drzewnych nadleśnictwa

Charakterystykę stanu lasu w ujęciu tabelarycznym przedstawiają tabele II-VIIIa, których sporządzenie wymagane jest przez Instrukcję zarządzania lasu. Tabele te zamieszczone są na końcu elaboratu – w załącznikach.

Syntezę tych tabel wraz ze zobrazowaniami w postaci wykresów, przedstawiono w niniejszym rozdziale.

Porównanie cech taksacyjnych:

OOW	Średni wiek [lat]	Przeciętny zapas [m ³ /ha]	Przeciętny przyrost [m ³ /ha]	Udział % siedlisk borowych	Udział % gatunków iglastych
Obręb Niechorze	88	169	3	74,8	87,3
Obręb Międzyzdroje	76	193	4	59,7	68,5
Obręb Wolin	85	210	3	1,7	1,7
Obręb Nowe Warpno	76	235	4	6,7	14,0
Urząd Morski w Szczecinie	81	184	4	63,4	73,7

Już pierwsze porównanie podstawowych cech taksacyjnych wskazuje na wysoki przeciętny wiek drzewostanów oraz niską przeciętną zasobność na hektar. Te dwie cechy wynikają z funkcji ochronnych, jakie pełnią lasy UMS, przez co są w ograniczony sposób użytkowane rębniemi, a także ze słabości przeciętnego potencjału siedlisk leśnych.

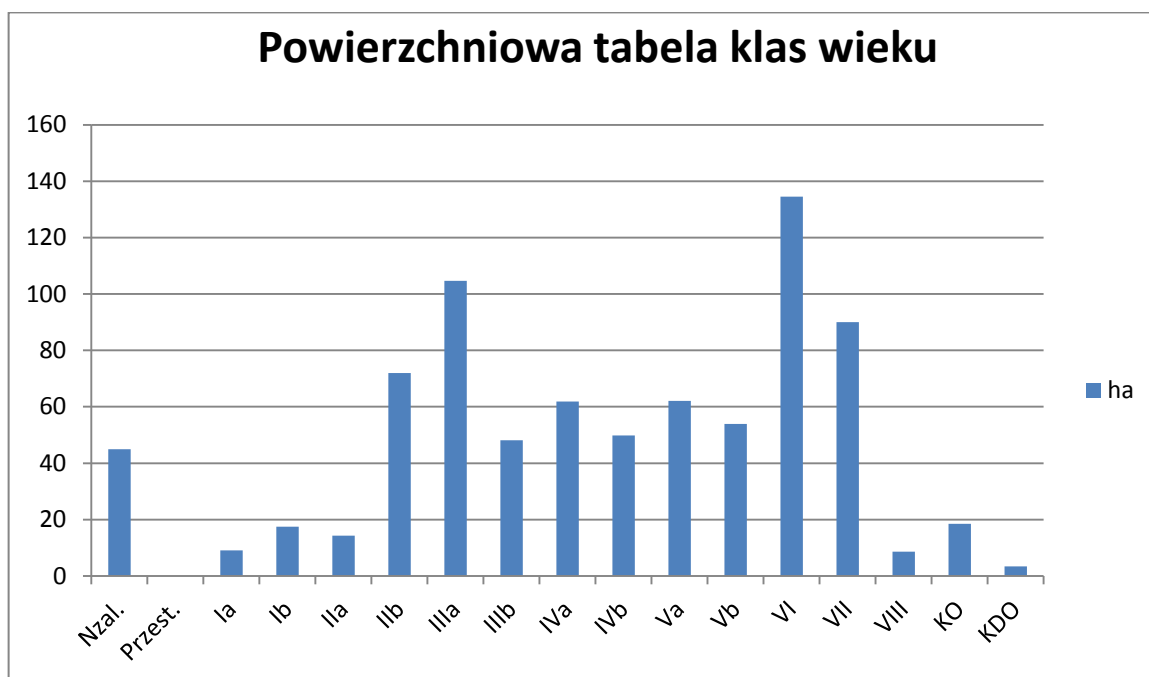
Tabela bonitacji panujących gatunków drzew, łącznie dla wszystkich typów siedliskowych lasu.

Boni-tacja	So	Sob	So.c	So.s	So.p	Md	Św	Bk	Dbs	Kl	Jw	Js	Brz	Brzo	Ol	Tp	Os	Lp	R-m	%
	Powierzchnia w ha																			
IA	7,86																		7,86	1,05
I	32,79					2,27		2,52	2,44		2,62	5,35	13,61		9,96				71,56	9,56
II	98,8		6,58				1,04	5,66	9,68	1,4	0,18	3,14	21,51		23,58				171,57	22,93
III	163,64		7,12		0,2	0,05		14,2	11,74	1,82	0,92		9,49	2,01	16,3	0,49	0,78		228,76	30,58
IV	181,29		5,26	0,88				4,58	4,96				0,51		16,48	0,98		0,39	215,33	28,78
V	52,19	0,96																	53,15	7,1
ha	536,57	0,96	18,96	0,88	0,2	2,32	1,04	26,96	28,82	3,22	3,72	8,49	45,12	2,01	66,32	1,47	0,78	0,39	748,23	100
%	71,72	0,13	2,53	0,12	0,03	0,31	0,14	3,6	3,85	0,43	0,5	1,13	6,03	0,27	8,86	0,2	0,1	0,05	100	100

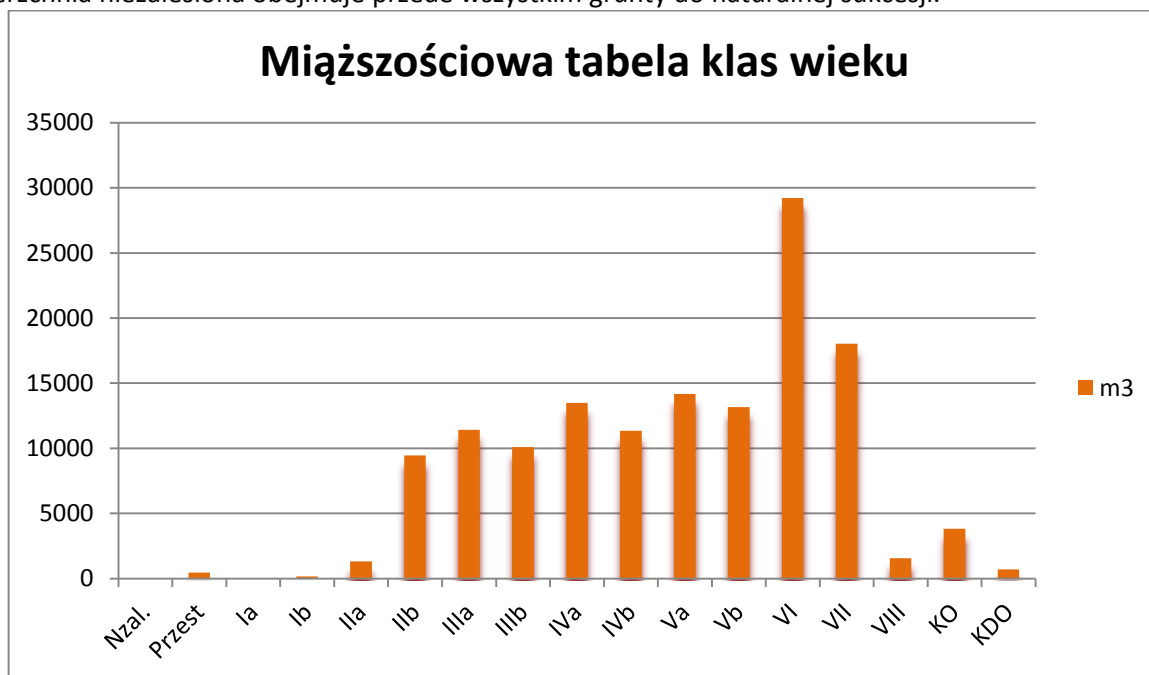
Omawiając ważniejsze gatunki panujące należy zwrócić uwagę, że sosna zwyczajna osiąga średnio III-IV bonitację, a sosna czarna III bonitację. Z ważniejszych gatunków liściastych; Bk i Dąb osiągają dość zróżnicowane bonitacje, średnio III. Brzoza i olsza osiągają zaś przeważnie bonitację drugą.

Powierzchniowy i miąższościowy udział drzewostanów w klasach wieku

Klasy wieku	ha	m3	przec. m3/ha
Niezalesiona	44,94		
Przestoje na gr. zal		464	
Ia	9,10		
Ib	17,51	160	9,1
IIa	14,26	1315	92,2
IIb	71,96	9455	131,4
IIIa	104,72	11420	109,1
IIIb	48,09	10085	209,7
IVa	61,82	13490	218,2
IVb	49,77	11350	228,0
Va	62,07	14185	228,5
Vb	53,96	13175	244,2
VI	134,52	29215	217,2
VII	89,97	18035	200,5
VIII	8,60	1560	181,4
KO	18,49	3820	206,6
KDO	3,39	715	210,9
Grunty zales.	748,23	138444	185,0
Grunty zal. i nzal.	793,17	139139	175,4

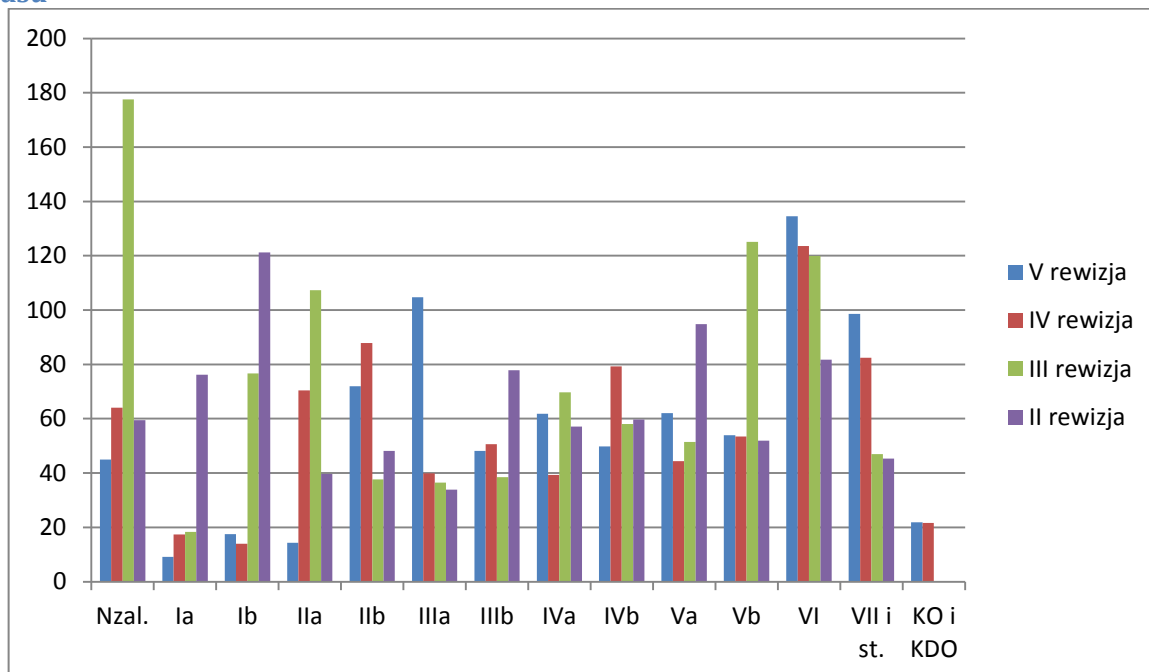

Analiza danych wskazuje na dość duże nagromadzenie powierzchni VI i VII klasy wieku oraz klasy IIb i IIIa, które są wynikiem akcji zalesieniowej na przełomie lat 60 i 70-tych. Dość duża powierzchnia niezalesiona obejmuje przede wszystkim grunty do naturalnej sukcesji.

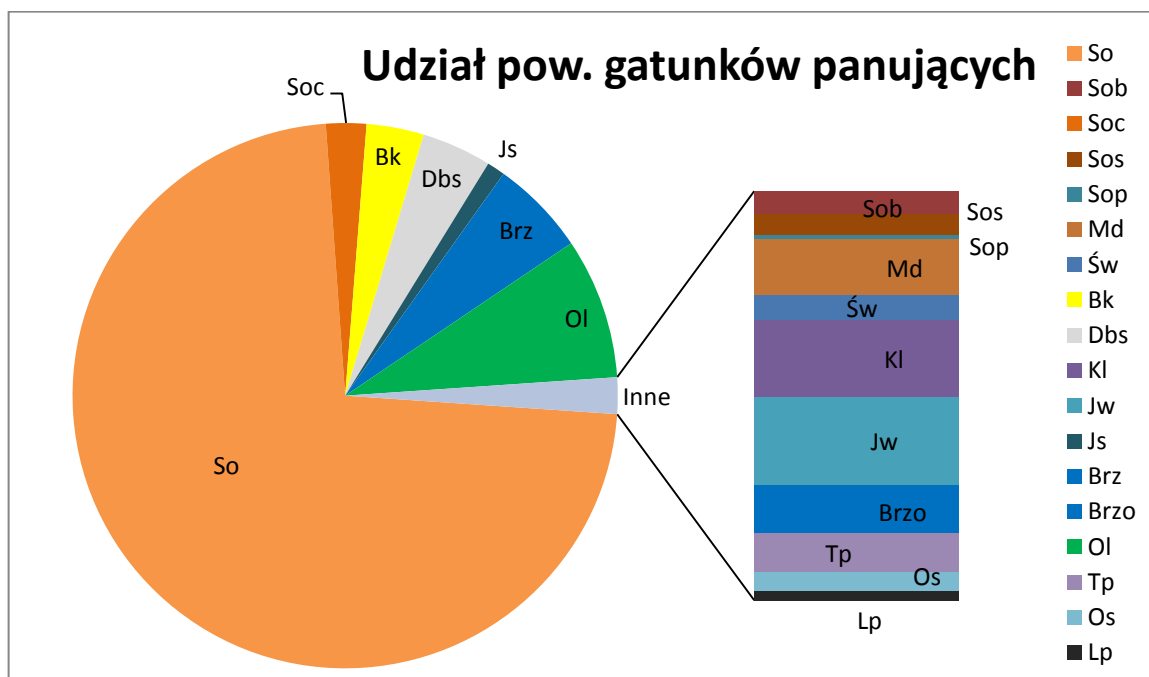
Pod względem miąższościowym różnicowanie klas wieku jest mniejsze niż w ujęciu powierzchniowym. Zdecydowanie od średniej odbiega jedynie VI klasa wieku.

Porównanie udziału klas wieku na przestrzeni ostatnich rewizji planu urządzenia lasu

Powyższy wykres obrazuje spadek powierzchni leśnej niezalesionej i Ia kl. wieku oraz wzrost powierzchni starszych klas wieku.

Powierzchniowo-mięższościowa tabela klas wieku wg gatunków panujących (tab. nr III)

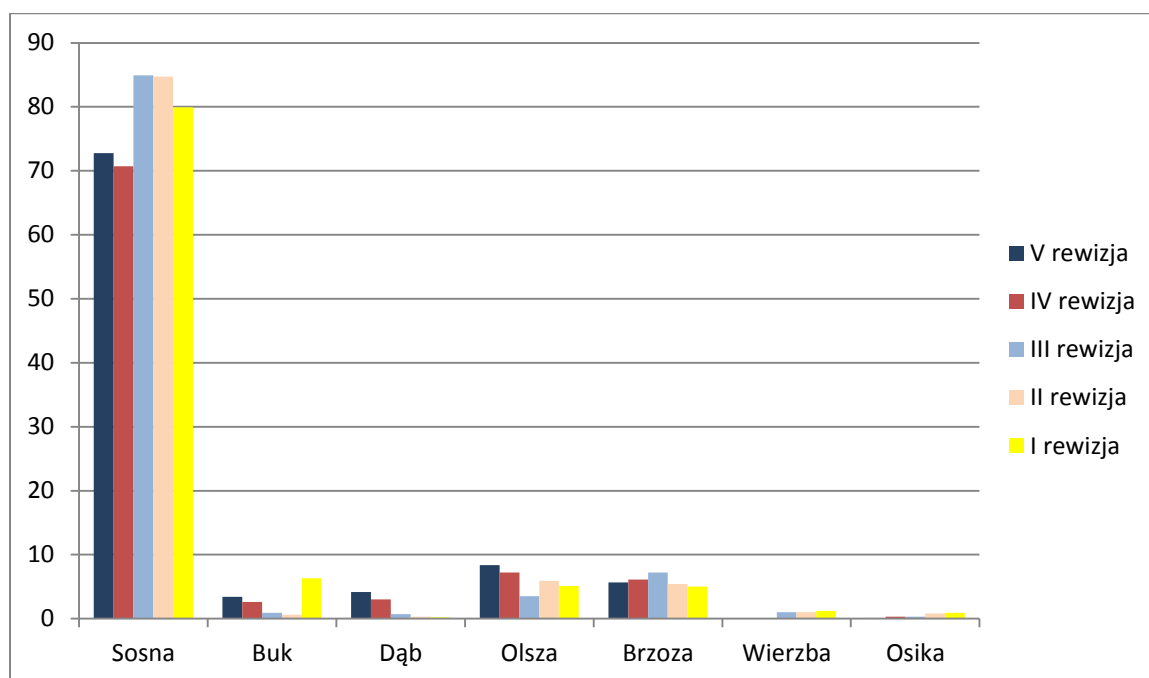

Pełną tabelę nr III zamieszczono na następnej stronie.

Gatunek panujący	Leśna nżal.	Przest. na gr. zal.	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem		Procent
			I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII			grunty zalesione	grunty zal i nżal.	
			1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej					
SO	40,73		5,02	13,41	10,33	69,40	86,20	29,27	31,74	19,92	28,47	28,47	120,16	83,73	6,81	3,64		536,57	577,30	72,78
	525	251		100	835	8920	9050	6275	7420	4270	6430	6165	26230	16215	1035	805		94001	94526	67,94
SO.B							0,96											0,96	0,96	0,12
SO.C										0,73	4,80	10,28	3,15					18,96	18,96	2,39
										145	910	3325	580					4960	4960	3,56
SO.S										0,88								0,88	0,88	0,11
										95								95	95	0,07
SO.P											0,20							0,20	0,20	0,03
											30							30	30	0,02
MD				0,38	1,89		0,05											2,32	2,32	0,29
		55		15	295		5											370	370	0,27
ŚW									1,04									1,04	1,04	0,13
									290									290	290	0,21
BK			0,69	2,52				1,03	0,50	0,89			1,95	4,86	1,79	9,34	3,39	26,96	26,96	3,40
		72		45				205	90	170			490	1525	525	2155	715	5992	5992	4,31
DB.S	4,05		3,39		0,24		2,14	6,01	1,13	0,74	2,07	1,20	5,97	1,38		4,55		28,82	32,87	4,14
	165	64			10		365	1090	260	190	430	90	1385	295		690		4869	5034	3,62
KL						0,35	1,05	1,45	0,37									3,22	3,22	0,41
						40	85	195	45									365	365	0,26
JW				1,20	0,50	1,42		0,18			0,42							3,72	3,72	0,47
		22			10	405		25			65							527	527	0,38
JS						0,51		7,86	0,12									8,49	8,49	1,07
						55		1890	20									1965	1965	1,41
BRZ						0,28	6,64		15,17	11,11	5,07	4,61	1,28			0,96		45,12	45,12	5,69
						35	1185		2625	3330	1000	980	190			170		9515	9515	6,84
BRZ.O													2,01					2,01	2,01	0,25
													340					340	340	0,24
OL					1,30		7,68	2,29	9,99	15,50	20,55	9,01						66,32	66,32	8,36
					165		730	405	2450	3150	5235	2595						14730	14730	10,59
TP	0,16								0,98		0,49							1,47	1,63	0,21
	5								175		85							260	265	0,19
OS									0,78									0,78	0,78	0,10
									115									115	115	0,08
LP												0,39						0,39	0,39	0,05
												20						20	20	0,01
Ogółem	44,94		9,10	17,51	14,26	71,96	104,72	48,09	61,82	49,77	62,07	53,96	134,52	89,97	8,60	18,49	3,39	748,23	793,17	100
	695	464		160	1315	9455	11420	10085	13490	11350	14185	13175	29215	18035	1560	3820	715	138444	139139	100
Procent	5,67		1,15	2,21	1,80	9,07	13,20	6,06	7,79	6,27	7,83	6,80	16,97	11,34	1,08	2,33	0,43	94,33	100,00	100
	0,50	0,33		0,11	0,95	6,80	8,21	7,25	9,70	8,16	10,19	9,47	20,99	12,96	1,12	2,75	0,51	99,50	100,00	100

Gatunkiem dominującym w lasach UMS jest sosna pospolita, która zajmuje 72,28% powierzchni gruntów leśnych i stanowi 67,94% masy. Drugim ważnym gatunkiem (8,36% pow. i 10,59% masy) jest olsza czarna, która występuje przede wszystkim w OOW Nowe Warpno. Kolejne gatunki o znacznie większym udziale powierzchniowym to: brzoza brod. 5,69%, Dbs 3,62%, Bk 3,40% i Soc 2,39%. Pozostałe gatunki zajmują niewielkie powierzchnie i stanowią o dużej bioróżnorodności urządzanego obiektu.

Porównanie udziału powierzchniowego gatunków panujących w ostatnich rewizjach planu u.l.

Analizując powyższy wykres można zauważyć nieznaczny wzrost powierzchni zajmowanej przez sosnę pospolitą oraz stopniowy i systematyczny wzrost takich gatunków jak dąb, olsza i buk. Odniesienie się tylko do siedmiu zaprezentowanych na wykresie gatunków, wynika z kontynuacji analiz z poprzedniego elaboratu, skąd zaczerpnięto niezbędne dane.

Powierzchniowo-miąszosciową tabelę klas wieku wg gatunków panujących i typów siedliskowych lasu (tabela IV) zamieszczono na końcu elaboratu – w załącznikach.

Tabela Va – powierzchniowa tabela klas wieku wg rzeczywistego udziału gatunków drzew w typach siedliskowych lasu

Typ siedliskowy lasu	Gatunek drzewa	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	
		I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
		Powierzchnia zalesiona w ha																%
BS	SO		0,86	2,80	9,78	34,43		1,15		0,58	2,61						52,21	94,56
	SO.B					0,86											0,86	1,56
	SO.C			0,39	0,04	0,41					0,24						1,08	1,96
	BRZ				0,42	0,09											0,51	0,92
	OS				0,42	0,13											0,55	1,00
Razem	ha		0,86	3,19	10,66	35,92		1,15		0,58	2,85						55,21	100,00
	%		1,56	5,78	19,31	65,06		2,08		1,05	5,16						100,00	100,00
BŚW	SO	2,76	5,07	2,05	36,55	44,35	11,80	5,43	13,89	12,62	6,01	70,00	38,93	5,12			254,58	94,75
	SO.C	0,48	0,71	0,28	0,22	1,73				2,50	3,42	1,33	0,11				10,78	4,01
	SO.S								0,62								0,62	0,23
	SO.K								0,70								0,70	0,26
	SO.P									0,20							0,20	0,07
	BRZ	0,23	0,15				1,03	0,06	0,12								1,59	0,59
	OL								0,06								0,06	0,02
	TP													0,04			0,04	0,01
	OS					0,11							0,04				0,15	0,06
Razem	ha	3,47	5,93	2,33	36,77	46,19	12,83	5,49	15,39	15,32	9,43	71,33	39,08	5,16			268,72	100,00
	%	1,29	2,21	0,87	13,68	17,19	4,77	2,04	5,73	5,70	3,51	26,55	14,54	1,92			100,00	100,00
BW	SO						0,29					1,60					1,89	100,00
Razem	ha						0,29					1,60					1,89	100,00
	%						15,34					84,66					100,00	100,00
BMŚW	SO	1,09	3,07	2,10	14,70	4,96	5,72	10,51	4,54	8,30	9,97	24,71	25,44	1,65			116,76	85,44
	SO.C		0,11				0,06			3,20	4,41	1,59					9,37	6,86
	MD			0,10									0,03				0,13	0,10
	ŚW												0,59				0,59	0,43
	BK	0,23	0,28								0,24		1,25				2,00	1,46
	DB.S	0,23						0,03		0,27	0,67		0,27				1,47	1,08
	KL										0,05						0,05	0,04
	JW							0,06			0,16						0,22	0,16
	WZ										0,04						0,04	0,03
	JS					0,06											0,06	0,04
	BRZ		0,11	0,04	0,02	0,53	1,15	0,96	0,26	0,35	0,26		0,78				4,46	3,26
	BRZ.O				0,19					0,06							0,25	0,18
	OL				0,10												0,10	0,07

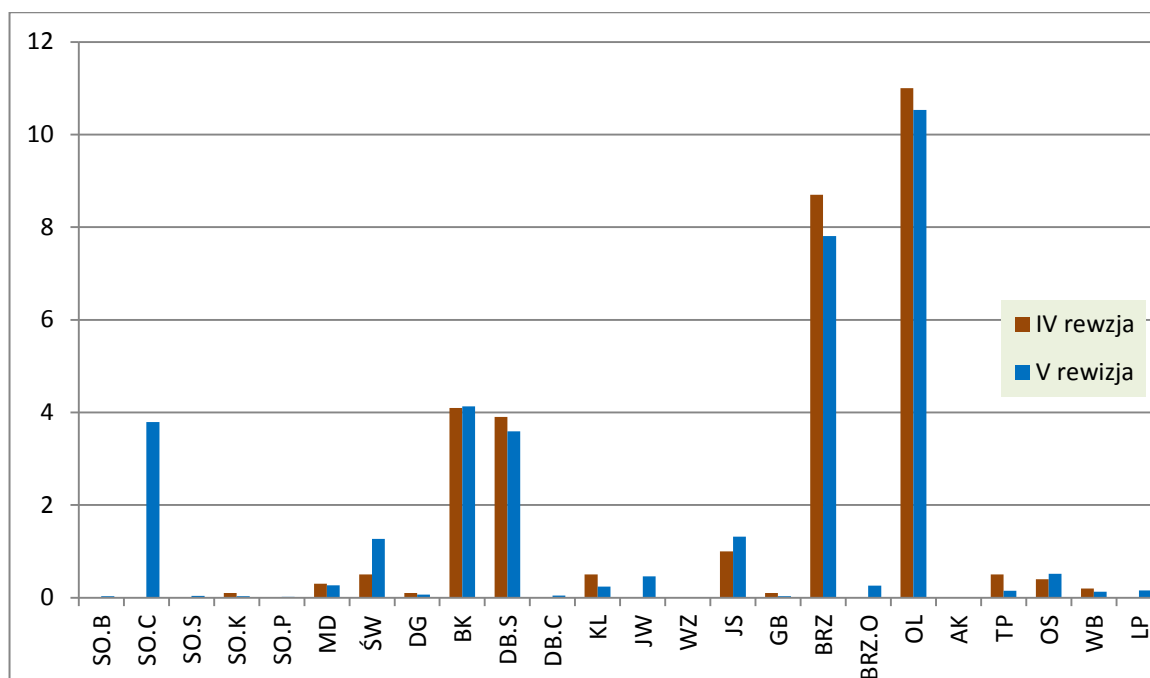
Typ siedliskowy lasu	Gatunek drzewa	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	
		I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
		Powierzchnia zalesiona w ha																%
	OS							0,12					0,79				0,91	0,67
	LP					0,06					0,19						0,25	0,18
Razem	ha	1,55	3,57	2,24	15,01	5,61	6,93	11,68	4,80	12,18	15,99	26,30	29,15	1,65			136,66	100,00
	%	1,13	2,61	1,64	10,98	4,11	5,07	8,55	3,51	8,91	11,70	19,24	21,34	1,21			100,00	100,00
BMW	SO							0,95				3,32					4,27	36,81
	ŚW							0,62									0,62	5,34
	BRZ							3,16				1,22					4,38	37,77
	BRZ.O											1,81					1,81	15,60
	OL											0,52					0,52	4,48
Razem	ha							4,73				6,87					11,60	100,00
	%							40,78				59,22					100,00	100,00
LMŚW	SO		1,75	1,86	3,00	1,00	8,04	7,49	2,48	4,22	4,97	16,08	15,04		3,02	0,32	69,27	46,76
	SO.C								0,58		1,87						2,45	1,65
	MD		0,24	1,90													2,14	1,44
	ŚW			0,26				0,10	0,48		0,90	0,96	0,15		0,17		3,02	2,04
	BK	1,23	1,69			0,42	0,62	0,26	0,62	0,16	0,22	1,58	1,83		12,75	3,07	24,45	16,50
	DB		0,28														0,28	0,19
	DB.S	2,16	0,36	0,10	0,09	0,42	1,21	0,57	0,09	1,22	0,77	2,76	0,95		1,25		11,95	8,07
	DB.B												0,04				0,04	0,03
	KL			0,09	0,35	0,62	1,02	0,33					0,01				2,42	1,63
	JW		1,68	0,63		0,32	0,43								0,17		3,23	2,18
	JS						2,04								0,03		2,07	1,40
	BRZ			0,12	1,00	1,07	1,63	6,98	6,36	2,00	1,30	1,25	0,88		1,02		23,61	15,94
	OL				0,07		0,11	0,15							0,08		0,41	0,28
	OS				0,63	0,41		0,73	0,50								2,27	1,53
	WB				0,27		0,02	0,25									0,54	0,36
Razem	ha	3,39	6,00	4,96	5,41	4,26	15,12	16,86	11,11	7,60	10,03	22,63	18,90		18,49	3,39	148,15	100,00
	%	2,29	4,05	3,35	3,65	2,88	10,21	11,38	7,50	5,13	6,77	15,26	12,76		12,48	2,29	100,00	100,00
LMW	SO		0,08		0,11			2,18	1,35	0,59	1,40	1,07					6,78	20,42
	MD		0,14														0,14	0,42
	ŚW	0,07															0,07	0,21
	BK	0,48	0,04								0,05						0,57	1,72
	DB.S	0,14	0,08						0,13		0,15						0,50	1,51
	JW		0,04														0,04	0,12

Typ siedliskowy lasu	Gatunek drzewa	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	
		I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
		Powierzchnia zalesiona w ha															%	
	JS							0,14								0,14	0,42	
	BRZ				0,17			4,36	3,52	2,33	2,07					12,45	37,48	
	OL							1,79	7,75	1,04	0,96					11,54	34,75	
	AK								0,07							0,07	0,21	
	WB							0,01								0,01	0,03	
	LP							0,90								0,90	2,71	
Razem	ha	0,69	0,38		0,28			9,38	12,82	3,96	4,63	1,07				33,21	100,00	
	%	2,08	1,14		0,84			28,24	38,62	11,92	13,94	3,22				100,00	100,00	
LŚW	SO				1,63		1,14	0,36			0,45	0,33	0,76			4,67	15,29	
	SO.C					0,08										0,08	0,26	
	MD				0,29	0,05	0,11									0,45	1,47	
	ŚW										0,14					0,14	0,46	
	DG										0,14					0,14	0,46	
	BK		0,38	0,05		0,24	0,72				0,14	0,09	1,60	1,66		4,88	15,97	
	DB.S			0,17	0,09	0,64	5,20	0,35		0,39	0,14	2,31	0,48	0,13		9,90	32,41	
	DB.C		0,08		0,28											0,36	1,18	
	KL									0,10						0,10	0,33	
	JW				1,05		0,31			0,17	0,14	0,22				1,89	6,19	
	JS		0,08		0,31	0,34	2,85	0,27		0,23	0,14	1,64				5,86	19,18	
	GB									0,19						0,19	0,62	
	BRZ		0,23	0,02	0,18		0,30	0,28			0,14	0,13				1,28	4,19	
	OL									0,19						0,19	0,62	
	OS							0,30								0,30	0,98	
WB										0,04					0,04	0,13		
LP										0,08					0,08	0,26		
Razem	ha		0,77	0,24	3,83	1,35	10,63	1,56		1,39	1,43	4,72	2,84	1,79		30,55	100,00	
	%		2,52	0,79	12,54	4,42	34,78	5,11		4,55	4,68	15,45	9,30	5,86		100,00	100,00	
LW	BRZ			0,05		3,71										3,76	75,05	
	OL			1,15												1,15	22,95	
	WB			0,10												0,10	2,00	
Razem	ha			1,30		3,71										5,01	100,00	
	%			25,95		74,05										100,00	100,00	
OL	JW									0,14						0,14	0,26	
	JS							0,06		0,14						0,20	0,38	

Typ siedliskowy lasu	Gatunek drzewa	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	
		I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
		Powierzchnia zalesiona w ha															%	
	BRZ								0,79	0,57	0,81						2,17	4,10
	OL					7,68	2,29	9,77	4,34	18,41	7,53						50,02	94,58
	OS									0,14							0,14	0,26
	WB							0,16			0,06						0,22	0,42
Razem	ha					7,68	2,29	9,99	5,13	19,40	8,40						52,89	100,00
	%					14,52	4,33	18,89	9,70	36,68	15,88						100,00	100,00
OLJ	DB.S										1,20						1,20	100,00
Razem	ha										1,20						1,20	100,00
	%										100,00						100,00	100,00
Łł	DB.S							0,20	0,47								0,67	21,34
	BRZ							0,10	0,05								0,15	4,78
	OL									1,15							1,15	36,62
	TP							0,58		0,44							1,02	32,48
Razem	WB							0,10		0,05							0,15	4,78
	ha							0,98	0,52	1,64							3,14	100,00
	%							31,21	16,56	52,23							100,00	100,00
łącznie	SO	3,85	10,83	8,81	65,77	84,74	26,99	28,07	22,26	26,31	25,41	117,11	80,17	6,77	3,02	0,32	510,43	68,21
	SO.B					0,86											0,86	0,11
	SO.C	0,48	0,82	0,67	0,26	2,22	0,06		0,58	5,70	9,94	2,92	0,11				23,76	3,18
	SO.S								0,62								0,62	0,08
	SO.K								0,70								0,70	0,09
	SO.P									0,20							0,20	0,03
	MD		0,38	2,00	0,29	0,05	0,11						0,03				2,86	0,38
	ŚW	0,07		0,26				0,72	0,48		1,04	0,96	0,74		0,17		4,44	0,59
	DG										0,14						0,14	0,02
	BK	1,94	2,39	0,05		0,66	1,34	0,26	0,62	0,16	0,65	1,67	4,68	1,66	12,75	3,07	31,90	4,26
	DB		0,28														0,28	0,04
	DB.S	2,53	0,44	0,27	0,18	1,06	6,41	1,15	0,69	1,88	2,93	5,07	1,70	0,13	1,25		25,69	3,43
	DB.B												0,04				0,04	0,01
	DB.C		0,08		0,28												0,36	0,05
	KL			0,09	0,35	0,62	1,02	0,33		0,10	0,05		0,01				2,57	0,34
	JW		1,72	0,63	1,05	0,32	0,74	0,06		0,31	0,30	0,22			0,17		5,52	0,74
	WZ										0,04						0,04	0,01
JS		0,08		0,31	0,40	4,89	0,47		0,37	0,14	1,64			0,03		8,33	1,11	

Typ siedliskowy lasu	Gatunek drzewa	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	
		I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
		Powierzchnia zalesiona w ha															%	
	GB									0,19							0,19	0,03
	BRZ	0,23	0,49	0,23	1,79	5,40	4,11	15,90	11,10	5,25	4,58	2,60	1,66		1,02		54,36	7,27
	BRZ.O				0,19					0,06		1,81					2,06	0,28
	OL			1,15	0,17	7,68	2,40	11,71	12,15	20,79	8,49	0,52			0,08		65,14	8,71
	AK								0,07								0,07	0,01
	TP							0,58		0,44							1,06	0,14
	OS				1,05	0,65		1,15	0,50	0,14			0,83				4,32	0,58
	WB			0,10	0,27		0,02	0,52		0,09	0,06						1,06	0,14
	LP					0,06		0,90		0,08	0,19						1,23	0,16
Ogółem	ha	9,10	17,51	14,26	71,96	104,72	48,09	61,82	49,77	62,07	53,96	134,52	89,97	8,60	18,49	3,39	748,23	100,00
	%	1,22	2,34	1,91	9,62	14,00	6,43	8,26	6,65	8,30	7,21	17,97	12,02	1,15	2,47	0,45	100,00	100,00

Porównanie zmian udziału procentowego wg miąższości gatunków rzeczywistych w IV i V rewizji planu u.l.

Niestety w elaboracie poprzedniej rewizji planu u.l. nie było tabeli udziału gatunków rzeczywistych wg zajmowanej powierzchni, a takie dane najpełniej oddają zmiany udziału poszczególnych gatunków w obiekcie. Na powyższym wykresie zobrazowano porównanie udziałów wg miąższości gatunków rzeczywistych, ale dane z poprzedniej rewizji nie uwzględniały wszystkich gatunków i nie są do końca miarodajne. Na wykresie dla zmniejszenia dysproporcji skali pominięto sosnę zwyczajną, która w poprzedniej rewizji zajmowała 67,9% miąższości, a obecni stanowi nieco mniej, bo 65,1%.

1.6. Ocena zgodności składu gatunkowego drzewostanów z Typami Drzewostanu

Przed przystąpieniem do prac taksacyjnych przeanalizowano położenie lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie pod kątem ich występowania w obszarach Natura 2000, biorąc pod uwagę również specyfikę lasów nadmorskich, z których duża część stanowi siedliska przyrodnicze. Stwierdzono, że większa część lasów znajduje się w obszarach Natura 2000 i albo stanowi siedliska przyrodnicze albo zbiorowiska zastępcze na terenie potencjalnych siedlisk przyrodniczych.

W trakcie prac taksacyjnych określano więc istniejące siedlisko przyrodnicze lub potencjalne zbiorowisko roślinne w celu ustalenia typów drzewostanu, a właściwie typów lasu dla tych gruntów. Brano przy tym pod uwagę geologiczny rodzaj siedliska, położenie terenowe, typ siedliskowy oraz typ i podtyp gleby. Dodatkowym elementem który był uwzględniany, zwłaszcza przy określaniu trójczłonowych typów drzewostanu była lokalna dynamika drzew takich, jak: jawor, klon, jesion, lipa, grab. Generalnie przyjęto założenie, że na siedliskowym typie lasu BMśw i siedliskach żyzniejszych, zbiorowiska roślinne w stanie zbliżonym do naturalnego tworzą lasy liściaste (w których sosna może stanowić co najwyżej nieznaczącą domieszkę), a nie bory sosnowe. Decyduje o tym przede wszystkim duża wilgotność powietrza, która uzupełnia niedobory wody glebowej, a także przedostające się do gleby pyły niosące ze sobą substancje podwyższające pH w glebie (stąd

też m.in. bogactwo gatunkowe runa i podszytów oraz obecność storczyków na ubogich wydawałoby się siedliskach).

Wynikiem tak przyjętego postępowania jest tabela zgodności składów gatunkowych drzewostanów z przyjętym typem drzewostanu.

OOW	Siedliskowy typ lasu	Typ drzewostanu	Drzewostany o składzie gatunkowym					
			zgodnym		częściowo zgodnym		niezgodnym obojętnie	
			ha	%	ha	%	ha	%
Niechorze	BMSW	BK BRZ DB.S			0,64	100,0		
		BK DB.S			2,38	27,3	6,35	72,7
		BRZ BK DB.S					1,57	100,0
		BRZ DB.S			3,00	10,0	27,12	90,0
		SO			2,73	100,0		
	BMW	BRZ DB.S			2,01	100,0		
	BS	SO	40,73	100,0				
	BSW	SO	154,96	99,7			0,44	0,3
	BW	SO	1,89	100,0				
	LMSW	BK	0,19	100,0				
		BK BRZ DB.S	1,28	6,6	7,94	41,0	10,15	52,4
		BK DB.S			1,98	30,4	4,54	69,6
		BK JW DB.S	3,42	22,5	9,63	63,4	2,13	14,0
		BK KL DB.S	0,37	39,4	0,57	60,6		
		BRZ BK DB.S			1,67	100,0		
		BRZ DB.S			5,06	100,0		
		GB JW DB.S					1,60	100,0
		JS JW DB.S			3,24	100,0		
		JW DB.S	0,18	2,2	2,97	35,7	5,18	62,2
		LP JW DB.S			1,14	100,0		
	LMW	BK DB.S					1,07	100,0
		DB.S OL			0,29	100,0		
	LSW	BK JS DB.S	1,39	100,0				
		BK JW DB.S	1,78	28,6	3,17	50,9	1,28	20,5
		JS JW DB.S			8,50	100,0		
		JW DB.S			1,42	58,0	1,03	42,0
Międzyzdroje	BMSW	BK BRZ DB.S			1,53	51,0	1,47	49,0
		BK DB			2,27	5,6	38,21	94,4
		BK DB.S					5,29	100,0
		BRZ BK DB			2,21	86,0	0,36	14,0
		BRZ BK DB.S	0,65	3,1	2,44	11,7	17,71	85,1
		BRZ DB			0,78	11,5	6,00	88,5
		BRZ DB.S			1,23	13,9	7,63	86,1
		SO					3,16	100,0
	BMW	BRZ DB			3,58	77,5	1,04	22,5
		BRZ DB.S			4,97	100,0		
	BS	SO	14,48	100,0				
	BSW	SO	109,62	96,7	3,70	3,3		
	LMSW	BK	16,53	74,4	5,70	25,6		
		BK BRZ DB.S	2,70	39,5	1,45	21,2	2,68	39,2
		BK DB.S			0,84	31,0	1,87	69,0
		BK JW DB.S			4,56	100,0		
		BK KL DB.S			0,35	100,0		
		BRZ BK DB.S	1,76	6,4	19,41	70,5	6,35	23,1
		BRZ DB			1,51	100,0		
		BRZ DB.S	0,61	7,4	7,06	85,7	0,57	6,9
		JW BK DB.S			2,74	100,0		
	LMW	BK BRZ DB.S			0,50	100,0		
		BK JW DB.S			0,38	100,0		
		BK LP DB.S					0,73	100,0
		BRZ BK DB.S	0,69	100,0				
		BRZ DB			5,87	100,0		
		BRZ DB.S			8,38	100,0		
		DB.S JS OL			4,07	100,0		
		OL	9,05	87,0	1,35	13,0		
	LSW	OL BK DB.S			0,61	100,0		
		BK	3,67	100,0				
		BK DB.S	1,76	69,0	0,79	31,0		
	LW	JS BK DB.S	1,55	100,0				
		WZ JS DB.S					3,71	100,0
	OL	OL	27,47	100,0				
	OLJ	DB.S JS OL			1,20	100,0		
Wolin	LŁ	JS OL					1,15	100,0
		WB TP	1,47	100,0				
		WZ JS DB.S	0,52	100,0				
	LSW	GB DB.S	0,97	100,0				
		JS DB.S	0,73	100,0				
		JS GB DB.S	2,51	100,0				
	OL	JS OL	0,58	100,0				
		OL	4,15	100,0				

OOW	Siedliskowy typ lasu	Typ drzewostanu	Drzewostany o składzie gatunkowym					
			zgodnym		częściowo zgodnym		niezgodnym obojętnie	
			ha	%	ha	%	ha	%
Nowe Warpno	BMŚW	BK DB			0,34	100,0		
		BRZ DB.S					1,59	100,0
	LMŚW	BK DB.B	0,22	100,0				
		GB BK DB.S					2,72	100,0
	LMW	GB DB.S			0,49	100,0		
		WZ JS DB.S			0,22	100,0		
	OL	JS OL	7,63	100,0	1,30	100,0		
Urząd Morski w Szczecinie	OL	OL	10,68	100,0				
	BMŚW	BK BRZ DB.S			2,17	59,6	1,47	40,4
		BK DB			2,61	6,4	38,21	93,6
		BK DB.S			2,38	17,0	11,64	83,0
		BRZ BK DB			2,21	86,0	0,36	14,0
		BRZ BK DB.S	0,65	2,9	2,44	10,9	19,28	86,2
		BRZ DB			0,78	11,5	6,00	88,5
		BRZ DB.S			4,23	10,4	36,34	89,6
		SO			2,73	46,3	3,16	53,7
	BMW	BRZ DB			3,58	77,5	1,04	22,5
		BRZ DB.S			6,98	100,0		
	BS	SO	55,21	100,0				
	BŚW	SO	264,58	98,5	3,70	1,4	0,44	0,2
	BW	SO	1,89	100,0				
	ŁŁ	JS OL					1,15	100,0
		WB TP	1,47	100,0				
		WZ JS DB.S	0,52	100,0				
	LMŚW	BK	16,72	74,6	5,70	25,4		
		BK BRZ DB.S	3,98	15,2	9,39	35,8	12,83	49,0
		BK DB.B	0,22	100,0				
		BK DB.S			2,82	30,6	6,41	69,4
		BK JW DB.S	3,42	17,3	14,19	71,9	2,13	10,8
		BK KL DB.S	0,37	28,7	0,92	71,3		
		BRZ BK DB.S	1,76	6,0	21,08	72,2	6,35	21,8
		BRZ DB			1,51	100,0		
		BRZ DB.S	0,61	4,6	12,12	91,1	0,57	4,3
		GB BK DB.S					2,72	100,0
		GB DB.S			0,49	100,0		
		GB JW DB.S					1,60	100,0
		JS JW DB.S			3,24	100,0		
		JW BK DB.S			2,74	100,0		
		JW DB.S	0,18	2,2	2,97	35,7	5,18	62,2
		LP JW DB.S			1,14	100,0		
	LMW	BK BRZ DB.S			0,50	100,0		
		BK DB.S					1,07	100,0
		BK JW DB.S			0,38	100,0		
		BK LP DB.S					0,73	100,0
		BRZ BK DB.S	0,69	100,0				
		BRZ DB			5,87	100,0		
		BRZ DB.S			8,38	100,0		
		DB.S JS OL			4,07	100,0		
		DB.S OL			0,29	100,0		
		GB DB.S			0,22	100,0		
		OL	9,05	87,0	1,35	13,0		
		OL BK DB.S			0,61	100,0		
	LSW	BK	3,67	100,0				
		BK DB.S	1,76	69,0	0,79	31,0		
		BK JS DB.S	1,39	100,0				
		BK JW DB.S	1,78	28,6	3,17	50,9	1,28	20,5
		GB DB.S	0,97	100,0				
		JS BK DB.S	1,55	100,0				
		JS DB.S	0,73	100,0				
		JS GB DB.S	2,51	100,0				
		JS JW DB.S			8,50	100,0		
	LW	JW DB.S			1,42	58,0	1,03	42,0
		WZ JS DB.S			1,30	25,9	3,71	74,1
	OL	JS OL	8,21	100,0				
		OL	42,30	100,0				
	OLJ	DB.S JS OL			1,20	100,0		
	Razem		426,19	57,5	150,17	20,3	164,7	22,2

Mimo dość restrykcyjnego dla oceny gospodarki leśnej ubiegłego okresu, przyrodniczego podejścia do typów drzewostanu, drzewostanów zgodnych i częściowo zgodnych z TD jest 77,8%. Pozostała pula drzewostanów, a więc 22,2% stanowi pozycje wymagające przebudowy, która częściowo została zaplanowana już w niniejszym planie urządzenia lasu.

Ocenę upraw na powierzchni otwartej i upraw podokapowych, pod kątem zgodności składu gatunkowego, zamieszczono w koreferacie Wykonawcy planu do analizy gospodarki leśnej sporządzonej przez Inspektora UMS.

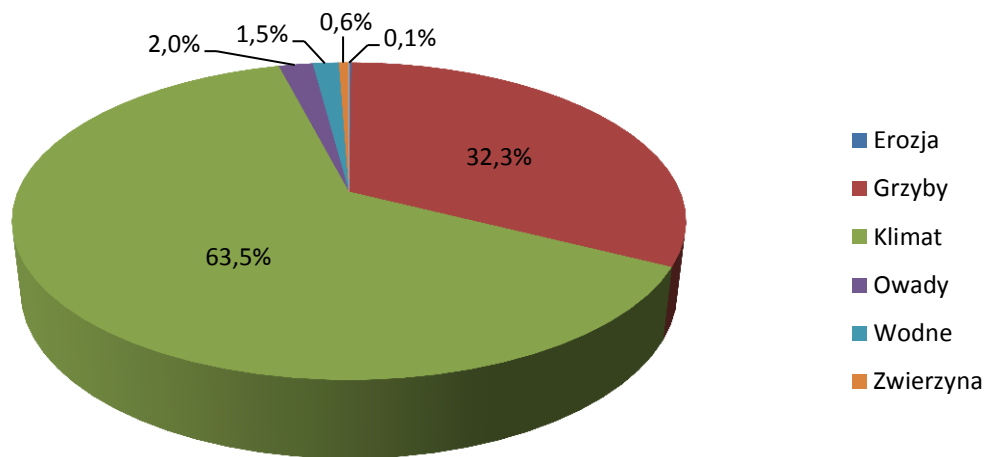
1.7. Ocena stanu uszkodzenia drzewostanów i jakości technicznej

W trakcie taksacji rejestrowano istotne uszkodzenia w drzewostanach, a więc od poziomu 10% wzwyż. Zgodnie z aktualną instrukcją urządzania lasu szkody do 10% pomija się. Poziom szkód i główny czynnik sprawczy opisany jest w opisie taksacyjnym.

Poniżej przedstawia się syntetyczną tabelę uszkodzeń wg głównego czynnika sprawczego, w przedziałach uszkodzeń 10-20% (uszkodzenia nietrwałe), 20-50% (uszkodzenia trwałe) oraz powyżej 50% (uszkodzenia silne).

Gł. czynnik sprawczy	Antropogen.			Erozja			Grzyby			Klimat			Owady			Wodne			Zwierzyna			Razem
Sopień uszk.	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
Niechorze	3,28						75,37			201,26			10,04							1,52		291,47
Międzydroje							71,08			123,76						7,68			1,49			204,01
Wolin							1,47	0,29		0,73												2,49
Nowe Warpno				0,34	0,30		16,99															17,63
UMS	3,28			0,34	0,30		165,91	0,29		326,75			10,04			7,68			1,49	1,52		517,60

Procentowy udział szkód wg głównego czynnika sprawczego

Największą grupę uszkodzeń stanowią uszkodzenia klimatyczne, do których zaliczano efekty presji wiatru od morza, zwłaszcza na klifach bezpośrednio wystawionych na wiatr. Oprócz szkód bezpośrednich, a więc wiatrołomów i wiatrowałów powodowanych przez wiatry sztormowe, szkody przejawiają się w niewłaściwej smukłości drzew, kształcie pni i koron, przerzedzeniu koron w wyniku przedostawania się słonejszej wody do aparatów szparkowych liści i igieł, itp. W głąb pasa technicznego szkody te zmniejszają się, a w dalszych położeniach, zwłaszcza w obniżeniach terenu stają się nieistotne gospodarczo.

Szkody od grzybów wynikają najczęściej z dużego wieku drzew, są to najczęściej zgnilizny pnia, z których najczęstsza jest huba sosny. Pomimo widocznych często owocników grzyba na pniu, co świadczy o zaawansowanym procesie chorobowym, drzewa są dość odporne na wiatry.

Istotnych szkód od zwierzyny nie stwierdzono wiele, a presja zwierzyny wydaje się być największa w oddziałach położonych nad Kanałem Piastowskim. Tam też najczęściej stosowane są grodzenia upraw liściastych narażonych na zgryzanie przez jeleniowate. Presja zwierzyny w pasie nadmorskim jest mniejsza, gdyż przyległe tereny te są mocno penetrowane przez ludzi i w dużej części zurbanizowane. W OOW Nowe Warpno i Wolin szkody z tego tytułu nie są odnotowywane, ponieważ nie prowadzi się tam w większości przypadków prac odnowieniowych.

Podsumowując należy stwierdzić że aż 69% lasów jest uszkodzonych w stopniu uszkodzeń istotnych, co znajduje również odbicie w cechach fizjonomii drzew. Drzewostany te w większości cechują się bardzo słabą jakością techniczną.

2. Wyniki analizy gospodarki leśnej za okres obowiązywania dotychczasowego planu urządzenia lasu

2.1. Analiza gospodarki przeszłej sporządzona przez Specjalistę do spraw gospodarki wydnowo-leśnej

Inspektorat Ochrony Wybrzeża

REFERAT

ANALIZA GOSPODARKI PRZESZŁEJ

ZA LATA 2003 - 2012

Szczecin, 5 listopada 2013 r.

Wstęp

Ocena dotyczy IV rewizji Planu Urządzenia Lasu, sporządzonego na lata 2003 - 2012, wg stanu inwentaryzacyjnego lasu w dniu 1 stycznia 2003r., dla Pasa Technicznego Wybrzeża Morskiego i Kanału Piastowskiego Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Dnia 10 lutego 2004 r. Decyzją Nr DLIp – 611 -12/04, Minister Środowiska zatwierdził Plan Urządzenia Lasu na lata 2003 - 2012.

Podział gospodarczy

Lasy użytkowane przez Urząd Morski w Szczecinie należą w całości do gospodarstwa specjalnego, mającego na celu zabezpieczenie potrzeb ochrony brzegów morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych.

W planie u.l. IV rewizji obowiązywał następujący podział administracyjny na obchody:

Lp.	Obchód	Numery oddziałów	Powierzchnia – ha *			
			grunty zales. i nie zales.	grunty związane z gosp. leśną	grunty nieleśne	razem
1	Rogowo	346-352	85.39	1.10	30.68	117.17
2	Mrzeżyno	353-362	114.75	2.02	55.23	172.00
3	Niechorze	363-373	77.76	1.87	55.98	135.61
4	Pobierowo	374-385	82.34	2.40	53.51	138.25
	RAZEM OOW	346-385	360.24	7.39	195.40	563.03
5	Dziwnów	386-392	72.90	1.60	61.07	135.57
6	Międzywodzie	393-398	130.20	2.62	43.26	176.08
7	Międzyzdroje	412-418	52.21	0.45	46.19	98.85
8	Świnoujście	419-428	81.46	2.22	122.82	206.50
9	Karsibór	11L, 11P, 12L, 12P, 13L, 13P, 14L, 14P, 15L, 16L, 17L, 17P	52.32	5.74	0.00	58.06
	RAZEM OOW	11L, 11P, 12L, 12P, 13L, 13P, 14L, 14P, 15L, 16L, 17L, 17P, 386-398, 412-428	389.09	12.63	273.34	675.06
10	Kamień Pomorski	1-4	9.16	0.00	0.00	9.16
11	Stepnica	5-7	5.17	0.00	0.00	5.17
	RAZEM OBRĘB	1-7	14.33	0.00	0.00	14.33
12	Nowe Warpno	1-5	16.96	0.21	0.00	17.17
13	Trzebież	6-7	7.89	0.00	0.00	7.89
	RAZEM OBRĘB	1-7	24.85	0.21	0.00	25.06
O G Ó Ł E M UMS			788.51	20.23	468.74	1277.48

W trakcie obowiązywania planu, w grudniu 2010 roku, dokonano zmian organizacyjnych w Obchodach Świnoujście i Karsibór polegających na:

1. Przeniesieniu części kompetencji terytorialnych i obowiązków Obchodu OW Karsibór odnoszących się do obszaru po zachodniej stronie Kanału Piastowskiego do Obchodu OW Świnoujście, od km 11L do km 17L oraz działkę położoną na Wyspie Uznam nr 418/2, obręb Świnoujście 10;
2. Przeniesieniu części kompetencji terytorialnych i obowiązków Obchodu OW Świnoujście odnoszących się do obszarów po wschodniej stronie Odry do Obchodu OW Karsibór od km 419 do km 423.

Celem wprowadzonych zmian była poprawa organizacji pracy Obchodu OW Międzyzdroje, zwłaszcza warunki komunikacyjne (pominięcie przeprawy promowej).

W IV rewizji obowiązywał następujący podział na kategorie ochronności:

Cała powierzchnia lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie zaliczona została do lasów ochronnych:

- pas techniczny wzdłuż wybrzeża morskiego stanowią lasy glebochronne o pow. 697,01 ha,

w tym:

OOW Niechorze – 360,24 ha

OOW Międzyzdroje – 336,77 ha

- pas techniczny wokół morskich wód wewnętrznych stanowią lasy wodochronne o pow. 91,47 ha

w tym:

OOW Międzyzdroje – 52,32 ha

OOW Wolin – 14,33 ha

OOW Nowe Warpno – 24,85 ha.

Akty prawne regulujące sprawę lasów ochronnych

Pismo Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dn. 16.07.1993 r. DL.1-034-45/93 uznające lasy za ochronne, art. 77 z dn. 28.09.1991 r. Ustawy o lasach (Dz.U. 101, poz. 444, z póź. zm.) rozwiązało wątpliwości w zakresie ochronności lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Ocena użytkowania zasobów drzewnych w ubiegłym okresie

Przyjęte wieki rębności:

Sosna – 160 lat

Buk – 160 lat

Dąb - 180 lat

Olcha, brzoza - 80 lat

Topola, wierzba, osika – 60 lat

Przyjęte wieki rębności stanowić miały tylko wielkość orientacyjną. Kwalifikacje do wyrębu były podejmowane z uwzględnieniem trwałego pełnienia funkcji ochronnych i stanu sanitarnego.

Analiza użytkowania rębного i przedrębного

REALIZACJA PLANU CIĘĆ W LATACH 2003 - 2012

KATEGORIE	OBWÓD OW MIĘDZYDROJE				OBWÓD OW NIECHORZE				OBWÓD OW WOLIN				OBWÓD OW NOWE WARPNO				OGÓŁEM				wykonanie w % (ha)	wykonanie w % (m³)
	PLAN		WYKONANIE		PLAN		WYKONANIE		PLAN		WYKONANIE		PLAN		WYKONANIE		PLAN		WYKONANIE			
	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³	ha	m³		
Zręby zupełne	1,33	146,00	1,33	151,05	2,25	108,00	1,86	76,65	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3,58	254,00	3,19	227,70	89	89
Zręby częściowe	23,74	1865,00	23,74	1509,69	2,62	165,00	3,67	987,49	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	26,36	2030,00	27,41	2497,18	104	123
Przestoje	0,00	8,00	0,00	0,00	0,00	2,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	10,00	0,00	0,00	0	0
Użytki rębne ogółem	25,07	2019,00	25,07	1660,74	4,87	275,00	5,53	1064,14	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	29,94	2294,00	30,60	2724,88	102	119
Tw	76,02	842,00	82,53	129,28	49,47	326,00	48,28	279,57	0,00	0,00	0,00	0,00	2,66	24,00	2,10	30,28	128,15	1192,00	132,91	439,13	104	37
Tp	201,99	2792,00	201,99	1454,31	203,90	2657,00	137,48	1055,47	0,82	12,00	0,43	3,90	1,59	18,00	0,00	0,00	408,30	5479,00	339,90	2513,68	83	54
Trzebieże (Tw, Tp)	278,01	3634,00	284,52	1583,59	253,37	2983,00	185,76	1335,04	0,82	12,00	0,43	3,90	4,25	42,00	2,10	30,28	536,45	6671,00	472,81	2952,81	88	44
Czyszczenia późne	17,37	59,00	17,37	19,21	5,44	12,00	5,44	19,97	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	22,81	71,00	22,81	39,18	100	55
Przygodne przedrębne	0,00	0,00	0,00	971,24	0,00	0,00	0,00	879,26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	800,00	0,00	1850,50	0	231
Użytki przedrębne ogółem	295,38	3693,00	301,89	2574,04	258,81	2995,00	191,20	2234,27	0,00	12,00	0,43	3,90	4,25	42,00	2,10	30,28	559,26	7542,00	495,62	4842,49	89	64
RAZEM ZAKRES powierzchniowo - masowy	320,45	5712,00	326,96	4234,78	263,68	3270,00	196,73	3298,41	0,82	12,00	0,43	3,90	4,25	42,00	2,10	30,28	589,20	9836,00	526,22	7567,37	89	77

Wykonanie planu cięć w latach 2003 -2012 przedstawiało się następująco:

- Użytki rębne przekroczone zostały o 19% - przekroczenie wystąpiło w OOW Niechorze na powierzchni, gdzie zaplanowano rębnię częściową, powierzchnia objęta zabiegiem zlokalizowana była w bliskiej odległości od klifu. Po wykonaniu cięć obsiewnych, na skutek utrzymujących się przez dłuższy czas silnych wiatrów z kierunku północnego, uszkodzone zostało 50% pozostałego drzewostanu. W związku z zaistniałą sytuacją postanowiono usunąć pozostałą, uszkodzoną część drzewostanu i w chwili obecnej na powierzchni znajduje się uprawa w wieku 5 lat.

- Użytki przedrębne – niewykonanie planu trzebieży wiąże się przede wszystkim z przekroczeniem o 131% planu użytków przygodnych. Na cięcia tełożyło się m. in. usuwanie wiatrołomów posztormowych, jak również tzw. „cięcia odciążające klif”, głównie w OOW Niechorze – polega to na usuwaniu drzew znajdujących się w odległości 1,5 do 2 metrów od krawędzi klifu.

Pomimo przekroczenia planu użytków rębnych i dość dużego pozyskania użytków przygodnych etat masowy 9836 m³ na lata 2003 – 2012 nie został przekroczony.

Zagospodarowanie lasu

Ocena prac z zakresu hodowli lasu

WYKONANIE PLANU ODNOWIENIA I PIELEGNACJI LASU

L.p.	KATEGORIE PLANU 2003 - 2012	J.m.	OOW MIĘDZYDROJE		OOW NIECHORZE		OOW NOWE WARPNO		OGÓŁEM	
			plan	wykonanie	plan	wykonanie	plan	wykonanie	plan	wykonanie
I.	Odnowienia lasu	ha	17,64	16,30	7,48	5,56	0,00	0,00	26,15	21,86
1.	Odnowienia sztuczne na pow. otwartej	ha	2,10	2,10	4,16	2,06	0,00	0,00	6,26	4,16
1.1	Zręby zupełne	ha	1,33	1,33	0,68	0,56	0,00	0,00	2,01	1,89
1.2	Halizny i płaz.	ha	0,77	0,77	3,48	1,50	0,00	0,00	4,25	2,27
1.3	Pożarzyska	ha	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2.	Odnowienia sztuczne pod osłoną	ha	12,50	11,16	1,98	3,00	0,00	0,00	14,48	14,16
3.	Podsadzania produkcyjne	ha	3,04	3,04	1,34	0,50	0,00	0,00	4,38	3,54
4.	Dolesianie luk	ha	0,25	0,25	0,48	0,46	0,30	1,55	1,03	2,26
II.	Poprawki i uzupełnienia	ha	1,69	6,14	0,48	0,74	0,00	1,55	2,17	8,43
III.	Pielęgnowanie lasu	ha	58,16	38,06	37,10	77,26	0,30	1,50	95,56	116,82
1.	Uprawy	ha	35,50	14,77	15,99	52,68	0,30	1,50	51,79	68,95
2.	Młodniki	ha	22,66	23,29	21,11	24,58	0,00	0,00	43,77	47,87
IV.	Podszyty	ha	11,61	11,66	5,24	11,06	0,00	0,00	16,85	22,72
V.	Agromelioracje	ha	19,58	24,81	8,44	2,48	0,30	1,30	28,32	28,59

Przedstawiona realizacja odnowień i pielęgnacji lasu wykazuje nieznaczne rozbieżności pomiędzy planem a jego realizacją.

Szkółka leśna

W minionym okresie, do 2011 roku, korzystano ze szkółki leśnej w Obwodzie Niechorze o powierzchni 0,50 ha oraz zakupywano materiał sadzeniowy ze szkółek leśnych od nadleśnictw Goleniów i Gryfice. Szkółka w Niechorzu została już zlikwidowana i obecnie nie prowadzona jest produkcja szkółkarska. Zakup materiału sadzeniowego odbywał się z ww. szkółek leśnych.

Prace związane z przygotowaniem gleby

Prace prowadzone są:

- na zrębach - orka pługiem leśnym i sadzenie w bruzdę,
- w podszytach oraz przy nasadzeniach na wydmie szarej - wykonanie dołków z podsypką kompostową jak również, na żyzniejszych siedliskach, prowadzenie orki pługiem do podszytów.

Ochrona lasu

W omawianym okresie nie było masowych pojawów owadów, nie podejmowano zatem akcji ich zwalczania.

Prace wykonywane, związane z ochroną lasu to:

- grodzenie upraw;
- wyłożenie pułapek przeciwko szeliniakowi;
- smarowanie upraw repelentem;
- jesienne poszukiwania szkodników sosny;
- wykładanie drzew pułapkowych;
- dokarmianie ptaków.

GRODZENIE UPRAW W OOW NIECHORZE

Lp.	Oddz. pododdz.	Powierzchnia grodzenia w ha	Obchód
1.	369o	2,14	Niechorze
2.	383h	0,56	Pobierowo
		Razem 2,70	

GRODZENIE UPRAW W OOW MIEDZYZDROJE

Lp.	Oddz. pododdz.	Powierzchnia grodzenia w ha	Obchód
1.	386o	1,33	Dziwnów
2.	415k	0,25	Międzyzdroje
3.	417o	0,30	Międzyzdroje
4.	418s	0,12	Międzyzdroje
5.	13Pa	0,20	Karsibór
6.	13Pc	0,85	Karsibór
7.	14Pc	0,10	Karsibór
8.	14Pd	0,25	Karsibór
9.	11Lb	0,02	Świnoujście
10.	13Lb	0,50	Świnoujście
11.	14Lb	1,40	Świnoujście
12.	14La	0,50	Świnoujście
13.	14Lc	0,45	Świnoujście
14.	14Ld	0,12	Świnoujście
		Razem 6,39	

Ochrona przeciwpożarowa

Sytuacja pożarowa w ubiegłym okresie.

W minionym okresie gospodarczym (10 lat) w lasach UMS odnotowano znaczącą poprawę co do ilości i wielkości zaistniałych pożarów, w porównaniu z okresem planu urządzenia lasu wg II rewizji. Odnotowano jedynie pięć podpaleń ugaszonych w zarodku, na etapie pożaru pokrywy gleby, praktycznie bez strat w drzewostanach.

Kryteria klasyfikacji obszarów leśnych do kategorii zagrożenia pożarowego lasu.

Lasy Urzędu Morskiego w Szczecinie sklasyfikowano w II kategorii zagrożenia - oznaczającej średnie zagrożenie pożarowe lasu.

Penetracja terenów leśnych przez turystów jest bardzo duża, co zwiększa zagrożenie pożarowe. W okresie letnim, w lasach nadmorskich, przebywają nierzadko grupy osób łamiących podstawowe zasady bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Częste bywają próby przedostawania się w pobliże morza pojazdami mechanicznymi. Do tego dochodzą zagrożenia związane z penetracją terenu w okresie letnio-jesiennym przez zbieraczy płodów runa leśnego. Niektóre fragmenty lasów są

dodatkowo narażone na pożary poprzez bliskie sąsiedztwo jednostek wojskowych, które wykorzystują fragmenty pasa technicznego do prowadzenia swoich zajęć terenowych.

Tylko w niewielkim stopniu lasy UMS narażone są na pożary związane z wypalaniem traw, nieużytków itp. w okresie przedwiośnia.

W mniejszym stopniu zagrożone są lasy położone nad Zalewem Szczecińskim oraz cieśninami: Dziwną i Świną. Występują tam głównie siedliska bagienne i łąkowe o niewielkim zagrożeniu pożarowym. Nad brzegami Kanału Piastowskiego, występują siedliska świeże i wilgotne, mniej narażone, głównie poprzez mniejszą penetrację lasów.

Przez tereny leśne UMS nie przebiegają ważne szlaki komunikacyjne (drogi i linie kolejowe), które stanowią potencjalne zagrożenie pożarowe, jednak część dróg publicznych przylegających bezpośrednio do pasa technicznego stanowi zagrożenie, zwłaszcza w okresie letnim.

Działania gospodarcze ograniczające rozprzestrzenianie się pożarów

Ze względu na to, że największym zagrożeniem są grupy nieodpowiedzialnie zachowujących się osób przebywających na wakacjach, głównym działaniem prewencyjnym są patrole wydmowo – leśne prowadzone przez pracowników UMS oraz przez osoby dodatkowo zatrudniane w okresie letnim do patrolowania lasów i wydm. W obwodach Międzyzdroje i Niechorze, w okresie letnim, zatrudnianych jest dodatkowo po trzy osoby w charakterze strażnika wydmowo – leśnego.

Zabezpieczenie pożarowe uzupełnione jest o wykonywanie pasów ppoż. typu B.

Pasy typu B muszą być zakładane wzdłuż dróg publicznych o nawierzchni utwardzonej na odcinkach, gdzie występują drzewostany młodsze niż 30 lat, o szerokości pasa drzewostanu przylegającego do drogi szerszego niż 200 metrów.

Pasy ppoż. typu B są corocznie odnawiane wzdłuż szos (bez względu na wiek drzewostanów) na następujących odcinkach:

1. OOW Międzyzdroje: w oddziale 387 wzdłuż szosy – na długości 420 m, w oddziale 393 wzdłuż szosy na długości 200 m.
2. OOW Niechorze: w oddziale 346, wzdłuż szosy- na długości 1400 m, w oddziałach 359,360,361,362, wzdłuż szosy na długości 5000 m , w oddziale 370 wzdłuż szosy dł. 100 m oraz w oddz. 374-375 wzdłuż szosy na długości 1000 m.

Na terenie administrowanym przez OOW: Karsibór, Nowe Warpno i Wolin nie ma lasów sąsiadujących z szosami, bądź innymi obiektami stanowiącymi zagrożenie ppoż. dlatego też nie wykonuje się tam pasów przeciwpożarowych.

Pasy typu D (biologiczne) ze względu na specyficzne, pasowe położenie lasów UMS nie mają zastosowania.

Bazy sprzętu przeciwpożarowego

Od gospodarzy lasów, będących w drugiej kategorii zagrożenia, o powierzchni łącznej poniżej 10 000 ha, nie jest wymagane posiadanie własnych baz sprzętu przeciwpożarowego.

W razie pożaru pomocny może być sprzęt, będący w posiadaniu:

- OOW Międzyzdroje: ciągnik – 4 szt., pilarki – 11 szt., szpadel – 50szt., siekiera – 45szt., motyka -15 szt., samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 6 szt.

- OOW Niechorze: ciągnik – 2 szt., pilarka – 10 szt., szpadel – 45 szt., motyka – 15 szt., samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 3 szt.

- OOW Wolin: ciągnik – 1 szt., pilarka – 3 szt., szpadel – 20 szt., siekiera – 10 szt., motyka – 7 szt., samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 1 szt.

- OOW Nowe Warpno: ciągnik – 1 szt., pilarka – 4 szt., szpadel – 10 szt., siekiera – 7 szt., motyka – 7 szt., samochód terenowy – 1 szt.

- OOW Kanał Piastowski: ciągnik – 1 szt., pilarka – 2 szt., szpadel – 15 szt., siekiera – 12 szt., samochód terenowy 1 szt., pojazd typu „quad” – 1 szt.

Baza lotnicza, z której mogą być prowadzone akcje gaśnicze znajduje się na terenie Nadleśnictwa Rokita. W ramach współpracy z RDLP w Szczecinie możliwe jest korzystanie z lotnisk w Makowiczkach k. Płot i Światowie. Lądowisko przygodne znajduje się na terenie Nadleśnictwa Trzebież (rejon składnicy drewna).

Wszystkie kancelarie obchodów oraz siedziby Obwodów Ochrony Wybrzeża – jako miejsca użyteczności publicznej – zostały wyposażone w podręczne gaśnice.

Dostępność terenów leśnych dla sił i środków

Dojazd do lasów administrowanych przez UMS odbywa się przy wykorzystaniu dróg publicznych i dróg leśnych na przylegających terenach nadleśnictw.

Drogi dojazdowe do lasów UMS, spełniające kryteria odległości mniejszej niż 1500 m od skrajnie położonych wydzieli leśnych:

I. Pas techniczny wybrzeża morskiego:

1. Mrzeżyno – Dźwirzyno - szosa
2. Mrzeżyno – Pogorzelica – bruk
3. Pogorzelica – Niechorze – Rewal – Trzęsacz – Pustkowo – szosa
4. Pustkowo- Pobierowo – droga o naw. żuźlowej
5. drogi w Pobierowie – nawierzchnia asfaltowa
6. Pobierowo – Łukęcin – nawierzchnia asfaltowa i gruntowa ulepszona
7. Łukęcin - Dziwnówek – Dziwnów – Międzywodzie – Świątouść –szosa
8. Międzyzdroje – Warszów – droga gruntowa, biegnąca po granicy pasa technicznego
9. drogi miasta Świnoujście

II. Kanał Piastowski:

1. Karsibór (tereny portu Świnoujście) do obiektów nawigacyjnych w oddz. 17 (po obu stronach kanału) – drogi o nawierzchni żuźlowej i gruntowej.

III. OOW Wolin:

1. Kamień Pomorski – Chrzążczewo – Buniewice – droga o nawierzchni asfaltowej
2. Kukułowo- Połchowo – droga gruntowa
3. Dusin – Jarszewo – droga asfaltowa
4. Wolin – Reclaw – szosa
5. Czarnocin – Gąsierzyno – Kopice – nawierzchnia asfaltowa
6. Stepnica – Las Stepnicki – droga wzdłuż Zalewu Szczecińskiego z płyt betonowych.

IV. OOW Nowe Warpno:

1. drogi miasta Trzebież – nawierzchnie asfaltowe

- Trzebież – Brzózki – szosa w odległości 1-2 km od lasów UMS oraz dojazdowe drogi gruntowe słabej jakości, jednak lasy tam występujące są w praktyce niepalne (olsy na torfowiskach z wysokim poziomem wód gruntowych).

Działalność informacyjna i ostrzegawcza

Służby UMS przy różnych okazjach prowadzą kampanię uświadamiającą społeczeństwo o przyczynach i skutkach pożarów i sposobie ich zapobiegania. Dotyczy to przede wszystkim spotkań z młodzieżą w szkołach, na obozach, biwakach i koloniach. Pouczani bywają również wczasowicze podczas patroli terenowych.

Bardzo rozbudowany jest system informacyjno–ostrzegawczy (w tym o tematyce przeciwpożarowej) w postaci tablic umieszczonych wzdłuż pasa technicznego. Tablice rozmieszczone są w zasięgu administracji wszystkich pięciu Obwodów Ochrony Wybrzeża.

Poniżej przedstawia się wykaz lokalizacji tablic informacyjno – ostrzegawczych zawierających tematykę ppoż. w dwóch najbardziej zagrożonych pożarami Obwodach: Niechorze i Międzyzdroje.

OOW	Lokalizacja (oddział)	Liczba
Niechorze	346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370, 373, 374, 375, 376, 377, 380, 384	45
Międzyzdroje	387, 388, 391, 392, 393, 394, 395, 415, 416, 417, 418, 420, 421, 422, 423, 424	39
OGÓŁEM		84

System obserwacji i łączności.

Głównym sposobem obserwacji terenu pod kątem przeciwpożarowym jest prowadzenie naziemnych patroli ppoż. przez administrację Urzędu Morskiego oraz specjalnie zatrudnianych w tym celu pracowników sezonowych. Dla lasów administrowanych przez UMS nie jest wymagana obserwacja z własnych stałych punktów obserwacji, gdyż dla gruntów leśnych, będących w II kategorii zagrożenia, dolnym limitem powierzchni leśnej, od którego posiadanie takich punktów jest niezbędne wynosi 2000 ha.

Mimo tego lasy UMS, dzięki uprzejmości Administracji Lasów Państwowych i Wolińskiego Parku Narodowego są obserwowane przez punkty obserwacyjne tych instytucji. Obwód OW Międzyzdroje korzysta z dostrzegalni znajdującej się na terenie WPN (oddz. 35b), OOW Niechorze korzysta z kamery telewizji przemysłowej Rybokarty (Nadleśnictwo Gryfice) , oddz. 335o (wsp. geogr. 53° 54'50", 15° 05'06"). OOW w Nowym Warpnie korzysta z dostrzegalni w Trzebieży (obok starej siedziby nadleśnictwa).

System łączności i alarmowania opiera się na sieci telefonów komórkowych, tzn. każdy pracownik administracyjny UMS posiada służbowy telefon komórkowy, dodatkowo w sezonie letnim strażnicy wydymowo – leśni wyposażeni są również w telefony komórkowe.

Zaopatrzenie w wodę.

Specyfika pasa technicznego (piaszczyste wydmy, klify) ogranicza możliwość wykorzystania, do celów przeciwpożarowych, wód w granicach pasa technicznego, a w szczególności wody morskiej. Niemniej jednak istnieją miejsca mogące służyć jako punkty czerpania wody.

Są to :

- 346d – kanał Resko
- 348j – Jezioro Resko
- 352i – rzeka Rega
- 353s – rzeka Rega
- 365g – zjazd z ul. Plażowej w Pogorzeli (woda morska)
- 365f – kanał Liwia Łuża
- 366l – kanał Liwia Łuża
- 368k – pirs w Niechorzu, ul. Pocztowa (woda morska)
- 370 – zjazd z ul. Klifowej w Rewalu (woda morska)
- 374g – zjazd w Trzęsaczu (woda morska)
- 378i – zjazd z ul. Zgody w Pobierowie (woda morska)
- 392g – ujście Dziwnej w Dziwnowie
- 392gx – Jezioro Martwa Dziwna
- 424 – woda morska
- 425a – ujście Świny
- na całej długości lasów wzdłuż Kanału Piastowskiego jest możliwość tankowania wody z kanału. Dojazd i dostęp jest możliwy z dróg biegnących wzdłuż kanału w kierunku obiektów nawigacyjnych położonych na końcu oddziału 17.
- dojazd do wód Zalewu Szczecińskiego w rejonie upraw w Trzebieży Małej.

Ponadto istnieje możliwość wykorzystania istniejącej sieci hydrantowych w takich miejscowościach jak: Mrzeżyno, Rogowo, Pogorzeli, Niechorze, Rewal, Trzęsacz, Pustkowo, Pobierowo, Łukęcin, Dziwnówek, Dziwnów, Międzywodzie, Międzyzdroje, Świnoujście, Nowe Warpno, Trzebież, Stepnica, Wolin i inne.

Wnioski.

Istniejące w ramach administracji leśnej Szczecińskiego Urzędu Morskiego systemy obserwacyjno - alarmowe oraz sposoby zabezpieczenia obszarów leśnych przed pożarem należy uznać za wystarczające.

Opracował:

2.2. Koreferat wykonawcy planu urządzenia lasu na temat analizy gospodarki przeszłej

Ocena użytkowania zasobów drzewnych

Użytkowanie rębne ogółem zrealizowano w 102% powierzchniowo oraz w 119% masowo. Niewielkie przekroczenie powierzchniowe spowodowane zostało zwiększeniem powierzchni wykonanej w ramach rębni częściowych, natomiast przekroczenie masowe wyniknęło z sytuacji kłęskowej, opisanej w referacie IOW.

Użytkowanie przedrębne zrealizowano w 89% powierzchniowo oraz w 64% masowo. Wykonano 100% czyszczeń późnych z pozyskaniem masy, ale pozyskano tylko 55% planowanej masy, a jest to wynikiem rezygnacji z pozyskania niewielkich ilości masy drzewnej z przyczyn techniczno-ekonomicznych – z pożytkiem dla środowiska przyrodniczego. Z wykonania niektórych pozycji trzebieżowych zrezygnowano, po wykonaniu na tych pozycjach użytków przygodnych. Wykonanie masowe użytków przedrębnych nie jest obligatoryjne. Planowana miąższość stanowiła wartości maksymalne, które nie zostały przekroczone. Zaplanowana szacunkowo wielkość użytków przygodnych została przekroczona, ale wiąże się to z tym, że użytki te były ewidencjonowane osobno i nie obciążały wykonania czyszczeń i trzebieży.

Co najważniejsze, nie przekroczono etatu miąższościowego użytkowania głównego ogółem, który wynosił 9836 m³. Łącznie wykonano 7567 m³ co stanowi 77% planu.

Wypielęgnowanie drzewostanów, po ocenie taksatorów, należy uznać za dobre, choć znajdują się pojedyncze drzewostany bliskorębne o dużym zagęszczeniu pni na powierzchni (szczególnie w OOW Niechorze), gdzie wskazana jest trzebież dolna. Wykonanie intensywniejszych trzebieży czasem jest utrudnione ze względu na sąsiedztwo zabudowań i obiektów turystycznych, gdyż takie działania często wywołują protesty mieszkańców i turystów.

Wykonanie prac zakresu hodowli lasu

Wykonanie zaplanowanych odnowień lasu zrealizowano w 83,6 %.

Złożyło się na to:

- nieodnowienie w całości halizny w OOW Niechorze, gdyż część położoną na wydmie najbliższej morza pozostawiono do naturalnej sukcesji, nieodnowiona na tej pozycji pozostała także gęsta sieć dróg leśnych,
- niewykonanie odnowień na powierzchniach użytkowanych zrębami, ze względu na faktyczne mniejsze potrzeby,
- niewykonanie w całości powierzchni podsadzeń (zabieg nieobligatoryjny).

Najlepszą oceną realizacji prac odnowieniowych jest fakt, że w wyniku inwentaryzacji lasu nie stwierdzono ani jednej halizny i płazowiny.

Pielęgnowanie upraw, młodników, wprowadzanie podszytów, agromelioracje, poprawki, uzupełnienia i dolesienia luk, wykonano w całości. Doszło również do przekroczenia wykonania niektórych planowanych wartości, co wynikało z potrzeb stwierdzanych na bieżąco. Przekroczenie zadań z zakresu hodowli lasu zawsze jest czynnikiem pozytywnym w ocenie gospodarki leśnej.

W uzupełnieniu tych informacji przedstawia się ocenę upraw na powierzchniach otwartych i podokapowych:

Tabela nr XI – ocena upraw na powierzchni otwartej

Typ siedliskowy lasu	Skład gatunkowy upraw i młodników do 10 lat										Uprawy przepadłe	Razem
	zgodny ze składem pożądanym			częściowo zgodny ze składem pożądanym			niezgodny ze składem pożądanym					
	przy zadrzewieniu											
	1.0-0.9	0.8-0.7	0.6-0.5	1.0-0.9	0.8-0.7	0.6-0.5	1.0-0.9	0.8-0.7	0.6-0.5	0.4 i mniej		
	powierzchnia - ha											
BŚW		0,85	1,19									2,04
BMŚW				1,55								1,55
LMŚW	2,31	0,40			0,68							3,39
Ogółem	2,31	1,25	1,19	1,55	0,68							6,98

Jak obrazuje tabela, nie stwierdzono upraw przepadłych i tylko jedną uprawę o stosunkowo niskim zadrzewieniu. Wszystkie uprawy są zgodne lub częściowo zgodne ze składem pożądanym.

Tabela nr XII – ocena upraw podokapowych

Wyszczególnienie	Typ siedliskowy lasu	Gatunek panujący młodego pokolenia	Powierzchnia manipulacyjna w ha	Przeciętny % pokrycia (zadrzewienie)	Przeciętna jakość hodowlana
KO	LMŚW	BK	18,49	70,8	22
Razem			18,49	70,8	22
KDO	LMŚW	BK	3,39	22,8	23
Razem			3,39	22,8	23
Uprawy i młodniki po rębniach złożonych	BŚW	SO	1,43	80,0	22
	LMŚW	BK	1,04	80,0	23
	LMŚW	JW	1,20	70,0	22
	LMW	BK	0,69	90,0	11
Razem			4,36	78,8	22
Ogółem			26,24	65,9	22

Uprawy podokapowe oraz uprawy po rębniach złożonych cechują się wysoką udatnością i jakością. Nie można mieć uwag w tym zakresie.

Ocena ochrony lasu

Podczas prac terenowych zarejestrowano istotne uszkodzenia w drzewostanach (od 10%). Ich syntetyczne ujęcie zostało przedstawione w rozdziale 1.7. elaboratu.

Dane potwierdziły, że największą grupę uszkodzeń stanowią uszkodzenia klimatyczne, do których zaliczano presję wiatru od morza, zwłaszcza na klifach bezpośrednio wystawionych na wiatr. Oprócz szkód bezpośrednich, a więc wiatrolomów i wiatrowałów powodowanych przez wiatry sztormowe, szkody przejawiały się w niewłaściwej smukłości drzew, kształcie pni i koron,

przerzedzeniu koron w wyniku przedostawania się słonej wody do aparatów szparkowych liści i igieł, itp. W głąb pasa technicznego szkody te zmniejszają się, a w dalszych położeniach, zwłaszcza w obniżeniach terenu stają się nieistotne gospodarczo.

Sztormowe wiatry wywołujące są zjawiskiem nieodłącznie związanym z pasem nadmorskim, na którym zlokalizowane są lasy użytkowane przez Urząd Morski w Szczecinie. Szkody od wiatru można w pewien sposób minimalizować, ale ich uniknięcie jest praktycznie rzecz biorąc niemożliwe.

Dużym problemem jest sytuacja, przy której silne wiatry napierają wprost na ścianę lasu rosnącego na klifie piaszczystym lub gliniastym, przy czym pamiętać należy, że klify te są też najczęściej abradowane, a jednym ze sposobów ochrony takich klifów jest ich odciążanie, które polega na usuwaniu skrajnych drzew. To niestety powoduje odsłanianie kolejnych drzew, których odporność na wiatry jest mniejsza. Łączenie ochrony abradowanych brzegów klifowych z ochroną drzew przed wiatrem jest więc zadaniem trudnym, ale służby ochrony wybrzeża bazując na swoich doświadczeniach próbują rozwiązywać ten problem w sposób optymalny. Właściwej ochronie drzewostanów przed wiatrami sprzyja też dobrze wykształcona warstwa oszyjka i okrajka na skraju klifu. Są miejsca, gdzie rzeczywiście warstwy te są dobrze wykształcone, np. w rejonie Pobierowa. Szczyty klifów piaszczystych, czego przykładem są rejony położone na wschód od Pogorzelic, są na ogół pozbawione warstwy krzewiastej, jednak niskie drzewostany średnich klas wieku są nieco odporniejsze na wiatry.

Pozostałe czynniki szkodotwórcze nie są zbyt dużym problemem dla lasów administrowanych przez UMS. Ochrona polega więc na stosowaniu zabezpieczania przed szeliniakiem sosnowcem na uprawach leśnych w pierwszych latach wzrostu oraz ochrony przed zwierzyną (głównie sarna, zając, rzadziej jeleni), poprzez stosowanie grodzień upraw oraz rzadziej repelentów.

Ze stosowania środków chemicznych do zwalczania owadów i grzybów w ubiegłym 10-leciu zrezygnowano, co należy ocenić pozytywnie. Ochronny charakter lasów oraz ich położenie w obszarach Natura 2000 stanowią przesłanki do rezygnacji ze stosowania fungicydów i insektycydów.

Należy zwrócić uwagę, że drzewostany jesionowe, położone w pasie technicznym UMS cechują się dobrym stanem zdrowotnym. Siejący spustoszenie w lasach Europy szkodliwy dla jesionu grzyb *Chalara fraxinea* nie powoduje znaczących (widocznych) szkód w nielicznych drzewostanach jesionowych pasa technicznego.

Ocena ochrony przeciwpożarowej

W trakcie prac taksacyjnych stwierdzono jedynie kilka przypadków po wypaleniu pokrywy gleby. Wynik pożarowy w postaci pięciu niewielkich pożarów pokrywy gleby, bez strat w drzewostanach, zasługuje na najwyższą ocenę.

Sporządził:

3. Opis zasad określania zadań gospodarczych dla nadleśnictwa wraz z zestawieniami tych zadań

3.1. Podstawy gospodarki przyszłego okresu

Tworząc projekt planu urządzenia lasu dla Urzędu Morskiego w Szczecinie kierowano się przede wszystkim określeniem dominujących funkcji, jakie pełnią te lasy dla człowieka i środowiska przyrodniczego. Uznano, że dominującymi są funkcje ochronne oraz turystyczno-wypoczynkowe. Ważnym walorem dużej części omawianych lasów jest występowanie siedlisk przyrodniczych i roślin, które w innych częściach kraju nie występują lub występują bardzo rzadko. Zauważono też potrzebę przebudowy części lasów, które rosnąc na niewłaściwych dla siebie siedliskach tworzą zbiorowiska zastępcze, zajmując w ten sposób potencjalne obszary występowania siedlisk przyrodniczych. Przebudowę takich drzewostanów ograniczono jednak do niezbędnego minimum, mając na względzie rolę ochronną oraz krajobrazową. Nadmierne bowiem wycięcie drzewostanów starych i zastąpienie ich uprawami wpłynęłoby bardzo niekorzystnie na rolę turystyczno-wypoczynkową tych lasów. Rola ta jest mocno akcentowana w okresie letnio-jesiennym, kiedy społeczeństwo korzysta z dobrodziejstw tutejszego klimatu i specyficznego, „najodowanego” powietrza.

Pierwszym ważnym założeniem w konstrukcji projektu planu urządzenia lasu było zaliczenie całości lasów do gospodarstwa specjalnego, co oznacza, że o potrzebie użytkowania rębnych lasów decydują indywidualne potrzeby hodowlane drzewostanów, a nie potrzeby realizacji wyliczonych etatów cieć. Dla gospodarstwa tego nie wylicza się bowiem etatów teoretycznych. Drugim ważnym elementem, determinującym założenia planistyczne było utrzymanie ochronnej roli lasów. Dla lasów położonych wzdłuż wybrzeża morskiego pozostawiono przynależność do lasów glebochronnych, zaś dla pozostałych lasów UMS - wodochronnych. Przynależność do lasów ochronnych nie wynika wprost z aktu prawnego ustanowionego przez Ministra Środowiska, jednak wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie wyjaśniło pismo Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 16 lipca 1993 r., znak spr. DL.1-1-034-45/93, które wskazało na ochronną rolę lasów wynikającą wprost z ustawy o lasach. Podział lasów na kategorie ochronności, wg ich powierzchni z podziałem na poszczególne obwody wybrzeża przedstawia poniższa tabela.

OOW	Rezerваты	Lasy wodochronne	Lasy glebochronne
Niechorze	-	-	360,18
Międzyzdroje	-	57,69	333,01
Wolin	0,65	14,07	-
Nowe Warpno	-	27,57	-
Razem	0,65	99,33	693,19

W planie urządzenia lasu V rewizji utrzymano dotychczasowy podział na kategorie ochronności.

Trzecim ważnym elementem regulującym założenia gospodarki leśnej było przyjęcie wieków rębności, które są wyższe niż w typowych lasach gospodarczych. Dla podstawowych gatunków drzew wygląda to następująco:

Rodzaj drzewa	Wiek rębności UMS	Przeciętnie w Polsce
So	120	100
Db	180	140
Bk	140	110

Wiek rębności ustalony podczas Komisji Założeń Planu

Rodzaj drzewa	Wiek rębności
So	120
Św	100
Db	180
Bk	140
Brz, Ol, Kl	80
Os, Tp	60

Wiek rębności określony podczas Komisji Założeń Planu zostały przyjęte, jako ramowe. Wskazano bowiem, że taksator miał ustalać na gruncie indywidualny wiek rębności dla każdego drzewostanu, z uwzględnieniem stanu drzewostanu na gruncie oraz potrzeb hodowlanych i potrzeb przebudowy. W związku z tym część drzewostanów, zwłaszcza sosnowych, mimo osiągnięcia ramowych wieków rębności nie została zaplanowana do użytkowania rębego. Ważnym czynnikiem, który determinował taki sposób postępowania, było położenie większości lasów UMS w obszarach Natura 2000.

Również regulacja użytkowania przedrębego miała, w ramach tworzenia projektu planu u.l. lasów UMS, odmienne założenia niż ma to miejsce w przypadku gospodarki leśnej prowadzonej w Lasach Państwowych. Podobnie jak w użytkowaniu rębnym, taksator na gruncie określał, czy dany drzewostan wymaga pielęgnacji w postaci czyszczeń lub trzebieży, a następnie określał - na podstawie stanu lasu - orientacyjny wskaźnik pozyskania masy w ramach cięć pielęgnacyjnych, wyrażając go w procencie zasobności. Suma tak określonych miąższości drewna przeznaczonych do pozyskania, stanowiła etat miąższościowy użytkowania przedrębego. Przyjęto zasadę, że drzewostany cenne przyrodniczo, o wysokich walorach turystycznych, a także przerzedzone czy szczególnie narażone na czynniki abiotyczne, położone na nieustabilizowanych wydmach, pozostawia się bez wskazania gospodarczego skutkującego użytkowaniem lasu.

Kolejną specyfiką gospodarki leśnej w lasach Urzędu Morskiego w Szczecinie jest stałe zagrożenie ze strony wiatrów wywalających w okresach sztormowych oraz duża ilość użytków przygodnych w drzewostanach, w których nie było potrzeb pielęgnacyjnych. Wzorem poprzedniej rewizji planu urządzenia lasu przyjęto więc zasadę ustalenia orientacyjnej miąższości użytków przygodnych, na podstawie doświadczeń z lat ubiegłych. Pozwoli to na:

- zrealizowanie użytkowania przedrębego w drzewostanach wymagających pielęgnacji, gdyż użytki przygodne nie będą obciążać miąższości drewna pochodzącej z planowanego użytkowania przedrębego,
- zrealizowanie użytkowania rębego, będącego najczęściej inicjowaniem lub kontynuacją przebudowy lasu.

Podział na ostępy

W przypadku lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie podział lasu na ostępy nie znajduje zastosowania. O potrzebie objęcia drzewostanu rębnią decydują względy hodowlane i stan lasu, a w przypadku wydzielenia o większych powierzchniach, na lokalizację cięć wpływają takie elementy jak: wystawa terenu, odległość od krawędzi klifu, narażenie na wiatry wywalające, sąsiedztwo zabudowań lub infrastruktury turystycznej, walory przyrodnicze itp.

3.2. Określenie rozmiaru użytkowania rębego i przedrębego

Użytkowanie rębne

Jak już wspomniano, zaliczenie całości lasów do gospodarstwa specjalnego, oznacza, że o potrzebie użytkowania rębego lasów decydują indywidualne potrzeby hodowlane drzewostanów, a nie potrzeby realizacji wyliczonych etatów cieć. Dla gospodarstwa tego nie wylicza się bowiem etatów teoretycznych.

Rodzaje rębni ustalono kierując się zasadą wykorzystania w jak największym stopniu rębni gniazdowych i częściowych. W uzgodnieniu ze służbami UMS zastosowano kilka odstępstw od tej reguły, a wynikało to z doświadczeń gospodarczych poprzednich okresów gospodarczych. Bardzo trudno jest bowiem uzyskać w borach UMS, odnowienie naturalne sosną. Podejmowane próby kończyły się tym, że drzewostany przerzedzone do stanu zadrzewienia 0,4-0,5, nie dawały obsiewu, mimo starannego przygotowania gleby. Drzewostany takie, cechujące się luźnym zwarcim, były mocno narażone na wiatry wywalające i w jednym przypadku musiano w wyniku takich szkód uprzętnąć nasienniki i odnowić powierzchnię zrębową w sposób sztuczny. W niniejszym planie urządzenia lasu, pozycje nieudanych rębni częściowych, zaprojektowano do wycięcia rębnią lb.

Wykaz projektowanych cięć rębnych przedstawia tabela, stanowiąca instrukcyjny wzór nr 6:

Oddz. pododdz. (nr działki manipul.)	Gospo- darstwo	Rodzaj rębni i % miąższości	Skrócony opis d-stanu: TSL, gat. pan., wiek, bonit.,zadrzew.	Powierzchnia - ha		Razem grub. (m3) brutto/netto
				manipulacyjna	do odnow.	
367 -g	S	IIIB 30	LMŚW, SO 125 III 0,7	1,14	0,34	80 66
369 -c	S	IIIB 30	LMŚW, SO 115 II 0,7	1,45	0,43	119 101
369 -g	S	IIIB 30	LMŚW, SO 115 II 0,8	1,52	0,46	188 163
370 -g	S	IIIB 30	LMŚW, SO 130 III 0,7	2,27	0,68	150 123
375 -c	S	IIIA 30	BMŚW, SO 135 IV 0,9	2,38	0,71	176 145
375 -d	S	IIIA 30	BMŚW, SO 135 IV 0,7	1,57	0,47	78 64
382 -a	S	IIIB 30	LMŚW, SO 125 III 0,8	3,84	1,15	276 230
383 -b	S	IIIB 30	LMŚW, SO 125 III 0,7	3,21	0,96	204 170
383 -c	S	IIIAU 90	LMŚW, SO 145 III KO	1,28	1,28	126 108
387 -h	S	IIIB 30	LMŚW, BRZ 71 I 0,9	4,79	1,44	488 412
388 -i	S	IIA 20	LMŚW, BRZ 95 II KO	0,46		15 12
392B -d	S	IB 90	BŚW, SO 125 IV 0,9	0,66	0,66	130 108
394 -f	S	IIIA 30	BMŚW, SO 135 III 0,9	3,52	1,06	282 236
396 -d 1	S	IB 90	BŚW, SO 140 IV 0,9	2,79	2,79	513 432
415 -d	S	IIA 50	LMŚW, BK 80 III KDO	2,43	1,94	257 230
415 -f	S	IIA 30	LMŚW, BK 50 II KO	1,16	0,35	47 42
415 -g	S	IIA 50	LMŚW, BK 80 III KDO	0,96	0,67	100 88
416 -b	S	IIA	LMŚW, BK 80	2,28	0,68	285

Oddz. pododdz. (nr działki manipul.)	Gospodarstwo	Rodzaj rębni i % miąższości	Skrócony opis d-stanu: TSL, gat. pan., wiek, bonit.,zadrzew.	Powierzchnia - ha		Razem grub. (m3)
				manipulacyjna	do odnow.	brutto/netto
		50	II KO			260
417 -d	S	IIA 40	LMŚW, BK 165 III KO	3,60	1,08	352 322
417 -h	S	IIA 50	LMŚW, BK 165 III KO	2,30		274 252
418 -f	S	IIA 40	LMŚW, SO 160 III KO	2,36	0,47	266 234
418 -g	S	IB 90	BMŚW, SO 160 IV 0,9	1,43	1,43	297 248
418 -j	S	IB 90	BŚW, SO 160 IV 1,0	1,05	1,05	225 189
419 -b	S	IB 90	BŚW, SO 160 IV 0,7	1,78	1,78	256 216
419 -i	S	IB 90	BMŚW, SO 160 IV 0,4	0,22	0,22	18 18
13P -a	S	IIIB 40	LMŚW, DB.S 110 III KO	1,85	0,56	126 104
13P -c	S	IIIB 40	LMŚW, DB.S 115 III KO	2,70	0,81	150 122
14P -c	S	IIA 30	LMŚW, BRZ 85 II KO	0,50		28 24
420 -f	S	IB 90	BMŚW, SO 140 IV 0,6	0,88	0,88	117 99
420 -i	S	IB 90	BŚW, SO.C 91 III 0,7	0,69	0,69	116 95
11L -f	S	IIA 50	LMW, BRZ 95 III 0,8	0,50	0,40	55 45
13L -a	S	IIIB 30	LMŚW, SO.C 100 II 0,9	1,87	0,56	180 148

Sumę powierzchni i miąższości drzewostanów zaprojektowanych do użytkowania rębego, wg rodzajów rębni i miąższości do pozyskania wg gatunków panujących przedstawia poniższa tabela.

Wzór 6 – część II:

Gospodarstwo	Powierzchnia - ha		Razem grub. (m3)	Orientacyjna miąższość grubizny netto na całej powierzchni wg gatunków drzew (m3)								
	manipulacyjna	do odnow.		So,Md	Św	Jd, Dg	Db, Js, Kl, Wz, Jw	Bk	Gb	Brz, Ak	Ol	Os, Tp, Wb, Lp
S IB	9,50	9,50	1672 1405	1405								
S IIA	16,55	5,59	1679 1509	234				1194		81		
S IIIA	7,47	2,24	536 445	445								
S IIIAU	1,28	1,28	126 108	108								
S IIIB	24,64	7,39	1961 1639	1001			226			412		
Razem	59,44	26,00	5974 5106	3193			226	1194		493		

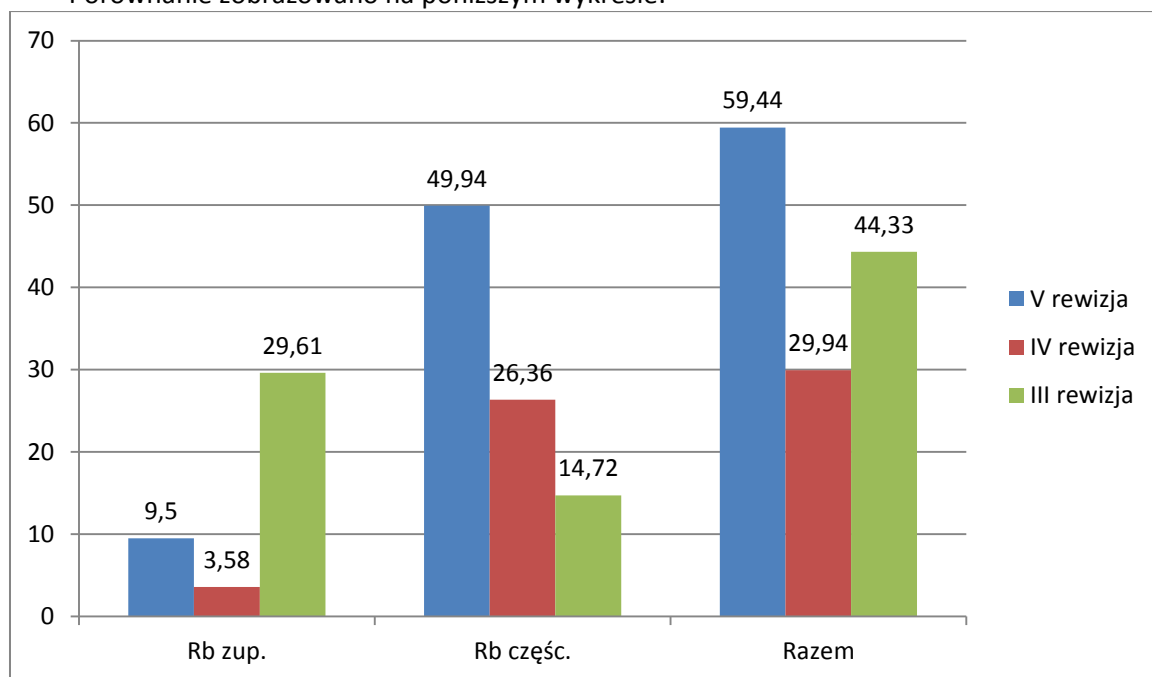
Zestawienie powierzchni manipulacyjnej w ujęciu instrukcyjnej tabeli nr 15

Gospodarstwo Sposób zagospodarowania	Rębnie zupełne	Rębnie częściowe, gniazdowe i stopniowe			Ogółem
		cięcia uprząt.	cięcia pozost.	razem	
	ha				
SPECJALNE (S)	9,50	1,28	48,66	49,94	59,44
LASÓW OCHRONNYCH (O)	-	-	-	-	-
LASÓW GOSPODARCZYCH (GZ)	-	-	-	-	-
LASÓW GOSPODARCZYCH (GPZ)	-	-	-	-	-
LASÓW GOSPODARCZYCH (GP)	-	-	-	-	-
RAZEM GOSPODARSTWO (G)	-	-	-	-	-
OGÓŁEM UMS W SZCZECINIE	9,50	1,28	48,66	49,94	59,44

Porównanie użytkowania rębego z poprzednimi rewizjami planu u.l.

Porównanie danych III-V rewizji planu urządzenia lasu w zakresie planowanego użytkowania rębego wskazuje na zwiększające się potrzeby użytkowania, wynikające ze starzenia się drzewostanów. Drugim wyraźnym trendem jest zwiększenie się powierzchni rębni częściowych. Pamiętać jednak należy, że w ramach cięć rębnych V rewizji znajdują się pozycje, które są kontynuacją rębni zainicjowanych w poprzednim dziesięcioleciu.

Porównanie zobrazowano na poniższym wykresie:

Wykaz drzewostanów w KO i KDO

Wykaz drzewostanów w klasie odnowienia – wzór nr 4

Oddz. pododdz.	Gospodarstwo	Powierzchnia ha	Miąższość grubizny na całej powierzchni m3 brutto	Okres uprzętnięcia	Orientacyjny (częstkowy) etat cięć m3/rok	Projektowane cięcia rębne na 10-lecie			
						powierzchnia. - ha		miąższość -m3	
						manipulacyjna	do odnowienia	brutto	netto
383 -c	S	1,28	140	5	28	1,28	1,28	126	108
388 -i	S	0,46	75	20	4	0,46	0,00	15	12
415 -f	S	1,16	155	15	10	1,16	0,35	47	42
416 -b	S	2,28	570	15	38	2,28	0,68	285	260
417 -d	S	3,60	880	15	59	3,60	1,08	352	322
417 -h	S	2,30	550	15	37	2,30	0,00	274	252
418 -f	S	2,36	665	15	44	2,36	0,47	266	234
13P -a	S	1,85	315	10	32	1,85	0,56	126	104
13P -c	S	2,70	375	15	25	2,70	0,81	150	122
14P -c	S	0,50	95	15	6	0,50	0,00	28	24
Razem UMS	S	18,49	3820		283	18,49	5,23	1669	1480

W tabeli należy zwrócić uwagę na okres uprzętnięcia, który jest na ogół długi, co oznacza, że pozycje te znajdują się dopiero w początkowej fazie odnowienia w ramach rębni częściowych. Średnie orientacyjne, cząstkowe etaty cięć w przeliczeniu na rok nie są wysokie, co wskazuje na wydłużony i mało intensywny proces odślaniania odnowień. Działania te są zgodne z wymogami proekologicznej gospodarki leśnej.

Wykaz drzewostanów w klasie do odnowienia – wzór nr 5

Oddz. pododdz.	Gospodarstwo	Powierzchnia ha	Miąższość grubizny na całej powierzchni m3 brutto	Okres uprzętnięcia	Orientacyjny (częstkowy) etat cięć m3/rok	Projektowane cięcia rębne na 10-lecie			
						powierzchnia. - ha		miąższość -m3	
						manipulacyjna	do odnowienia	brutto	netto
415 -d	S	2,43	515	25	21	2,43	1,94	257	230
415 -g	S	0,96	200	20	10	0,96	0,67	100	88
Razem UMS	S	3,39	715		31	3,39	2,61	357	318

Użytkowanie przedrębne

Regulacja etatu cięć użytków przedrębnych w lasach Urzędu Morskiego w Szczecinie metodą stosowaną w Lasach Państwowych (ogółem do obrębu leśnego), z wielu względów nie mogła być zastosowana. Najważniejsze przeszkody w takim podejściu do planowania użytkowania to:

- zbyt mała powierzchnia obiektu, przy jednoczesnym dużym zróżnicowaniu lasów,
- mała reprezentatywność warstw gatunkowo-wiekowych, jako podstawowego elementu statystycznej metody reprezentacyjnej pomiaru miąższości,
- duże zróżnicowanie cech taksacyjnych (Ia-V bonitacja w sośnie) i smukłość drzew wykraczająca poza parametry tabelaryczne,
- duża powierzchnia drzewostanów bez planowanych zadań gospodarczych,
- konieczność indywidualnego ustalania potrzeb pielęgnacyjnych w zależności od stanu lasu.

W związku z powyższym, kontynuując jak najbardziej sensowne podejście do zagadnienia użytkowania przedrębego zastosowane w poprzedniej rewizji, potrzeby pielęgnacyjne (lub ich brak) określano na gruncie, określając intensywność cięcia wyrażoną w procencie miąższości ogólnej.

Suma tak określonych miąższości drewna przeznaczonych do pozyskania, stanowi etat miąższościowy użytkowania przedrębego. Przyjęto zasadę, że drzewostany cenne przyrodniczo, o wysokich walorach turystycznych, a także przerzedzone czy szczególnie narażone na czynniki abiotyczne, położone na nieustabilizowanych wydmach, pozostawia się bez wskazania gospodarczego skutkującego użytkowaniem lasu.

Zestawienie sumy miąższości drzewostanów przeznaczonych do użytkowania przedrębego wg rodzaju zabiegu:

Rodzaj zabiegu	Zapas brutto	Zapas netto	Średnia intensywność w %	Do pozyskania brutto	Do pozyskania netto
TW	13760	12240	8,1	1109	993
TP	73050	61765	7,0	5077	4299
Razem	86810	74005	7,2	6186	5292

W trakcie prac taksacyjnych nie projektowano pielęgnowania młodników z pozyskaniem masy CP-P, lecz typowe zabiegi hodowlane, określane symbolem CP. Zabiegi takie były projektowane w poprzedniej rewizji planu u.l., jednak ich znikoma realizacja, co wynika z analizy gospodarki przeszłej, wskazuje na niecelowość takiego ujęcia czyszczeń późnych w tym specyficznym obiekcie.

Wykaz drzewostanów zaprojektowanych do użytkowania rębego zawarto w wykazach czynności gospodarczych zaplanowanych dla poszczególnych obwodów ochrony wybrzeża. Jest to lista 201 pozycji.

Zestawienie zbiorcze powierzchni drzewostanów zaprojektowanych do użytkowania przedrębego we wskazaniach gospodarczych opisu taksacyjnego, wg rodzajów cięć i gatunków panujących oraz klas i podklas wieku przedstawia poniższa tabela:

Tabela XVI

Rodzaj cięcia	Gatunek panujący	Powierzchnia (ha) wg klas i podklas wieku												
		I		II		III		IV		V		VI	VII	Razem
		1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121 i wyżej	
Czyszczenia późne (CPP)	Razem													
Trzebieże wczesne (TW)	SO		0,19	7,57	59,73	51,89	2,05							121,43
	MD			1,89										1,89
	DB.S			0,24										0,24
	JW			0,5										0,5
	BRZ				0,28									0,28
	OL			0,8										0,8
	Razem		0,19	11	60,01	51,89	2,05							125,14
Trzebieże późne (TP)	SO				6,41	28,73	24,18	22,87	19,92	22,88	23,99	65,32	29,29	243,59
	SO.C								0,73	4,8	6,03	1,18		12,74
	ŚW							1,04						1,04
	BK						1,03		0,89					1,92
	DB.S					2,14	6,01	0,66	0,74	0,61	1,2			11,36
	JW				1,42									1,42
	JS				0,51		7,86							8,37
	BRZ					2,37		8,27	6	3,96	3,52			24,12
	OL								11,66	4,32	8,11			24,09

	Razem				8,34	33,24	39,08	32,84	39,94	36,57	42,85	66,5	29,29	328,65
Łącznie	SO		0,19	7,57	66,14	80,62	26,23	22,87	19,92	22,88	23,99	65,32	29,29	365,02
	SO.C								0,73	4,8	6,03	1,18		12,74
	MD			1,89										1,89
	ŚW							1,04						1,04
	BK						1,03		0,89					1,92
	DB.S			0,24		2,14	6,01	0,66	0,74	0,61	1,2			11,6
	JW			0,5	1,42									1,92
	JS				0,51		7,86							8,37
	BRZ				0,28	2,37		8,27	6	3,96	3,52			24,4
	OL			0,8					11,66	4,32	8,11			24,89
Ogółem			0,19	11	68,35	85,13	41,13	32,84	39,94	36,57	42,85	66,5	29,29	453,79

*- dotyczy rzeczywistej powierzchni manipulacyjnej, bez powtórzeń (nawrotów) w 10. leciu

Ogółem trzebieże zaplanowano na powierzchni 453,79 ha. Są to drzewostany wymagające zabiegów pielęgnacyjnych ze względów hodowlanych, ochrony lasu i przebudowy stopniowej. Nie planowano w trzebieżach zabiegów dwunawrotowych.

Na podstawie powierzchni drzewostanów przewidzianych do użytkowania przedrębego oraz miąższości użytków przedrębnych wyliczono następujące średnie wskaźniki intensywności cięć w m³/ha:

Rodzaj zabiegu	Powierzchnia	Masa użytków netto	Średnia intensywność w m ³ /ha netto
TW	125,14	993	7,93
TP	328,65	4299	13,08
Razem	453,79	5292	11,66

Intensywność ta powinna uwzględniać pozyskanie użytków przygodnych, na pozycjach z zaplanowaną trzebieżą. Wymaga to takiego podejścia służb UMS do ewidencjonowania użytków przygodnych.

Etat miąższościowy użytków głównych

Zestawienie etatu powierzchniowego i miąższościowego użytków głównych przedstawia tabela XVII

Tabela XVII

Kategoria cięć	Powierzchnia		Miąższość grubizny	
	ha		w m ³	
	cięcia* (manipulacyjna)	do odnowienia	brutto	netto
I. Użytki rębne:				
A. Zaliczone na poczet przyjętego etatu (powierzchniowego)	59,44	26,00	5974	5106
Spodziewany przyrost 5% miąższości użytków rębnych	-	-	299	255
Łącznie użytki rębne ze spodziewanym przyrostem	59,44	26,00	6273	5361
B. Nie zaliczone na poczet przyjętego etatu (powierzchniowego)				
1. uprzątnięcie płazowin			0	0
2. uprzątnięcie nasienników i przestojów			72	61
3. pozostałe			60	49
Razem nie zaliczone	-	-	132	110
Razem użytki rębne	59,44	26,00	6405	5471
II. Użytki przedrębne				
A. Czyszczenia	-	-	-	-
B. Trzebieże	453,79	-	6186	5292
Razem użytki przedrębne (m ³ wg przyjętego etatu)	453,79	-	6186	5292
Ogółem użytki główne (I+II)	513,76	26,00	12372	10584

* dotyczy rzeczywistej powierzchni manipulacyjnej bez uwzględniania powtórzeń (nawrotów) w 10-leciu

Użytki przygodne

Tak jak to przyjęto w poprzedniej rewizji planu urządzenia lasu, ze względu na:

- dużą powierzchnię lasów niewymagających pielęgnacji i nie objętych użytkowaniem rębnym,
- stałymi szkodami powodowanymi przez sztormowe wiatry wywalające

przyjęto by etat cięć powiększyć o masę użytków przygodnych, która będzie pozyskana na powierzchniach nie objętych zabiegami gospodarczymi. Opierając się na doświadczeniach lat ubiegłych przyjęto wskaźnik 5% miąższości drzewostanów nie przewidzianych do użytkowania.

Powierzchnia i miąższość drzewostanów nie objętych użytkowaniem rębnym i przedrębnym:

Powierzchnia (ha)	Miąższość brutto	Wskaźnik 5% dla użytków przygodnych	Miąższość użytków przygodnych	
			brutto	netto
192,53	31720	1586	1586	1269

Należy zwrócić przy tym uwagę, że użytki przygodne pozyskiwane w wydzieleniach przewidzianych do użytkowania rębego i przedrębnego powinny być odnotowywane na tych pozycjach planu, obciążając masowe wykonanie etatu użytkowania rębego i przedrębnego.

Użytki przygodne powinny być oddzielnie ewidencjonowane tylko na pozycjach nie przewidzianych do użytkowania – brak wskazań gospodarczych.

Łącznie użytki główne wraz z ujęciem masy użytków przygodnych – nieprzekraczalny etat cięć w użytkowaniu głównym wynosi:

14 177 m³ brutto co stanowi
12 032 m³ netto.

W porównaniu z poprzednią rewizją planu urządzenia lasu etat netto jest większy o 22196 m³, co wynika głównie ze wzrostu zasobów drzewnych ogółem oraz etatu cięć wynikającego z potrzeb przebudowy oraz KO i KDO.

Zestawienie użytkowania głównego z podziałem na Obwody Ochrony Wybrzeża:

OOW	Pow. leśna	Użytkowanie rębne			Użytkowanie przedrębne		
		ha	m3 brutto	m3 netto	ha	m3 brutto	m3 netto
Niechorze	364,21	18,66	1467	1228	186,38	2318	1989
Międzyzdroje	398,64	40,78	4938	4243	263,15	3828	3270
Wolin	14,73	0	0	0	0,52	7	6
Nowe Warpno	27,87	0	0	0	3,74	33	27
Razem	805,45	59,44	6405	5471	453,79	6186	5292

Użytki przygodne na gruntach nie przewidzianych do użytkowania mają być rozliczne globalnie w całym UMS

3.3. Zestawienie i opisanie zadań z zakresu hodowli lasu

Powierzchniowy rozmiar zadań z zakresu hodowli lasu przedstawia tabela nr XVIII

W wyniku taksacji lasu nie stwierdzono halizn, płazowin ani zrębów zaległych. Odnowienie zrębów projektowanych na powierzchni otwartej zaplanowano na powierzchni 9,50 ha, a przy rębniach złożonych na powierzchni 16,50 ha.

Podsadzenia produkcyjne, jako element realizacji przebudowy częściowej (typu B) zaprojektowano na powierzchni 24,50 ha. Dolesienia zinwentaryzowanych luk i przerzedzeń zaprojektowano na powierzchni 1,45 ha, natomiast poprawek i uzupełnień wymaga powierzchnia 0,81 ha.

Wprowadzanie podszytów zaprojektowano na powierzchni 0,50 ha a mała powierzchnia tego zabiegu wynika z dużego, jak na ten obiekt, rozmiaru podsadzeń produkcyjnych i odnowień pod osłoną realizowanych w ramach rębni. Podszyty również pojawiają się w lasach UMS spontanicznie, jeżeli tylko znajdują ku temu odpowiednie warunki.

Pielęgnowanie upraw, na które składają się zabiegi pielęgnowania gleby oraz czyszczeń wczesnych, zaprojektowano na powierzchni łącznej 60,08 ha.

Nie projektowano pielęgnacji upraw na powierzchniach projektowanych do użytkowania rębego, dlatego, że zabieg ten jest uzależniony od wykonania rębni. Jest to zgodne z obowiązującą Instrukcją urządzania lasu.

Pielęgnowanie młodników (CP) zaprojektowano na powierzchni 20,87 ha. W ramach tego zabiegu nie przewidziano pozyskania grubizny.

Melioracji wodnych nie planowano.

Melioracje agrotechniczne to suma zadań głównie związanych z porządkowaniem powierzchni i przygotowaniem gleby przed pracami odnowieniowymi.

Tabela nr XVIII

Typ siedliskowy lasu	Odnowienia i zalesienia							Poprawki i uzupełnienia	Ogółem odnowienia, dolesienia, poprawki i uzupełnienia	Wprowadzanie podszytów	Pielęgnowanie				Melioracje	
	otwarte			pod osłoną			razem				upraw		młodników	razem	wodne	agrotechniczne
	halizny, płazowiny, zręby	grunty nieleśne	zręby projektowane	przy rębniach złożonych	podsadzenia	dolesianie luk i przerzedzeń										
											Powierzchnia zredukowana - ha					
BMŚW			2,53	2,24	9,35	0,09	14,21	0,07	14,28		12,27	1,55	3,45	17,27		14,21
BMW					1,04		1,04		1,04		1,04			1,04		1,04
BS						0,27	0,27	0,42	0,69		0,69		1,73	2,42		0,69
BŚW			6,97				6,97	0,24	7,21	0,50	0,66	0,85	6,39	7,90		7,21
BW																
LMŚW				13,86	13,08	0,29	27,23	0,08	27,31		17,05	22,64	6,95	46,64		24,88
LMW				0,40			0,40		0,40		0,69	0,69	0,38	1,76		0,40
LŚW					1,03		1,03		1,03		1,03		0,77	1,80		1,03
LW						0,80	0,80		0,80		0,80			0,80		0,80
OL																
OIJ											0,12		1,20	1,32		
LŁ																
OGÓŁEM			9,50	16,50	24,50	1,45	51,95	0,81	52,76	0,50	34,35	25,73	20,87	80,95		50,26

Prace odnowieniowe należy realizować w oparciu o typy drzewostanów ustalone i opisane w opisie taksacyjnym indywidualnie dla każdego wydzielania leśnego.

Tabela typów drzewostanów przypisanych do wydzieli leśnych, w oparciu o kryteria fitosocjologiczne wraz z orientacyjnym składem gatunkowym upraw, jako pierwszym etapem osiągnięcia założonego celu hodowlanego przedstawia poniższa tabela:

TSL	TD	Orientacyjny ramowy skład gatunkowy upraw (%)
BS	SO	So 90, Brz i in. 10
BŚW	SO	So 80, Brz i in. 20
BW	SO	So 80, Brzo i in. 20
BMŚW	BK BRZ DB	Db 40-50, Brz 30, Bk 20-30, So in. 10
	BRZ BK DB	Db 40-50, Bk 30-40, Brz 20-30
	BRZ DB	Db 50-60, Brz 20-30, So i in. 10-20
	BK DB	Db 50-60, Bk 30-40, Brz i in. 10-20
BMW	BRZ DB	Db 50-60, Brzo 20-30, So i in. 10-20
LMŚW	BK	Bk 90, Db, So i in. 10
	BK BRZ DB	Db 40-50, Brz 30, Bk 20-30
	BK DB	Db 50-60, Bk 30-40, Brz i in. 10-20
	BK JW DB	Db 50-60, Jw 30-40, Bk 10-20
	BK KL DB	Db 50-60, Kl 30-40, Bk 10-20
	BRZ BK DB	Db 40-50, Bk 30-40, Brz 20-30
	BRZ DB	Db 50-60, Brz 20-30, So i in. 10-20
	GB BK DB	Db 50-60, Bk 20-30, Gb i in. 10-20
	GB DB	Db 60-80, Gb 20-30, Jw in. 10
	GB JW DB	Db 50-60, Jw 20-30, Gb i in. 10-20
	JS JW DB	Db 50-60, Jw 20-30, Js i in. 10-20
	JW BK DB	Db 50-60, Bk 20-30, Jw i in. 10-20
	JW DB	Db 60-80, Jw 20-30, Bk i in. 10
LMW	LP JW DB	Db 50-60, Jw 20-30, Lp i in. 10-20
	BK BRZ DB	Db 40-50, Brz 30, Bk 20-30
	BK DB	Db 50-60, Bk 30-40, Brz i in. 10-20
	BK JW DB	Db 50-60, Jw 30-40, Bk 10-20
	BK LP DB	Db 50-60, Lp 30-40, Bk 10-20
	BRZ BK DB	Db 40-50, Bk 30-40, Brz 20-30
	BRZ DB	Db 60-70, Brz 20-30, So i in. 10
	DB JS OL	Ol 50-60, Js 20-30, Dbs i in. 10-20
	DB OL	Ol 60-80, Dbs 20-30, Js i in. 10
	GB DB	Db 60-80, Gb 20-30, Wz i in. 10
	OL	Ol 90, Js i in. 10
LŚW	OL BK DB	Db 40-50, Bk 20-30, Ol 10-20
	BK	Bk 90, Db in 10
	BK DB	Db 50-60, Bk 30-40, Brz i in. 10
	BK JS DB	Db 50-60, Js 20-30, Bk i in. 20
	BK JW DB	Db 50-60, Jw 20-30, Bk i in. 20
	GB DB	Db 60-80, Gb 20-30, Bk i in. 10
	JS BK DB	Db 50-60, Bk 20-30, Js i in. 20
	JS DB	Db 60-80, Js 20-30, Wz i in. 10
	JS GB DB	Db 50-60, Gb 20-30, Js i in. 20
	JS JW DB	Db 50-60, Jw 20-30, Js i in. 20
LW	JW DB	Db 60-80, Jw 20-30, Bk i in. 10
	WZ JS DB	Dbs 50-60, Js 20-30, Wz i in 10-20
OL	JS OL	Ol 60-70, Js 20, Wz i in. 10
	OL	Ol 90, Js i in. 10
OLJ	DB JS OL	Ol 40-60, Js 20-30, Dbs 10-20
LŁ	JS OL	Ol 60-70, Js 20, Wz i in. 10
	WB TP	Tpb 50-60, Wb 20-30, Wz i in. 10
	WZ JS DB	Dbs 40-60, Js 20-30, Wz 10-20

Ze względu na trwającą chorobę jesionu, która uniemożliwia wyhodowanie tego gatunku w szkółkach leśnych, a także jego skuteczne wprowadzenie na uprawach, zaleca się zastępować jesion takimi gatunkami, jak: Wz, Ol, Dbs, Jw, Kl. W przypadku stosowania prac odnowieniowych na siedliskach przyrodniczych, należy zapoznać się ze szczegółowym opisem tych siedlisk w

Programie ochrony przyrody. Gatunki domieszkowe należy stosować zgodnie z opracowaniami fitosocjologicznymi dla poszczególnych potencjalnych zespołów roślinnych.

3.4. Kierunkowe wytyczne z zakresu ochrony lasu

Podstawowym celem do jakiego należy dążyć w ramach gospodarowania lasami UMS jest osiągnięcie optymalizacji zadań ochronnych pełnionych przez lasy. Jednym z warunków właściwego wypełniania celów ochronnych jest harmonia biocenozy i biotopu. Podstawą do oceny zgodności biocenozy z biotopem była odpowiednio ukierunkowana inwentaryzacja lasu, która uwzględniała rozpoznanie warunków biotopu poprzez zaimplementowanie do planu urządzenia lasu wyników prac glebowo – siedliskowych.

Podczas prac terenowych zarejestrowano istotne uszkodzenia w drzewostanach (od 10%). Ich syntetyczne ujęcie zostało przedstawione w rozdziale 1.7.

Dane potwierdziły, że największą grupę uszkodzeń stanowią uszkodzenia klimatyczne, do których zaliczano presję wiatru od morza, zwłaszcza na klifach bezpośrednio wystawionych na wiatr. Oprócz szkód bezpośrednich, a więc wiatrołomów i wiatrowałów powodowanych przez wiatry sztormowe, szkody przejawiają się w niewłaściwej smukłości drzew, kształcie pni i koron, przerzedzeniu koron w wyniku przedostawania się słonej wody do aparatów szparkowych liści i igieł, itp. W głąb pasa technicznego szkody te zmniejszają się, a w dalszych położeniach, zwłaszcza w obniżeniach terenu stają się nieistotne gospodarczo.

Sztormowe wiatry wywołujące są zjawiskiem nieodłącznie związanym z pasem nadmorskim, na którym zlokalizowane są lasy użytkowane przez Urząd Morski w Szczecinie. Szkody od wiatru można w pewien sposób minimalizować, ale ich uniknięcie jest praktycznie rzecz biorąc niemożliwe.

Optymalny byłby układ powierzchni od morza w kierunku lądu, na którym znajdowałyby się: wydma przednia, wtórna, biała, niskie zadrzewienia (grunty nieleśne zakrzewione, grunty do naturalnej sukcesji, uprawy i młodniki), młodniki, tyczkowiny, drzewostany starsze poza szczytem wydm szarych. Mniej więcej taki układ można obserwować na odcinku kilometrażu 354-362 oraz 416-423. W tych rejonach szkody od wiatru są najmniejsze. Większym problemem jest sytuacja, przy której silne wiatry napierają wprost na ścianę lasu rosnącego na klifie piaszczystym lub gliniastym, przy czym pamiętać należy, że klify te są też najczęściej abradowane, a jednym ze sposobów ochrony takich klifów jest ich odciążanie, które polega na usuwaniu skrajnych drzew. To niestety powoduje odsłanianie kolejnych drzew, których odporność na wiatry jest mniejsza. Łączenie ochrony abradowanych brzegów klifowych z ochroną drzew przed wiatrem jest więc zadaniem trudnym, ale służby ochrony wybrzeża bazując na swoich doświadczeniach próbują rozwiązywać ten problem w sposób optymalny. Właściwej ochronie drzewostanów przed wiatrami sprzyja też dobrze wykształcona warstwa oszyjka i okrajka na skraju klifu. Są miejsca, gdzie rzeczywiście warstwy te są dobrze wykształcone, np. w rejonie Pobierowa. Szczyty klifów piaszczystych, czego przykładem są rejonu położone na wschód od Pogorzelic, są na ogół pozbawione warstwy krzewiastej, jednak niskie drzewostany średnich klas wieku są nieco odporniejsze na wiatry.

Pozostałe czynniki szkodotwórcze nie są zbyt dużym problemem dla lasów administrowanych przez UMS. Ochrona polega więc na stosowaniu zabezpieczania przed szeliniakiem sosnowcem na uprawach leśnych w pierwszych latach wzrostu oraz ochrony przed zwierzyną (głównie sarna, zając, rzadziej jeleni), poprzez stosowanie grodzień upraw oraz rzadziej repelentów.

Ze stosowania środków chemicznych do zwalczania owadów i grzybów w ubiegłym 10-leciu zrezygnowano, co należy ocenić pozytywnie. Ochronny charakter lasów oraz ich położenie w obszarach Natura 2000 stanowią przesłanki do rezygnacji ze stosowania fungicydów i insektycydów.

Grunty porolne zajmują w obiekcie tylko 12,43 ha (1,5%) i porośnięte są w większości przypadków drzewostanami liściastymi, dlatego zespół czynników uszkadzających drzewostany sosnowe (huba korzeniowa, przypłaszczek granatek) nie mają w lasach UMS większego znaczenia.

Wykaz drzewostanów na gruntach porolnych zawiera poniższa tabela:

R-j pow.	Ares leśny	Cecha	Pow. (ha)
D-STAN	12-05-1-03-372 -f	POROL	0,37
D-STAN	12-05-1-03-372 -c	POROL	0,18
D-STAN	12-05-1-03-373 -c	POROL	1,12
D-STAN	12-05-1-04-374 -c	POROL	1,03
D-STAN	12-05-1-04-375 -b	POROL	3,24
D-STAN	12-05-1-04-375 -a	POROL	1,6
D-STAN	12-05-1-03-371 -a	POROL	0,23
D-STAN	12-05-1-03-373 -a	POROL	0,78
D-STAN	12-05-1-03-373 -b	POROL	0,51
D-STAN	12-05-1-03-373 -d	POROL	0,24
D-STAN	12-05-1-04-374 -b	POROL	2,11
D-STAN	12-05-1-03-371 -c	POROL	0,36
D-STAN	12-05-1-03-371 -b	POROL	0,66
Razem			12,43

Należy zwrócić uwagę, że drzewostany jesionowe, położone w pasie technicznym UMS cechują się dobrym stanem zdrowotnym. Siejący spustoszenie w lasach Europy szkodliwy dla jesionu grzyb *Chalara fraxinea* nie powoduje znaczących (widocznych) szkód w nielicznych drzewostanach jesionowych pasa technicznego.

Realizacja ochrony lasu, jako ochrony całości ekosystemów odbywać się będzie poprzez wykonywanie odpowiednich czynności gospodarczych, takich jak :

- ograniczenie do niezbędnego minimum użytkowania rębego,
- wyłączenie z użytkowania rębego siedlisk hydrogenicznych,
- przebudowa lasu w zbiorowiskach zastępczych, na siedliskach potencjalnych siedlisk przyrodniczych (rębnie częściowe, podsadzenia, trzebieże przekształceniowe),
- zachowanie w dolinach przy Zalewie Szczecińskim lasów na siedliskach bagiennych i łągowych oraz na skarpach,
- zachowanie śródleśnych bagien,
- pozostawianie na zrębach kęp starych drzew wraz z runem i podszytem, a także pojedynczych egzemplarzy drzew dziuplastych, jako siedlisk przedstawicieli fauny i flory, korzystnie wpływających na otoczenie,
- preferowanie niechemicznych metod ograniczania występowania szkodników leśnych,
- kontrola zachowań turystów i ograniczanie niekorzystnych zjawisk, takich jak: zaśmiecanie i zanieczyszczanie terenu, próby używania otwartego ognia, poruszanie się po miejscach zabronionych, wydeptywanie ścieżek pieszych, destabilizacja pokrywy gleby, tworzenie dzikich tras rowerowych, itp.,

- kontynuowanie sezonowych grodzień oddzielających zejścia na plaże oraz plaże od wydmy i lasów, w miejscach wykorzystywanych przez turystów do plażowania,
- kontrola granic pasa technicznego, w tym gruntów leśnych, która ma nie dopuścić do: naruszeń granic, faktycznych wyłączeń gruntów z produkcji leśnych, przeznaczania lasów na inne cele bez stosownych decyzji administracyjnych.

Szersze ujęcie ochrony lasu, jako części składowej ochrony przyrody, opisano w Programie ochrony przyrody.

3.5. Założenia ochrony przeciwpożarowej

Założenia ochrony przeciwpożarowej lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie na lata 2013-2022 opracowano zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów” (Dz. u. nr 58, poz. 405 i nr 82 poz. 573) oraz „Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów”. Wykorzystano również Ustawę o ochronie przeciwpożarowej z 1991 r. z poprawką wprowadzoną w roku 2009, Instrukcję ochrony przeciwpożarowej lasu z grudnia 2011 r. oraz książkę K. Wilera „Ochrona Lasów przed pożarami”, CILP 2013.

Sytuacja pożarowa w ubiegłym okresie.

W minionym okresie gospodarczym (20 lat), w lasach UMS utrzymano bardzo dobre wyniki w zakresie ilości i wielkości zaistniałych pożarów, w porównaniu z okresem planu urządzenia lasu wg II rewizji. W ostatnim 10-leciu odnotowano jedynie pięć podpałek ugaszonych w zarodku, na etapie pożaru pokrywy gleby, praktycznie bez strat w drzewostanach.

Kryteria klasyfikacji obszarów leśnych do kategorii zagrożenia pożarowego lasu.

Zgodnie z § 2.1 dotyczącym *ustalenia kategorii zagrożenia pożarowego* w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie *szczególnych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów*, lasy Urzędu Morskiego w Szczecinie sklasyfikowano w II kategorii zagrożenia - oznaczającej średnie zagrożenie pożarowe lasu.

Kategoria zagrożenia pożarowego lasu jest cechą umowną nadającą obszarowi leśnemu pewien wyróżnik cyfrowy, który określa istnienie warunków zwiększających podatność danego obszaru na możliwość powstania pożaru. Ocena kategorii zagrożenia pożarowego jest podstawą przy planowaniu ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczenia terenów leśnych oraz organizacji akcji gaśniczych. Nakaz kategoryzowania lasów pod kątem zagrożenia pożarowego nałożony został przez Unię Europejską na kraje członkowskie na mocy Rozporządzenia Rady (EEC) nr 2158/92 z dnia 23 lipca 1992. Obliczenie kategorii zagrożenia pożarowego odbywa się na podstawie załącznika do

rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 09 lipca 2010 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów.

Przyporządkowanie lasów do kategorii zagrożenia pożarowego (KZP) odbywa się poprzez obliczenie czterech parametrów wskaźnikowych i ich zsumowanie:

$$KZP = P_p + P_d + P_k + P_a$$

gdzie:

- P_p : średnia roczna liczbie pożarów lasu w okresie ostatnich 10 lat przypadających na 10 km² powierzchni leśnej,
- P_d : udział procentowy powierzchni drzewostanów rosnących na siedliskach boru suchego, boru świeżego, boru mieszanego świeżego, boru wilgotnego, boru mieszanego wilgotnego i lasu łęgowego,
- P_k : wskaźnik średniej wilgotności względnej powietrza (pomiar z wysokości 0,5 m) i procentowego udziału dni z wilgotnością ściółki mniejszą od 15 % o godzinie 9⁰⁰,
- P_a : wskaźnik średniej liczby mieszkańców przypadających na 0,01 km² powierzchni leśnej (P_a).

P_p - średnia liczba pożarów w okresie 10 lat (lata 2003 - 2012) dla powierzchni obiektu wyrażonej w km² (7,48 km²) - wynosi 5. W przeliczeniu na 10 km² oznacza to 6,68 pożaru w 10-leciu – **$P_p=6,68$ punktów.**

P_d - procentowy udział siedlisk: Bs 7%, Bśw 35,9% , BMśw 18,3% , Bw 0,3%, BMw 1,6%, Ł 0,4% wynosi 63,5%. **$P_d= 6,35$ punktów.**

P_k - średnia wilgotności względnej powietrza o godzinie 9⁰⁰ oraz udział dni z wilgotnością ściółki o godzinie 9⁰⁰ mniejszą od 15%.

W celu ustalenia ilości punktów przypadających czynnikom klimatycznym, wykorzystano dane opracowane dla najbliższego punktu pomiarowego sieci prognostycznej. W tym przypadku wykorzystano dane opracowane dla stacji Międzyzdroje. Dane dotyczące czynników klimatycznych dla Polski są ogólnodostępne i zamieszczone na stronie internetowej Instytutu Badawczego Leśnictwa, pod adresem:

<http://www.ibles.pl/struktura-10/kom-naukowo-badawcze/ppoz/info-zakl/aktualnosci/czynniki-klimatyczne-2008-12>

Wg § 2. 3., liczbę punktów odpowiadającą średniej wilgotności względnej powietrza (pomiar z wysokości 0,5 m) i procentowego udziału dni z wilgotnością ściółki mniejszą od 15 % o godzinie 9⁰⁰ wylicza się według następującego wzoru:

$$P_k = 0,221 U_{ds} - 0,59 W_p + 45,1$$

gdzie:

W_p - oznacza średnią wilgotność względną powietrza o godzinie 9⁰⁰,

U_{ds} - oznacza udział procentowy dni z wilgotnością ściółki o godzinie 9⁰⁰ mniejszą od 15 %.

$$P_k = 0,221 * 19,9 - 0,59 * 82,7 + 45,1 = 0,489 \text{ pkt}$$

P_a – wskaźnik liczby mieszkańców

Czynnikiem antropogenicznym wpływającym na kategorie zagrożenia pożarowego obszarów leśnych jest ilość mieszkańców przypadająca na 0,01 km² powierzchni leśnej. Pożary powstałe na skutek wyładowań atmosferycznych należą do rzadkości. Pozostałą przyczynę pożarów obszarów leśnych stanowi bez wyjątku, bezpośrednio lub pośrednie działanie człowieka. Należy przyjąć, że około 99% stanowią pożary pochodzenia antropogenicznego.

Tabela 1. Ludność powiatów

Powiat	Ludność*	Zagęszczenie ludności (os/km ²)	Pow. lasów UMS wg powiatów (km ²)	Liczba ludności na pow. lasów UMS (os)
Gryficki	61780	61	3,2796	200
m. Świnoujście	41457	210	1,6191	340
Goleniowski	82035	51	0,0516	2,6
Policki	72974	110	0,2787	30,7
Kamieński	48273	48	2,8230	135,5
Ogółem	53476**		8,052	198,4**

* stan na 15 VI 2012 r.

** średnia ważona

Powierzchnia lasów UMS wynosi 805,20 ha czyli 8,052 km². Średnioważona liczba mieszkańców wynosi 198,4/ km². W przeliczeniu na 0,01 km² daje to liczbę 1,98 mieszkańca.

$$P_a = 2,46 \log(0,0461 G_z) + 5,16 = 2,60 \text{ pkt}$$

gdzie:

G_z - oznacza średnią liczbę mieszkańców przypadających na 0,01 km² powierzchni leśnej na klasyfikowanym obszarze.

Liczbę tę należy ustalić jako średnią ważoną liczby mieszkańców dla powiatów lub ich części wchodzących w skład nadleśnictwa, gdzie wagą jest udział powierzchni danego powiatu w powierzchni nadleśnictwa.

Ustalenie KZP dla lasów UMS:

$$KZP = P_p + P_d + P_k + P_a = 6,68 + 6,35 + 0,489 + 2,60 = 16,11 \text{ punktów}$$

Łącznie lasy Urzędu Morskiego w Szczecinie uzyskały ponad 16 punktów i zgodnie z rozporządzeniem MŚ z dnia 22.03.2006 r. w sprawie szczegółowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów zakwalifikowane zostały do II kategorii zagrożenia pożarowego.

Dodać należy, że obliczony wskaźnik jest bliższy zaliczenia lasów do III kategorii zagrożenia pożarowego, aniżeli do kategorii I. Przedział przewidziany dla kategorii II wynosi 16-24 punktów. Niemniej jednak, warto też zwrócić uwagę, że metodyka ustalania KZP dla obszarów leśnych nie uwzględnia sezonowego wzrostu liczby mieszkańców (turystów), który w większości pokrywa się z sezonem zwiększonego zagrożenia pożarowego lasów. Dlatego należy uznać, że wyliczona kategoria II jest właściwą dla tego obiektu.

Czynniki zwiększające ryzyko zagrożenia pożarowego

Penetracja terenów leśnych przez turystów jest bardzo duża, co zwiększa zagrożenie pożarowe. W okresie letnim w lasach nadmorskich przebywają nierzadko grupy osób łamiących podstawowe zasady bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Zagrożenie pożarowe lasów jest związane z naruszaniem przepisów przeciwpożarowych, a przede wszystkim z używaniem ognia otwartego w lasach, to jest paleniem papierosów, ognisk, użytkowaniem grilli - w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Ponadto pożary lasów powstają w wyniku wyrzucania niedopałków papierosów z przejeżdżających przez tereny leśne samochodów. Często bywają próby przedostawania się w pobliże morza pojazdami mechanicznymi, np. quadami.

Podatność lasów na pożar zależy przede wszystkim od warunków pogodowych. Wpływają one na wilgotność ściółki, której spadek poniżej 28% znacznie zwiększa ryzyko jej zapalenia. Las jest doskonałym materiałem palnym. Jednak, aby powstał pożar potrzebne jest źródło ognia.

Sezonowe nasilenie palności siedliskowych typów lasu:

- Bór suchy – maksymalne nasilenie pożarów od czerwca do sierpnia
- Bór świeży - maksymalne nasilenie pożarów w czerwcu i lipcu
- Bór mieszany świeży - maksymalne nasilenie pożarów w maju i czerwcu
- Las mieszany - maksymalne występowanie pożarów w kwietniu i maju.

Łatwopalność żywic oraz eterycznych substancji lotnych znajdujących się w olejkach, wyjątkowo silnie wydzielających się na skutek działania wysokich temperatur powietrza sprawia, że najczęściej pożarów powstaje w monokulturach sosnowych. Materiały roślinne zawierające w swym składzie kwasy żywiczne oraz olejki eteryczne charakteryzują się największym ciepłem spalania, co przekłada się na ich szczególną palność. Dodatkowym uwarunkowaniem zwiększającym zagrożenie pożarowe w drzewostanach sosnowych jest fakt, że u gatunku tego dochodzi do szybkiego zamierania gałęzi w dolnych odcinkach strzały. Drobniejsze odpady spadają na ziemię, zwiększając miejscowo obciążenie ogniowe poprzez nagromadzenie łatwopalnych materiałów, przesyconych żywicą. Pozostałe na drzewach, nisko osadzone, martwe konary ułatwiają przemieszczenie się płomieni z pożaru przyziemnego w górę drzewa, dając początek pożarowi całkowitemu. W przypadku, gdy ogień opanuje strzałę drzewa, a spalaniu zacznie ulegać drewno, wpływ żywicy na pożar uwidoczni się w postaci wydłużonego czasu spalania i fazy końcowego żarzenia przy jednoczesnym wzroście wydzielanego ciepła.

Młode drzewostany są najbardziej podatne na powstanie pożaru i jego szybkie rozprzestrzenianie. W młodych lasach (do 40 roku życia) istnieje realne ryzyko przekształcenia się pożaru powierzchniowego w całkowity, na skutek pionowej wędrówki ognia od pokrywy dna lasu przez nisko zwieszane gałęzie młodych drzewek. W drzewostanie, każdy pożar rozpoczyna się od pokrywy gleby. O jego dalszym rozwoju decyduje rodzaj, stopień pokrycia oraz poziomy i pionowy rozkład substancji palnych. Na palność dna lasu w dużej mierze wpływa pora roku, determinująca stan rozwojowy pokrywy gleby. W sezonie wczesnowiosennym resztki bujnej roślinności rosnącej na żyzniejszych siedliskach są bardzo narażone na pożar ze względu na znaczne ilości nagromadzonej suchej masy opałowej. Wraz z rozpoczęciem okresu wegetacyjnego siedliska te, stają się bezpieczniejsze i mniej zagrożone pożarowo.

Ściółka leśna warunkuje możliwość inicjacji większości pożarów i wpływa na ich dalsze rozprzestrzenianie się. Borówka odznacza się słabą palnością. Okres największej zapalności borówki,

przypada na suchy sezon jesienny oraz w chwilę po ustąpieniu pokrywy śnieżnej. Z kolei wrzos pospolity jest składnikiem runa leśnego intensyfikującym propagację ognia. Trawy porastają dno lasu w miejscach prześwietlonych, gdzie dociera duża ilość energii słonecznej. Panują tam bardzo dogodne warunki do inicjacji pożaru przyziemnego.

Powierzchnia lasów cechująca się dużą palnością:

- gatunek drzewa: **So + Św**,
- udział w składzie gat. : **> 5**
- typ siedliskowy lasu: **Bs + Bśw + BMśw**,
- wiek: **≤ 40 lat**.

Na podstawie tak przyjętych kryteriów obliczono powierzchnię lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie, cechujących się dużą palnością i możliwością szybkiego rozwoju pożaru. Jest to powierzchnia 85,58 ha co stanowi 11,4% powierzchni leśnej zalesionej w obiekcie.

Do tego dochodzą zagrożenia związane z penetracją terenu w okresie letnio-jesiennym przez zbieraczy płodów runa leśnego. Niektóre fragmenty lasów są dodatkowo narażone na pożary poprzez bliskie sąsiedztwo jednostek wojskowych, które wykorzystują fragmenty pasa technicznego do prowadzenia swoich zajęć terenowych.

Tylko w niewielkim stopniu lasy UMS narażone są na pożary związane z wypalaniem traw, nieużytków itp. w okresie przedwiośnia.

W mniejszym stopniu zagrożone są lasy położone nad Zalewem Szczecińskim oraz cieśninami: Dziwną i Świną. Występują tam głównie siedliska bagienne i łąkowe o niewielkim zagrożeniu pożarowym. Nad brzegami Kanału Piastowskiego, występują siedliska świeże i wilgotne, mniej narażone, głównie dzięki mniejszej penetracji lasów przez człowieka, a także przez dosyć bujne runo leśne, które przez większość sezonu wegetacyjnego utrzymuje się w stanie zielonym.

Przez tereny leśne UMS nie przebiegają ważne szlaki komunikacyjne (drogi i linie kolejowe), które stanowią potencjalne zagrożenie pożarowe, jednak część dróg publicznych przylegających bezpośrednio do pasa technicznego stanowi zagrożenie, zwłaszcza w okresie letnim.

Większość pożarów występuje przy najwyższym - III stopniu zagrożenia pożarowego lasu. Z reguły mają one charakter powierzchniowy, pali się poszycie leśne, zarośla i nadpalają odziomki pojedynczych drzew. Utrzymujące się wysokie temperatury powodują wysychanie ściółki i roślinności dna lasu. W przypadku utrzymującego się katastrofalnego zagrożenia pożarami, występującego najczęściej w okresie wakacyjnym, wprowadzane są okresowe zakazy wstępu do lasu.

Analiza przypuszczalnego okresu swobodnego rozwoju pożaru

Rozwój i rozprzestrzenianie się pożaru do czasu rozpoczęcia akcji gaśniczej nazywa się swobodnym rozwojem pożaru. Okres swobodnego rozwoju pożaru zależy od następujących czynników:

- pogodowych tj.: wilgotność ściółki oraz siła i kierunek wiatru,
- sposobu dozoru obiektów, wykrycie i lokalizacja pożaru,
- szybkości zaalarmowania straży pożarnej,

- organizacji łączności,
- czasu dojazdu jednostek ratowniczych do zdarzenia, odległość pożaru od baz sprzętu pożarowego, drużyn ratowniczych, siedzib straży pożarnych,
- sieci dróg dojazdowych.

Okres swobodnego rozwoju pożaru zewnętrznego w środowisku leśnym przed przybyciem jednostek gaśniczych kształtuje się następująco:

- czas jaki upłynął od powstania do momentu zauważenia pożaru przez punkt obserwacyjny, samolot patrolowy, służby leśne lub osoby postronne - przyjmuje się ok. **5 – 10 minut**,
- czas potrzebny na lokalizację (ustalenie adresu) pożaru przez Punkt Alarmowo Dyspozycyjny nadleśnictwa i zaalarmowanie JRG w Świnoujściu, Międzyzdrojach, Kamieniu Pom., Gryficach, Goleniowie lub Policach - przyjmuje się do **5 minut**,
- czas na osiągnięcie pełnej gotowości bojowej i wyjazdu wozów bojowych – dla JRG PSP ok. **1 minuty** dla OSP w Krajowym Systemie Ratowniczo Gaśniczym ok. **5 minut** pozostałe do ok. **10 minut**,
- dojazd jednostek gaśniczych do miejsca pożaru na odległość ok. 9 km przy średniej prędkości przejazdu 50 km/godz. - przyjmuje się ok. **15 minut**.

Podjęcie pierwszych czynności gaśniczych przez wozy bojowe jednostek straży pożarnej zgodnie z przyjętymi powyżej założeniami w kompleksach położonych ok. 9 km od siedziby JRG w Międzyzdrojach winno nastąpić po około **30 minutach** od jego powstania. Dalszy rozwój pożaru na etapie prowadzonej akcji gaśniczej zależy od rodzaju pożaru, panujących warunków meteorologicznych (temperatury i wilgotności powietrza, siły i kierunku wiatru), dostępności wody, stosowanych środków gaśniczych, organizacji akcji gaszenia i naturalnych oraz sztucznych przerw ograniczających i osłabiających rozszerzanie się pożaru.

Analizę przykładowej sytuacji na terenie lasów UMS w Szczecinie przygotowano na podstawie bazy matematycznego modelu rozwoju pożaru lasu. Założenia dla najbardziej niekorzystnej lokalizacji pożaru i najbardziej niekorzystnej pogody pożarowej to:

1. OOW Międzyzdroje, oddz. 421a , pow. 13,18 ha
2. Opis drzewostanu: 8So 37 lat 2 So 70 lat, zadrz. 0,9 bonitacja II, wysokość 13 m, pokrywa mszysto-ściółkowa, typ siedliskowy lasu Bśw.
3. Obciążenie ogniowe **12,5 t/ha** (II klasa wieku)
4. Odległości (mierzona w linii prostej) od najbliższych jednostek gaśniczych:
 - OSP Świnoujście Przytór – ok. **3,5 km**,
 - JRG Międzyzdroje - ok. **9 km**,
5. Warunki meteorologiczne i stopień zagrożenia (ryzyka) pożaru:
 - wilgotność ściółki ok. **8%**,
 - Dość silny wiatr, małe drzewa kołyszą się. Prędkość wiatru **8,0-10,7 m/s**, średnia prędkość **9,4 m/s**.

Przy założeniu szeregu niekorzystnych czynników, powierzchnia pożaru całkowitego tyczkowiny rozwijającego się swobodnie przez **30 min**, może osiągnąć **2,97 ha**, **obwód 646 m**. Teoretyczna prędkość frontu pożaru równa się **8,82 m/min**. Drzewa iglaste młodszych klas wieku płoną na całej swej wysokości, płomienie mogą sięgać **4m**. Po upływie **30 min**. powierzchnia pożaru (**2,97 ha**) ciągle zamyka się w ramach wydzielania 421a.

Działania gospodarcze ograniczające rozprzestrzenianie się pożarów

Ze względu na to, że największym zagrożeniem są grupy nieodpowiedzialnie zachowujących się osób przebywających na wakacjach, głównym działaniem prewencyjnym są patrole wydmowo-leśne prowadzone przez pracowników UMS oraz przez osoby dodatkowo zatrudniane w okresie letnim do patrolowania lasów i wydm. W obwodach Międzyzdroje i Niechorze, w okresie letnim, zatrudniane są dodatkowo po trzy osoby w charakterze strażnika wydmowo – leśnego.

Zabezpieczenie pożarowe uzupełnione jest o wykonywanie pasów ppoż. typu B.

Pasy typu B muszą być zakładane wzdłuż dróg publicznych o nawierzchni utwardzonej na odcinkach, gdzie występują drzewostany młodsze niż 30 lat, a szerokość pasa drzewostanu przylegającego do drogi jest szersza niż 200 metrów.

Pasy ppoż. typu B są corocznie odnawiane wzdłuż szos (bez względu na wiek drzewostanów) na następujących odcinkach:

3. OOW Międzyzdroje: w oddziale 387 wzdłuż szosy – na długości 420 m, w oddziale 393 wzdłuż szosy na długości 200 m.

4. OOW Niechorze: w oddziale 346, wzdłuż szosy - na długości 1400 m, w oddziałach 359,360,361,362, wzdłuż szosy na długości 5000 m, w oddziale 370 wzdłuż szosy na dł. 100 m oraz w oddz. 374-375 wzdłuż szosy na długości 1000 m.

Na terenie administrowanym przez OOW: Karsibór, Nowe Warpno i Wolin nie ma lasów sąsiadujących z szosami, bądź innymi obiektami stanowiącymi zagrożenie ppoż., dlatego też nie wykonuje się tam pasów przeciwpożarowych.

Pasy typu D (biologiczne) ze względu na specyficzne, pasowe położenie lasów UMS nie mają zastosowania.

Przy zakładaniu upraw leśnych przy drogach zachowana będzie zasada tworzenia wzdłuż tych obiektów pasów złożonych z gatunków liściastych.

Siedziby straży pożarnych.

Lasy w administracji UMS leżą w obszarze działania Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie oraz pięciu Powiatowych Komend Państwowej Straży Pożarnej: w Gryficach, Kamieniu Pom., Świnoujściu, Goleniowie i Policach. W związku z tym obszar leśny podzielono na pięć stref operacyjnych:

Strefa I - KP PSP w Gryficach obejmuje swym zasięgiem większą część lasów OOW Niechorze – oddziały: 346 – 380 (część).

Powierzchnia leśna strefy w zasięgu administracji UMS wynosi ok. 328 ha.

Siły JRG – Gryfice, ul. 3-go Maja 25 Tel: (91) 3847727.

OSP: Trzebiatów, Mrzeżyno, Niechorze, Pobierowo – wszystkie włączone do KSRG.

Strefa II – KP PSP w Kamieniu Pomorskim obejmuje część OOW Niechorze o powierzchni leśnej ok. 36 ha – oddziały 380 (część) – 385 i część OOW Międzyzdroje o powierzchni leśnej ok. 237 ha – oddziały 386 – 417 (część). Również część lasów OOW Wolin zalicza się do strefy II. Są to lasy w oddziałach 1-3 o powierzchni ok. 9 ha.

Powierzchnia leśna strefy wynosi łącznie ok. 282 ha.

Siły JRG Kamień Pomorski , ul. Wolińska 7d,

posterunek Międzyzdroje – tel. (091) 327 56 27, ul. Kolejowa 25,

OSP: Dziwnów, Wolin, Jarszewo, Golczewo, Kołczewo, Lubin.

Strefa III – KP PSP w Świnoujściu – obejmuje część OOW Międzyzdroje w oddziałach 417 (część) – 428, oraz OOW Karsibór (las wzdłuż Kanału Piastowskiego).

Powierzchnia leśna strefy wynosi ok. 162 ha.

KPSP Świnoujście, ul. Piastowska 2a – KPSP tel. (091) 321 44 08

JRG nr 1 w Świnoujściu,

OSP: Karsibór (należy do KSRG), Prztyór

Strefa IV – KP PSP w Goleniowie – obejmuje kilka niewielkich kompleksów leśnych OOW Wolin, w oddziałach 5-7 o łącznej powierzchni ok. 5 ha.

Siły JRG – Goleniów, ul. Andersa 8.

OSP: Stepnica, Przybiernów należące do KSRG.

Strefa V – KP PSP w Policach – obejmuje lasy administrowane przez OOW Nowe Warpno (oddziały 1-7) o powierzchni ok. 28 ha.

Siły JRG - KP PSP Police, ul. Tarnowska 4a. Tel. KP PSP w Policach (091) 4 316 800.

OSP: Nowe Warpno, Trzebież zaliczone do KSRG oraz Brzózki, Police – nie włączone do KSRG.

KP PSP w Policach funkcjonuje w ścisłym związku z jednostkami niemieckimi. Rokrocznie odbywają się wspólne szkolenia, ćwiczenia lub konferencje o tematyce pożarowej. Np. 18 maja 2013 r. w miejscowości Penkun (Niemcy) odbyły się ćwiczenia polsko-niemieckie dla strażaków. Polskę reprezentowali funkcjonariusze z KP PSP w Policach oraz OSP Police.

Jednostki PSP i OSP objęte są Krajowym Systemem Ratowniczo-Gaśniczym, który powstał w 1995 roku. Jego celem jest koordynacja działań w zakresie ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska poprzez walkę z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi, ratownictwo techniczne, chemiczne i od 1997 roku również poprzez ratownictwo ekologiczne i medyczne. Podstawowym założeniem w budowie Krajowego Systemu Ratowniczo - Gaśniczego było stworzenie jednolitego i spójnego układu skupiającego powiązane ze sobą różne podmioty ratownicze tak, aby można było podjąć skutecznie każde działanie ratownicze.

Konstrukcja systemu zakłada, że zasady realizacji podstawowych zadań ratowniczych są niezmiennie i dostosowane do specyfiki wszelkiego rodzaju zdarzeń, również zdarzeń masowych lub klęsk żywiołowych, kiedy siły i środki ratownicze są niewystarczające, a organizacja działań ratowniczych wymaga modyfikacji priorytetów oraz dokonania uproszczeń w procedurach działania.

KSRRG stanowi integralną część bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, obejmującą w celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń.

Poziom powiatu jest szczególnie ważnym poziomem budowania systemu, gdyż tam przyjmowane są wszelkie zgłoszenia o zdarzeniach wymagających podjęcia działań ratowniczych w oparciu o procedury ujęte w planach ratowniczych oraz realizowane są działania ratownicze, również wówczas, gdy siły i środki gminnych podmiotów ratowniczych są niewystarczające i wymagają wsparcia z poziomu wojewódzkiego i krajowego.

Struktura KSRRG w poszczególnych powiatach zależy od rodzaju zagrożeń i sieci jednostek ratowniczych, a ta jest zależna od możliwości włączenia do systemu, poza jednostkami ochrony przeciwpożarowej, innych służb i podmiotów funkcjonujących na obszarze powiatu, zarówno na podstawie decyzji starosty, jak i umowy cywilnoprawnej podpisanej ze starostą.

Dysponowanie jednostek systemu do działań ratowniczych oraz alarmowanie podmiotów współdziałających odbywa się poprzez powiatowe stanowisko kierowania PSP, współdziałające ze stanowiskami dyżurnymi administracji samorządowej wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) i starostów oraz zintegrowane z punktami alarmowymi komponentów systemu (selektywne wywoływanie ochotniczych straży pożarnych, alarmowanie pogotowia ratunkowego, jednostek organizacyjnych policji oraz organizacji pozarządowych).

System ratowniczy jest podstawowym narzędziem starosty służącym do realizacji zadań ratowniczych na obszarze powiatu w czasie pożaru, klęski żywiołowej lub likwidacji innych miejscowych zagrożeń. Zapewnienie skutecznych warunków realizacji bieżących zadań ratowniczych przez podmioty KSRRG na obszarze powiatu leży w gestii starosty, który:

- uzgadnia wspólne działanie podmiotów systemu
- zatwierdza plany ratownicze oraz programy działania powiatowych służb, inspekcji i straży oraz innych jednostek organizacyjnych powiatu w zakresie ich udziału w KSRRG
- określa zadania KSRRG na obszarze powiatu oraz kontroluje ich realizację
- uwzględnia w projekcie budżetu powiatu niezbędne środki finansowe na skuteczne działania ratownicze powiatowych służb, inspekcji i straży oraz innych jednostek organizacyjnych powiatu oraz dysponuje rezerwą budżetową powiatu
- powołuje i przewodniczy powiatowemu zespołowi reagowania kryzysowego.

W przypadku, gdy siły i środki systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu okażą się niewystarczające (drastyczny wzrost skali zdarzenia, równoczesność zdarzeń, brak jednostek specjalistycznych) lub zdarzenie swym zasięgiem wykracza poza obszar powiatu, uruchamiany jest wyższy poziom KSRRG - poziom wojewódzki. Kierowanie /dowodzenie/ działaniami ratowniczymi, których rozmiar lub zasięg przekracza możliwości sił ratowniczych poziomu powiatu przejmuje komendant wojewódzki PSP lub upoważniony przez niego oficer.

Bazy sprzętu przeciwpożarowego

Od gospodarzy lasów, będących w drugiej kategorii zagrożenia, o powierzchni łącznej poniżej 10 000 ha, nie jest wymagane posiadanie własnych baz sprzętu przeciwpożarowego.

W razie pożaru pomocny może być sprzęt, będący w posiadaniu:

- OOW Międzyzdroje: ciągnik – 4 szt., pilarki – 10 szt., szpadel - 50 , siekiera - 45, motyka -15, samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 6 szt.

- OOW Niechorze: ciągnik – 2 szt., pilarka – 7 szt., szpadel – 45 szt., motyka – 15 szt., samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 3 szt.

- OOW Wolin: ciągnik – 1 szt., pilarka – 4 szt., szpadel – 20 szt., siekiera – 10 szt., motyka – 7 szt., samochód terenowy – 2 szt., pojazd typu „quad” – 1 szt.

- OOW Nowe Warpno: ciągnik – 1 szt., pilarka – 2 szt., szpadel – 10 szt., siekiera – 7 szt., motyka – 7 szt., samochód terenowy – 1 szt.

- Wszystkie kancelarie obwodów oraz siedziby Obwodów Ochrony Wybrzeża – jako miejsca użyteczności publicznej – zostały wyposażone w podręczne gaśnice.

Baza lotnicza, z której mogą być prowadzone akcje gaśnicze znajduje się na terenie Nadleśnictwa Rokita. W ramach współpracy z RDLP w Szczecinie możliwe jest korzystanie z lotnisk w Makowiczkach k. Płot i Śniatowie. Lądowisko przygodne znajduje się na terenie Nadleśnictwa Trzebież (rejon składnicy drewna).

Na sprzęt straży pożarnych składa się najczęściej:

GBA – 2/19 – gaśniczy, średni, zbiornik na wodę o pojemności 2000 litrów, autopompa Ruberg o wydajności nominalnej 1900 l/min. Szybkie natarcie wysokiego ciśnienia 40 bar o długości 60 m zakończone pistoletem o wydajności 150 – 110 l/min odpowiednio dla prądu zwartego i mgłowego. Działko o wydajności 1600 l/min. Podwozie RENAULT 4x4 Midliner M 210.12, rocznik 1998, silnik wysokoprężny o pojemności 6179 cm³ i mocy 151 kW (210 KM). Tylne zabudowa Wawraszek.

Ciężki samochód gaśniczy - GCBA-6/32, gaśniczy, ciężki, zbiornik na wodę o pojemności 6000 litrów, autopompa o wydajności nominalnej 3200 l/min. Jelcz 004 P325D/S rocznik 1989, pojemność silnika 11100 cm³ o mocy 179 kW. Zbiornik na środek pianotwórczy został wykonany z tworzyw sztucznych i jest podwieszony w zbiorniku na wodę. Takie rozwiązanie uniemożliwia jazdę z opróżnionym zbiornikiem wody gdyż grozi to oberwaniem zbiornika na środek pianotwórczy. Na samochodzie znajduje się działko o wydajności 2400 l/min i samodzielnie wykonane zwijadło z węzłem szybkiego natarcia zakończonym prądownicą pistoletową niskiego ciśnienia o wydajności 150 l/min.

Samochód ratownictwa drogowego - SLRt – Specjalny, lekki, ratownictwa technicznego z funkcją gaszenia (nie może być traktowany jako typowy samochód gaśniczy). Podwozie IVECO DAILY 65C15D, rocznik 2006, silnik wysokoprężny o pojemności 2998 cm³, mocy 107 kW. Autopompa wyłącznie wysokiego ciśnienia 40 atm zakończona węzłem szybkiego natarcia z prądownicą turbojet o wydajności 145 – 110 litrów/min odpowiednio dla prądu zwartego i mgłowego. Zbiornik wody o pojemności 1000 litrów.

Dostępność terenów leśnych dla sił i środków

Dojazd do lasów administrowanych przez UMS odbywa się przy wykorzystaniu dróg publicznych i dróg leśnych na przylegających terenach nadleśnictw.

Zgodnie z przepisami, dla lasów Szczecińskiego Urzędu Morskiego (II kategoria zagrożenia pożarowego) niezbędne jest, aby najdalej oddalony punkt w lesie znajdował się nie dalej niż 1500 m od drogi spełniającej kryteria drogi przeciwpożarowej.

Są to następujące drogi:

I. Pas techniczny wybrzeża morskiego:

10. Mrzeżyno – Dźwirzyno - szosa
11. Mrzeżyno – Pogorzelica – bruk
12. Pogorzelica – Niechorze – Rewal – Trzęsacz – Pustkowo – szosa
13. Pustkowo- Pobierowo – droga o naw. żużlowej
14. drogi w Pobierowie – nawierzchnia asfaltowa
15. Pobierowo – Łukęcin – nawierzchnia asfaltowa i gruntowa ulepszona
16. Łukęcin - Dziwnówek – Dziwnów – Międzywodzie – Świątouść – szosa
17. Międzyzdroje – Warszów – droga gruntowa, biegnąca po granicy pasa technicznego
18. drogi miasta Świnoujście

II. Kanał Piastowski:

2. Karsibór (tereny portu Świnoujście) do obiektów nawigacyjnych w oddz. 17 (po obu stronach kanału) – drogi o nawierzchni żużlowej i gruntowej.

III. OOW Wolin:

7. Kamień Pomorski – Chrząszczewo – Buniewice – droga o nawierzchni asfaltowej
8. Kukułowo- Połchowo – droga gruntowa
9. Dusin – Jarszewo – droga asfaltowa
10. Wolin – Reclaw – szosa
11. Czarnocin – Gąsierzyno – Kopice – nawierzchnia asfaltowa
12. Stepnica – Las Stepnicki – droga wzdłuż Zalewu Szczecińskiego z płyt betonowych.

IV. OOW Nowe Warpno:

3. drogi miasta Trzebież – nawierzchnie asfaltowe
4. Trzebież – Brzózki – szosa w odległości 1-2 km od lasów UMS oraz dojazdowe drogi gruntowe słabej jakości, jednak lasy tam występujące są w praktyce niepalne (olsy na torfowiskach z wysokim poziomem wód gruntowych).

Działalność informacyjna i ostrzegawcza

Służby UMS przy różnych okazjach prowadzą kampanię uświadamiającą społeczeństwo o przyczynach i skutkach pożarów i sposobie ich zapobiegania. Dotyczy to przede wszystkim spotkań z młodzieżą w szkołach, na obozach, biwakach i koloniach. Pouczani bywają również wczasowicze podczas patroli terenowych.

Bardzo rozbudowany jest system informacyjno-ostrzegawczy (w tym o tematyce przeciwpożarowej) w postaci tablic umieszczonych wzdłuż pasa technicznego. Tablice rozmieszczone są w zasięgu administracji wszystkich pięciu Obwodów Ochrony Wybrzeża.

Poniżej przedstawia się wykaz lokalizacji tablic informacyjno–ostrzegawczych zawierających tematykę ppoż. w dwóch najbardziej zagrożonych pożarami Obwodach: Niechorze i Międzyzdroje.

OOW	Lokalizacja (oddział)	Liczba
Niechorze	346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370, 373, 374, 375, 376, 377, 380, 384	45
Międzyzdroje	387, 388, 391, 392, 393, 394, 395, 415, 416, 417, 418, 420, 421, 422, 423, 424	39
OGÓŁEM		84

System obserwacji i łączności.

Głównym sposobem obserwacji terenu pod kątem przeciwpożarowym jest prowadzenie naziemnych patroli ppoż. przez administrację Urzędu Morskiego oraz specjalnie zatrudnianych w tym celu pracowników sezonowych. Dla lasów administrowanych przez UMS nie jest wymagana obserwacja z własnych stałych punktów obserwacji, gdyż dla gruntów leśnych, będących w II kategorii zagrożenia, dolnym limitem powierzchni leśnej, od którego posiadanie takich punktów jest niezbędne, jest 2000 ha.

Mimo tego lasy UMS, dzięki uprzejmości Administracji Lasów Państwowych i Wolińskiego Parku Narodowego są obserwowane przez punkty obserwacyjne tych podmiotów. Obszar RDLP w Szczecinie monitorowany jest przez system 31 kamer telewizji użytkowej umocowanych na 32-40 m masztach oraz 24 dostrzegalni przeciwpożarowych. Łączność prowadzona jest przy użyciu 79 stacji bazowych łączności bezprzewodowej, 719 stacji ruchomych, 882 telefonów stacjonarnych oraz 1257 telefonów komórkowych. W okresie dużego zagrożenia pożarowego obserwacja naziemna wspomagana jest obserwacją lotniczą przy pomocy 4 samolotów patrolowo-gaśniczych, 1 śmigłowca oraz 1 samolotu patrolowego.

Obwód OW Międzyzdroje korzysta z dostrzegalni znajdującej się na terenie WPN (oddz. 35b), OOW Niechorze korzysta z kamery telewizji przemysłowej Rybokarty (Nadleśnictwo Gryfice) , oddz. 335o (wsp. geogr. 53° 54'50", 15° 05'06"). OOW w Nowym Warpnie korzysta z dostrzegalni w Trzebieży (obok starej siedziby nadleśnictwa). OOW Wolin jest położone w zasięgu wieży na Górze Zielonczyn (42 m wys.)

System łączności i alarmowania opiera się na sieci telefonów komórkowych, tzn. każdy pracownik administracyjny UMS posiada służbowy telefon komórkowy, dodatkowo

w sezonie letnim strażnicy wydмово – leśni wyposażeni są również w telefony komórkowe. Sieć telefonii komórkowych ma pełen zasięg we wszystkich zakątkach leśnych UMS.

Zaopatrzenie w wodę.

Specyfika pasa technicznego (piaszczyste wydmy, klify) ogranicza możliwość wykorzystania, do celów przeciwpożarowych, wód w granicach pasa technicznego, a w szczególności wody morskiej. Niemniej jednak istnieją miejsca mogące służyć jako punkty czerpania wody.

Są to :

- 346 – kanał Resko
- 348 – Jezioro Resko
- 353A,B – rzeka Rega
- 365 – zjazd z ul. Plażowej w Pogorzeliczy (woda morska)
- 365 – kanał Liwia Łuża
- 366 – kanał Liwia Łuża
- 368 – pirs w Niechorzu, ul. Poczтова (woda morska)
- 370 – zjazd z ul. Klifowej w Rewalu (woda morska)
- 374 – zjazd w Trzęsaczu (woda morska)
- 378 – zjazd z ul. Zgody w Pobierowie (woda morska)
- 392 – ujście Dziwny w Dziwnowie
- 392 – Jezioro Martwa Dziwna
- 424 – woda morska
- 425 – ujście Świny
- na całej długości lasów wzdłuż Kanału Piastowskiego jest możliwość tankowania wody z kanału. Dojazd i dostęp jest możliwy z dróg biegnących wzdłuż kanału w kierunku obiektów nawigacyjnych położonych na końcu oddziału 17.
- dojazd do wód Zalewu Szczecińskiego w rejonie upraw w Trzebieży Małej.

Ponadto istnieje możliwość wykorzystania istniejącej sieci hydrantowych, w takich miejscowościach jak: Mrzeżyno, Rogowo, Pogorzelica, Niechorze, Rewal, Trzęsacz, Pustkowo, Pobierowo, Łukęcin, Dziwnówek, Dziwnów, Międzywodzie, Międzyzdroje, Świnoujście, Nowe Warpno, Trzebież, Stepnica, Wolin i inne.

Wnioski

Istniejące w ramach administracji leśnej Szczecińskiego Urzędu Morskiego systemy obserwacyjno-alarmowe oraz sposoby zabezpieczenia obszarów leśnych przed pożarem należy uznać za wystarczające.

W bieżącym 10-leciu należy:

- uzgadniać z Komendantami Powiatowymi Państwowej Straży Pożarnej ewentualne zmiany ilości i rozmieszczenia tablic informacyjnych i ostrzegawczych dotyczących bezpieczeństwa pożarowego

- utrzymywać drogi dojazdowe do stanowisk czerpania wody,
- patrolować w sposób naziemny lasy, zwłaszcza w okresie dużego zagrożenia pożarowego,
- utrzymywać w stanie sprawności i wzbogacać istniejące bazy sprzętu używanego do celów ppoż.
- utrzymywać w stałej sprawności pasy przeciwpożarowe,
- przeprowadzać szkolenia pracowników i wykonawców prac leśnych w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa pożarowego, szczególnie w czasie prac wykonywanych z użyciem ognia,
- propagować na bieżąco zagadnienia ochrony ppoż. wśród miejscowej ludności, młodzieży i turystów, wykorzystując różne formy informacyjno - propagandowe.

4. Program ochrony przyrody

Program ochrony przyrody na lata 2013-2022 dla lasów Urzędu Morskiego w Szczecinie jest odrębnym tomem planu urządzenia lasu.

5. Prognoza stanu zasobów drzewnych na koniec okresu gospodarczego

Prognozę stanu zasobów drzewnych na koniec okresu gospodarczego przedstawiono w tabeli nr XIII, gdzie widoczna jest ona na tle rzeczywistych danych miąższościowych i powierzchniowych zinwentaryzowanych w IV i V rewizji planu urządzenia lasu.

Orientacyjna spodziewana wielkość zapasu na koniec okresu gospodarczego (31 grudnia 2022 r.) została obliczona w następujący sposób:

$$V_k = V_p + Z_v - U, \text{ gdzie:}$$

V_k – oznacza sumę miąższości grubizny spodziewanej na koniec okresu gospodarczego (2022),

V_p – oznacza sumę miąższości grubizny na początku okresu (2013),

Z_v – oznacza spodziewany przyrost miąższości grubizny w okresie obowiązywania planu urządzenia lasu (tabela VIIIb),

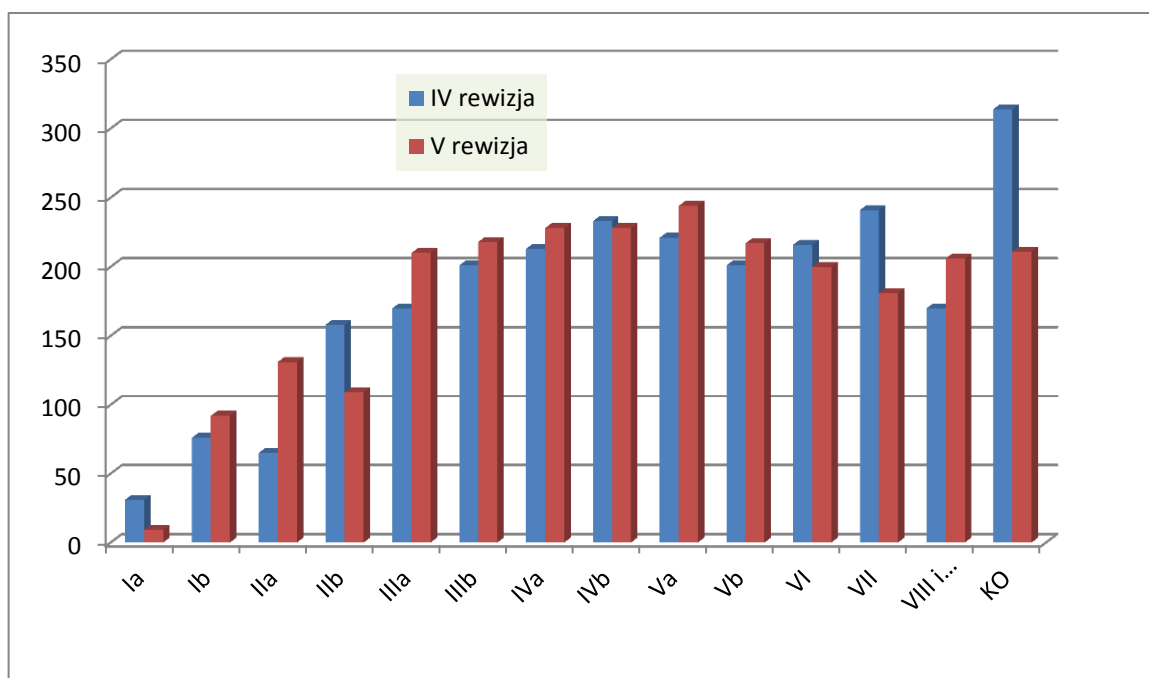
U – jest sumą miąższości grubizny brutto drewna przewidzianego do pozyskania w planie urządzenia lasu (użytkowanie rębne, użytkowanie przedrębne, użytki przygodne).

Tabela XIII

Wyszczególnienie	Jedn.	Stan na		
		2003	2013	Prognoza
Powierzchnia leśna zalesiona i niezal.	ha	788,81	793,17	793,17
Zasoby miąższości	m ³	121278	139139	148381
Przeciętna zasobność d-stanów na 1 ha w klasach wieku				
Ia	m ³ /ha	1	0	
Ib	m ³ /ha	31	9	
IIa	m ³ /ha	76	92	
IIb	m ³ /ha	65	131	
IIIa	m ³ /ha	158	109	
IIIb	m ³ /ha	170	210	
IVa	m ³ /ha	201	218	
IVb	m ³ /ha	213	228	
Va	m ³ /ha	233	228	
Vb	m ³ /ha	221	244	
VI	m ³ /ha	201	217	
VII	m ³ /ha	216	200	
VIII i starsze	m ³ /ha	241	181	
KO	m ³ /ha	170	206	
KDO	m ³ /ha	314	211	
BP	m ³ /ha	-	-	
Przeciętna zasobność na 1 ha (pow. leśnej zal. i niezal.)	m ³ /ha	153,7	175,4	187,1
Przeciętny wiek drzewostanów	lat	70	81	
Spodziewany bieżący roczny przyrost d- stanów na 1ha – tablicowy (=zredukowany)	m ³	2,8	2,92	-
Przeciętna miąższość użytków rębnych na 1 ha (za okres ubiegły)	m ³	3,27	3,36	8,07
Przeciętna miąższość użytków przed- rębnych na 1 ha (za okres ubiegły)	m ³	6,27	6,14	9,79
Uzyskany w ubiegłym okresie bieżący roczny przyrost d-stanów na 1 ha	m ³	b.d.	3,21	2,92

W tabeli nie uwzględniono wcześniejszych rewizji planu urządzenia lasu, gdyż ówczesne plany nie obejmowały gruntów leśnych położonych wokół morskich wód wewnętrznych. Porównanie danych byłoby niemiarodajne.

Na poniższym wykresie zobrazowano porównanie przeciętnej zasobności na hektar, wg podklas wieku, w IV i V rewizji planu urządzenia lasu:

Uwidocznione dane wskazują na systematyczny wzrost przeciętnej zasobności drzewostanów w klasach IIIa-V, co skutkuje wzrostem zasobów ogółem i wzrostem możliwości ich użytkowania. Dynamika przyrostu jednak będzie spadać, w związku ze starzeniem się drzewostanów.

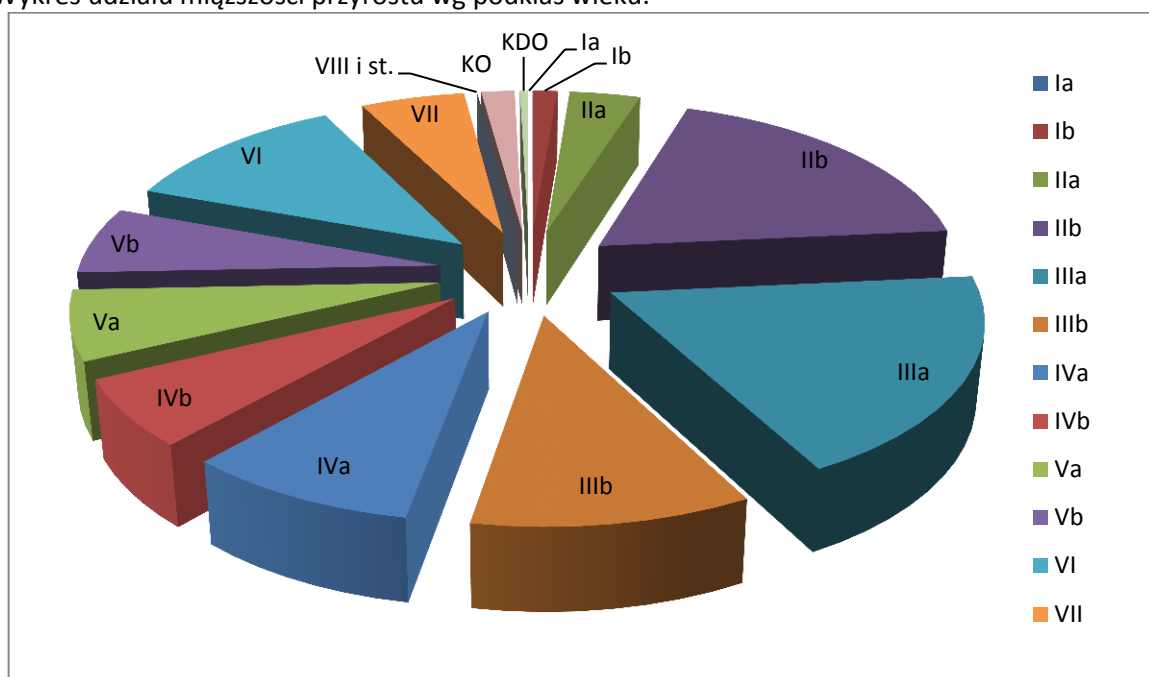
Przyrost bieżący roczny wg klas wieku i gatunków panujących przedstawia poniższa tabela:

Tabela VIIIb

Gatunek panujący	Drzewostany w klasach i podklasach wieku													KO	KDO	Razem	Procent
	I		II		III		IV		V		VI	VII	VIII				
	1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	101-120	121-140	141 i wyżej				
	Bieżący roczny przyrost miąższości w m ³																
SO		25	60	410	400	145	140	80	70	55	265	120		10		1780	76,73
SO.B																	
SO.C									15	50						65	2,8
SO.S																	
SO.P																	
MD			20													20	0,86
ŚW							5									5	0,22
BK						5					5	5		30	10	55	2,37
DB.S					5	25					5					35	1,51
KL					5	5										10	0,43
JW		5		20												25	1,08
JS						55										55	2,37
BRZ					15		30	35	5	10						95	4,09
BRZ.O																	
OL			5		10	10	30	30	60	30						175	7,54
TP																	
OS																	
LP																	
Razem		30	85	430	435	245	205	145	150	145	275	125		40	10	2320	100

W tym spodziewany przyrost w drzewostanach nieplanowanych do użytkowania rębnego: 2185 m³

Wykres udziału miąższości przyrostu wg podklas wieku:

Największy bieżący roczny przyrost miąższości na pniu prognozowany jest w podklasach IIb/IIIa, co jest naturalne, gdyż są to klasy wieku cechujące się największą dynamiką przyrostową. Stosunkowo wysoki jest również przyrost VI klasy wieku, ale wiąże się to z dużym udziałem powierzchniowych tej klasy wieku w powierzchni ogólnej lasów UMS.

6. Podsumowanie prac urządzeniowych

Prace geodezyjne

Prac geodezyjnych w ramach sporządzania planu urządzenia lasu V rewizji nie wykonywano, za wyjątkiem odtworzenia i oznakowania niektórych odcinków granic, wyspecyfikowanych przez Urząd Morski w Szczecinie. Prace te nie miały wpływu na ewidencję gruntów.

Wykonując prace inwentaryzacyjne stwierdzono na gruncie, przy wykorzystaniu ortofotomapy, niezgodności ewidencyjne. Sporządzono wykaz rozbieżności ewidencyjnych. Zgodnie z art. 20 ust. 2 Ustawy o lasach: „W ewidencji gruntów i budynków uwzględnia się ustalenia planów urządzenia lasu i uproszczonych planów urządzenia lasu dotyczące granic i powierzchni lasu. Przedstawiony wykaz rozbieżności ewidencyjnych, wykonany w oparciu o prace urządzeniowe, daje podstawę do podjęcia czynności umożliwiających dokonanie zmian w powszechnej ewidencji gruntów i budynków.

Powierzchnia leśna będąca w użytkowaniu Urzędu Morskiego w Szczecinie wynosi 805,1971 ha,

- OOW Niechorze - 364,1610 ha
- OOW Międzyzdroje - 398,4464 ha
- OOW Wolin - 14,7233 ha
- OOW Nowe Warpno - 27,8644 ha

Grunty o tej powierzchni zostały objęte V rewizją planu urządzenia lasu.

Prace glebowosiedliskowe

Prace glebowo-siedliskowe nie były wykonywane. W planie ujęto typy siedliskowe lasu oraz podtypy i gatunki gleb określone w operacie glebowo-siedliskowym dla Urzędu Morskiego sporządzonym w roku 2004.

Prace taksacyjne

Prace taksacyjne wykonywano w VII-VIII 2013 roku, a więc w okresie sezonu turystycznego. Dzięki temu była możliwość bezpośredniej oceny negatywnego wpływu turystyki na lasy.

Prace wykonane zostały na mocy Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 oraz Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w sprawie szczegółowych zasad sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu 12 listopada 2012 r. Zgodnie z „Instrukcją urządzania lasu” z 2011 roku zasobność drzewostanów określano za pomocą szacunku przy pomocy tablic, z wykorzystaniem blaszki Bitterlicha, a następnie metodą statystyczną powierzchni próbnych kołowych, wg założenia:

Liczba powierzchni kołowych została obliczona na podstawie niżej przedstawionego wzoru:

$$Np = 400 * A/8000 + A/50 + (1000 * p/A) * A/8000$$

gdzie:

- $400 * A/8000$ – minimalna liczba prób, przy której podwójny błąd standardowy miąższości w obrębie nie powinien przekroczyć 5%;
- A – łączna powierzchnia wszystkich drzewostanów objętych pomiarem (w ha);
- p – łączna powierzchnia (w ha) drzewostanów o zróżnicowanym składzie gatunkowym i zróżnicowanej budowie pionowej.

Urządzeniowe prace taksacyjne wykonano na powierzchni 805,1971 ha. Wyodrębniono 95 oddziałów, w tym:

- OOW Niechorze - 41 oddziałów,
- OOW Międzyzdroje - 40 oddziałów,
- OOW Wolin - 7 oddziałów,
- OOW Nowe Warpno – 7 oddziałów.

Prace kameralne

Prace kameralne rozpoczęto w maju (prace przygotowawcze), a zakończono w listopadzie 2013 r.

Posiedzenie Komisji założeń planu odbyło się w dniu 11 maja 2013 r., a posiedzenie Narady Techniczno-Gospodarczej w dniu 5 listopada 2013 r.

Podstawowe mapy gospodarcze wykonano w skali 1:2000, a mapy przeglądowe w skali 1:20000. Szczegółowy opis wykonanych map i zastosowanych skal, opisano w dalszej części elaboratu.

Mapy przeglądowe wykonano w oparciu o standard leśnej mapy numerycznej, określonej w Instrukcji Urządzania Lasu zatwierdzonej do użytku w Lasach Państwowych w 2011 r.

Odbiory prac

1. Pomiar miąższości w oparciu o pow. próbne kołowe – protokół odbioru z 3 X 2013 r.
Załącznik nr 1 do protokołu:

Kontrola powierzchni próbnych							
Lasy Urzędu Morskiego w Szczecinie							
Nr pow. próbnej	Pierśn. pole przekr. z 1 pomiaru [m kw.]	Pierśn. pole przekr. z pom. kontr. [m kw.]	Wysokość z 1 pomiaru [m]	Wysokość z pomiaru kontrolnego [m]	Wielk. z 1 pomiaru [ar]	Wielk. z pom. kontr. [ar]	Uwagi
1	1,29	1,29	17,5	17,0	4,00	4,00	
4	1,09	1,19	11,0	11,0	5,00	5,00	
7	1,68	1,69	16,0	16,0	5,00	5,00	
10	1,50	1,50	18,0	18,0	5,00	5,00	
13	0,71	0,72	12,0	14,0	2,00	2,00	
16	0,16	0,16	11,5	11,5	0,50	0,50	
19	0,58	0,58	11,0	11,0	2,00	2,00	
22	1,43	1,43	16,0	16,0	5,00	5,00	
25	0,91	0,93	17,0	17,0	2,00	2,00	
28	0,98	1,08	14,0	14,0	2,00	2,00	
31	1,42	1,44	16,5	16,5	5,00	5,00	
34	1,61	1,71	9,5	9,5	5,00	5,00	
37	0,61	0,61	12,0	12,0	3,00	3,00	
40	0,86	0,91	24,0	24,0	5,00	5,00	
43	0,50	0,50	18,5	20,0	2,00	2,00	
46	0,07	0,07	9,5	10,5	0,50	0,50	
49	1,01	1,01	15,5	16,0	3,00	3,00	
52	1,98	1,98	23,5	23,5	5,00	5,00	
55	0,72	0,72	5,0	5,0	3,00	3,00	
58	2,66	2,69	26,5	26,5	4,00	4,00	
61	0,67	0,67	10,0	12,0	2,00	2,00	

64	1,45	1,45	19,0	19,0	5,00	5,00	
67	1,46	1,46	23,0	23,0	5,00	5,00	
70	1,71	1,71	30,0	30,0	5,00	5,00	
73	0,79	0,81	22,5	23,5	2,00	2,00	
76	2,21	2,21	20,5	22,5	4,00	4,00	
79	0,22	0,22	13,5	14,5	1,00	1,00	
82	0,93	0,98	22,5	22,5	4,00	4,00	
Liczba błędów grubych: 0							
Bezwzględna wartość statystyki (pole przekroju pierśnicowego): 0,113							
Bezwzględna wartość statystyki (wysokość): 0,238							

2. Opis taksacyjny i mapy gospodarcze – protokół odbioru z dnia 30 X 2013 r.

Wykaz materiałów i dokumentów wykorzystanych w pracach urzędniowych

- Protokół Komisji Założeń Planu.
- Protokół Narady Techniczno-Gospodarczej.
- Specyfikacja istotnych warunków zamówienia.
- Uszczegółowienie zakresu prac związanych ze sporządzeniem projektu planu urządzenia lasu dla lasów pasa technicznego Urzędu Morskiego w Szczecinie uwzględniające specyfikę obiektu – notatka z 10.06.2013 r.
- Plan urządzenia lasu UMS na lata 2003 - 2012:
 - mapy gospodarcze
 - mapy przeglądowe
 - opisy taksacyjne lasu
 - plany hodowli lasu i użytkowania lasu
 - elaborat
- Plan urządzenia lasu wg I , II , III , IV rewizji.
- Dane ewidencyjne wg stanu na 01.07.2013 r. wraz z numerycznymi mapami ewidencyjnymi, pozyskanymi z odpowiednich PODGiK.
- Program Ochrony Przyrody dla UMS na lata 2003-2012.
- Zestawienia i tabele o różnej tematyce uzyskiwane z UMS.
- Uzgodnienie zakresu i szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu u.l. Urzędu Morskiego w Szczecinie na lata 2003-2012, pismo RDOŚ z dnia 30 marca 2012 r. (zn. spr. WOOS-OSZP.411.69.2012.AM).
- Opinia sanitarna Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 23 marca 2012 r. (zn. spr. NNZ.9022.2.7.2012).

Współpraca służb urzędniowych ze zleceniodawcą

W trakcie sporządzania projektu planu urządzenia Urzędu Morskiego w Szczecinie, wykonawca prac uzgadniał na bieżąco założenia, przebieg i wyniki prac urzędniowych.

Przebieg uzgodnień:

- 18. V – 10.06 2013 r. – uszczegółowienie metodyki prac związanych ze sporządzeniem projektu PUL o zagadnienia nieujęte w protokole KZP i specyfikacji istotnych warunków zamówienia,
- 03.VIII.2013 r. terenowe spotkanie ze służbami ochrony wybrzeża – omówienie najważniejszych problemów,
- 28.IX.2013 r. – przekazanie próbných wydruków opisów taksacyjnych i map do uzgodnień,
- 30.X.2013 r. - uzgodnienia końcowe.

Pracownicy Obwodów Ochrony Wybrzeża oraz Specjalista d.s. Gospodarki Wydmowo-Leśnej oraz wykonawca planu działali w bezpośrednim kontakcie. Wszelkie sprawy były uzgadniane bezpośrednio poprzez Inspektorat Ochrony Wybrzeża w Szczecinie. Poszczególne obwody otrzymały wydruki wstępne opisu taksacyjnego oraz mapy, do których mogli wnieść swoje uwagi. Uzasadnione spostrzeżenia zostały uwzględnione i wniesiono odpowiednie poprawki. Nie było problemów z terminowym uzyskiwaniem niezbędnych danych z obwodów oraz IOW, podkreślić więc należy spory wkład pracowników UMS przy współtworzeniu planu u.l.

Zestawienie planu urządzenia lasu

Zgodnie ze specyfikacją warunków zamówienia, uwzględniając protokół KZP oraz Instrukcję urządzenia lasu, plan urządzenia lasu zawiera następujące elementy:

- Elaborat wraz z tabelami niezbędnymi do zatwierdzenia planu – 3 egz. z kieszenią na mapy tematyczne, oraz 2 wersje elaboratu skrócone – bez tabel, bez kieszeni (dla RDOŚ i PWIS na NTG),
- materiały opisowe dla OOW zawierające wyciąg z elaboratu, opisy taksacyjne i plany szczegółowe, wyciąg z Programu ochrony przyrody – po 1 egz. dla każdego Obwodu) razem 4 egzemplarze, wraz z
 - 1- mapą gospodarczo-przeglądową drzewostanów w skali 1:10 000, podklejoną na płótnie, złożoną do A4,
 - 2- mapą gospodarczo-przeglądową cięć rębnych w skali 1:10 000, podklejoną na płótnie, złożoną do A4,
- wykazy zadań gospodarczych łącznie dla wszystkich OOW – 2 egz. (dla IOW, MŚ)
- mapy gospodarcze w skali 1: 2000 lub 1:5000 (OOW Wolin, OOW Nowe Warpno) – dwa komplety,
- Mapy przeglądowe w skali 1:20 000 - tematyczne - po 3 egzemplarze dla każdego OOW
 1. drzewostanów i cięć rębnych,
 2. siedlisk,
- Mapy sytuacyjne w skali 1:50 000 – 3 egzemplarze.
- Program ochrony przyrody z kieszenią na:
 1. mapę sytuacyjno-przeglądową walorów przyrodniczo-kulturowych obwodów w skali 1:50 000 – po 3 egz. dla każdego OOW.
- Prognoza oddziaływania na środowisko – 3 egzemplarze, w tym:
 1. mapy obszarów chronionych i funkcji lasu w skali 1:20 000, po 3 egz. dla każdego IOW.

Elaborat sporządził mgr inż. Bogusław Borusiewicz

13. Załączniki tabelaryczne

Dla Urzędu Morskiego ogółem i dla poszczególnych OOW:

Numery tabel zgodnie z Instrukcją urządzania lasu.

Tabela I: Zestawienie powierzchni gruntów nadleśnictwa według rodzajów użytków gruntowych, kategorii użytkowania i grup rodzajów powierzchni zgodnie z podziałem administracyjnym kraju.

Tabela II: Zestawienie powierzchni typów siedliskowych lasu według panujących gatunków drzew oraz ich bonitacji.

Tabela III: Powierzchniowa i miąższościowa tabela klas wieku według głównych (dominujących) funkcji lasu i gatunków panujących.

Tabela IV: Powierzchniowa i miąższościowa tabela klas wieku według typów siedliskowych lasu i gatunków panujących.

Tabela Va: Powierzchniowa tabela klas wieku według rzeczywistego udziału gatunków drzew w typach siedliskowych lasu.

Tabela Vb: Miąższościowa tabela klas wieku według rzeczywistego udziału gatunków drzew w typach siedliskowych lasu.

Tabela VIIa: Tabela klas wieku spodziewanego bieżącego rocznego przyrostu miąższości według gatunków panujących i stref uszkodzenia – przyrost tablicowy.

Tabela XV: Zestawienie powierzchni manipulacyjnej użytków rębnych według rodzajów rębni w gospodarstwach.

Tabela XVI: Zestawienie zbiorcze powierzchni drzewostanów zaprojektowanych do użytkowania przedrębego we wskazaniach gospodarczych opisu taksacyjnego według rodzajów cięć i gatunków panujących oraz klas i podklas wieku.

Tabela XVII: Zestawienie łączne etatu użytków głównych według kategorii cięć.

Tabela XVIII: Zestawienie zbiorcze wskazań gospodarczych z opisów taksacyjnych w zakresie hodowli lasu.

Wzór nr 6: Wykaz projektowanych cięć rębnych.